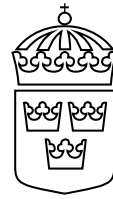

Regeringens proposition

2017/18:61

Multilateral konvention för att genomföra skatteavtalsrelaterade åtgärder

Prop.
2017/18:61

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Linköping den 15 mars 2018

Stefan Löfven

Per Bolund
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner den multilaterala konventionen för att genomföra skatteavtalsrelaterade åtgärder för att motverka skattebaserosion och flyttning av vinster (förkortas konventionen) tillsammans med regeringens ställningstaganden avseende vilka val och förbehåll som Sverige ska göra till denna. Godkännandet syftar till att Sverige ska kunna ratificera konventionen.

Konventionen har tagits fram som en del av OECD/G20:s åtgärds paket inom projektet för att motverka skattebaserosion och flyttning av vinster, det s.k. BEPS-projektet.

Konventionen är en internationell överenskommelse som har undertecknats av Sverige tillsammans med närmare 80 andra stater och jurisdiktioner. Syftet med konventionen är att möjliggöra ett snabbt, koordinerat och enhetligt genomförande av de skatteavtalsrelaterade BEPS-åtgärderna i befintliga skatteavtal utan att bilateralt behöva omförhandla varje sådant avtal.

Konventionen träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om tre kalendermånader från det att den femte staten eller jurisdiktionen har deponerat sitt ratifikationsinstrument. För att konventionens bestämmelser ska bli tillämpliga i Sverige krävs dessutom ändringar i de lagar varigenom skatteavtalen har införlivats i svensk rätt. Regeringen avser att successivt återkomma till riksdagen med förslag på sådana lagändringar i takt med att Sveriges avtalsparter ratificerar konventionen. Det är alltså inte möjligt att redan nu ange när konventionens bestämmelser blir tillämpliga för svensk del.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Ärendet och dess beredning	4
3	Övergripande om konventionen	5
3.1	Konventionens syfte	5
3.2	Konventionens övergripande struktur	6
3.3	Konventionens tillämpningsområde	7
4	Godkännande och genomförande av konventionen	7
4.1	Godkännande av konventionen	7
4.2	Genomförandet av konventionens bestämmelser i svensk rätt	8
5	Konventionens innehåll	9
5.1	Inledning	9
5.2	Val av skatteavtal	10
5.3	Val av artiklar	11
5.4	Förbehåll mot artiklar	23
5.5	Slutbestämmelserna i konventionen	31
6	Ikraftträdande och tillämpning	35
6.1	Ikraftträdande	35
6.2	Tillämpning	35
7	Konsekvenser	36
7.1	Överväganden om alternativa lösningar	36
7.2	Effekter för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna	36
7.3	Övriga effekter	37
Bilaga 1	Multilateral Convention to Implement Tax Treaty Related Measures to Prevent Base Erosion and Profit Shifting	38
Bilaga 2	Multilateral konvention för att genomföra skatteavtalsrelaterade åtgärder för att motverka skattebaserosion och flyttning av vinster	104
Bilaga 3	Sammanställning över Sveriges val och förbehåll till den multilaterala konventionen	165
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 15 mars 2018	184

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2017/18:61

Regeringen föreslår att riksdagen godkänner den multilaterala konventionen för att genomföra skatteavtalsrelaterade åtgärder för att motverka skattebaserosion och flyttning av vinster tillsammans med regeringens ställningstagande avseende vilka val och förbehåll som Sverige ska göra till konventionen (avsnitt 4.1).

2 Ärendet och dess beredning

Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) inledde 2013, med understöd av G20-länderna, ett projekt för att motverka skattebaserosion och flyttning av vinster, det s.k. BEPS-projektet. Projektet inleddes med att en handlingsplan med totalt 15 åtgärdsområden togs fram (www.oecd.org/ctp/beps-actions.htm). Därefter tog ett intensivt arbete i olika arbetsgrupper vid. Såväl OECD-länder som länder som inte är medlemmar i OECD deltog i projektet på lika villkor. Slutliga rapporter avseende de olika åtgärdsområdena samt ett sammanfattande dokument presenterades i oktober 2015, däribland slutrapporten ”Developing a Multilateral Instrument to Modify Bilateral Tax Treaties” för åtgärd 15. För vissa åtgärder, såsom åtgärd 15, hade dessutom en preliminär rapport presenterats i september 2014.

I 2014 års rapport för åtgärd 15 finns en analys av om det är tekniskt möjligt att ta fram en multilateral konvention som ändrar befintliga skatteavtal i syfte att på ett effektivt sätt genomföra de BEPS-åtgärder som avser skatteavtal. I rapporten dras slutsatsen att det är såväl möjligt som önskvärt att ta fram en sådan konvention och att förhandlingar borde inledas skyndsamt.

Mot bakgrund av rapporten tillsatte G20 och OECD i februari 2015 en särskild arbetsgrupp, ad hoc-gruppen, med mandat att ta fram en multilateral konvention för att genomföra skatteavtalsrelaterade åtgärder för att motverka skattebaserosion och flyttning av vinster. Ad hoc-gruppen var öppen för alla stater och jurisdiktioner som önskade delta och deltagandet skedde på lika villkor.

Ad hoc-gruppen inledde arbetet med att ta fram en konvention i maj 2015. Sverige har deltagit aktivt i detta arbete. Enligt mandatet syftade gruppens arbete enbart till att på ett effektivt sätt genomföra skatteavtalsrelaterade åtgärder som tagits fram inom BEPS-projektet. Mandatet omfattade alltså inte att ta fram ytterligare materiella skatteavtalsbestämmelser.

I slutrapporten ”Making Dispute Resolution Mechanisms More Effective” för åtgärd 14 angavs dock att bestämmelser om ett obligatoriskt bindande skiljeförfarande skulle tas fram inom ramen för arbetet med den multilaterala konventionen. Av denna anledning bildades en undergrupp till ad hoc-gruppen för att ta fram sådana bestämmelser.

Den 24 november 2016 antog ad hoc-gruppen texten i den multilaterala konventionen för att genomföra skatteavtalsrelaterade åtgärder för att motverka skattebaserosion och flyttning av vinster (härefter konventionen). Konventionens engelska titel är ”Multilateral Convention to Implement Tax Treaty Related Measures to Prevent Base Erosion and Profit Shifting”. Samtidigt antog ad hoc-gruppen ett förklarande dokument (”Explanatory Statement to the Multilateral Convention to Implement Tax Treaty Related Measures to Prevent Base Erosion and Profit Shifting”) som tydliggör förhållandet mellan konventionen och de skatteavtal som omfattas av konventionen.

Sveriges preliminära ställningstaganden avseende vilka skatteavtal som ska omfattas, vilka övriga val som ska göras och vilka förbehåll som ska

lämnas beträffande artiklarna i konventionen har remitterats till *Kammarrätten i Stockholm* och *Skatteverket*. Remissyttrandena finns tillgängliga i Finansdepartementet (dnr Fi2018/00496/S3)

Konventionen öppnades för undertecknande den 31 december 2016. En första undertecknandeceremoni hölls i Paris den 7 juni 2017. Sverige undertecknade då konventionen, tillsammans med närmare 70 andra stater och jurisdiktioner. Ytterligare stater och jurisdiktioner lämnade avsiktsförklaringar om att underteckna konventionen i ett senare skede. I februari 2018 hade närmare 80 stater och jurisdiktioner undertecknat konventionen och sex stater och jurisdiktioner lämnat avsiktsförklaringar om att underteckna konventionen.

I samband med undertecknandet lämnade regeringen, i enlighet med artiklarna 28 och 29 i konventionen, preliminära uppgifter till OECD (som är depositarie för konventionen) om vilka svenska skatteavtal som ska omfattas av konventionen samt vilka övriga val och förbehåll Sverige gör avseende konventionen. Dessa preliminära uppgifter ska bekräftas, och blir slutliga, när Sverige ratificerar konventionen.

Konventionen undertecknades på engelska och franska språken. Den engelska versionen av konventionen finns i *bilaga 1*. En svensk översättning av konventionen finns i *bilaga 2*. En sammanställning över regeringens val (i form av notifikationer) och förbehåll finns i *bilaga 3*.

3 Övergripande om konventionen

3.1 Konventionens syfte

Det övergripande syftet med konventionen är att möjliggöra ett snabbt, koordinerat och enhetligt genomförande av de skatteavtalsrelaterade BEPS-åtgärderna i befintliga skatteavtal utan att bilateralt behöva omförhandla varje sådant avtal. Samtidigt har det vid utformandet av konventionen varit nödvändigt att beakta att olika BEPS-åtgärder har olika status. Vissa åtgärder utgör s.k. minimistandarder som staterna och jurisdiktionerna har åtagit sig att genomföra medan andra åtgärder utgör rekommendationer för vilka det inte finns något motsvarande åtagande. Vidare har det ansetts önskvärt att skapa förutsättningar för så många stater och jurisdiktioner som möjligt att underteckna konventionen.

Mot bakgrund av dessa hänsyn både förutsätter och möjliggör konventionen för stater och jurisdiktioner att välja vilka av dess skatteavtal som ska omfattas av konventionen och att i stor utsträckning även välja vilka av konventionens artiklar som man vill ansluta sig till. Det finns dock ingen möjlighet att helt välja bort de av konventionens bestämmelser som återspeglar minimistandarder, om motsvarande bestämmelse saknas i ett skatteavtal som omfattas.

Ändringar i bilaterala skatteavtal görs vanligtvis antingen genom att de avtalslutande staterna enas om ett ändringsprotokoll till det befintliga avtalet eller genom att ett helt nytt avtal förhandlas fram. Konventionen utgör således ett nytt sätt att genomföra ändringar i skatteavtal. Konventionen fungerar också på ett annat sätt än ett bilateralt ändrings-

protokoll till ett enskilt skatteavtal. Till skillnad från ett protokoll, som innebär att vissa avtalsbestämmelser ändras eller upphävs eller att helt nya bestämmelser förs in i det aktuella avtalet, ska konventionen tillämpas parallellt med befintliga skatteavtal. Konventionen ändrar inte den direkta lydelsen av de skatteavtal som omfattas utan dess bestämmelser ska, i relevanta fall, tillämpas i stället för, i avsaknad av eller utöver bestämmelser i skatteavtal. En konsekvens av detta är att det inte är möjligt att enbart med hänvisning till konventionen ta fram formella konsoliderade versioner av de skatteavtal som omfattas.

3.2 Konventionens övergripande struktur

Konventionen omfattar 39 artiklar fördelade på sju delar. Del I (artiklarna 1–2) innehåller bestämmelser om konventionens tillämpningsområde och definitioner. I del II (artiklarna 3–5) finns bestämmelser om hybrida mismatchningar och i del III (artiklarna 6–11) bestämmelser om avtalsmissbruk. Del IV (artiklarna 12–15) innehåller bestämmelser om undvikande av fast driftställe och del V (artiklarna 16–17) bestämmelser om förbättrad tvistlösning. I del VI (artiklarna 18–26) finns bestämmelser om skiljeförfarande och sist, i del VII (artiklarna 27–39), återfinns slutbestämmelser.

Med undantag för del I, VI och VII är artiklarna uppbyggda på samma sätt genom hela konventionen. Artiklarna innehåller först materiella bestämmelser som återspeglar någon av BEPS-åtgärderna. Därefter följer en beskrivning av hur den materiella bestämmelsen förhåller sig till bestämmelserna i ett skatteavtal som omfattas ("konfliktklausuler"). Dessa konfliktklausuler beskriver i vilka situationer konventionens materiella bestämmelse ska tillämpas. Dessa följs i sin tur av bestämmelser som anger i vilken utsträckning en part till konventionen kan förbehålla sig rätten att inte tillämpa den materiella bestämmelsen ("förbehållsklausuler"). Slutligen finns bestämmelser om i vilka fall en part ska meddela depositarien om dess val och bedömningar, s.k. notifikationer, i förhållande till den aktuella artikeln ("notifikationsklausuler").

Bakgrunden till konventionens artiklar och på vilket sätt dessa är avsedda att påverka de enskilda skatteavtalen förtydligas genom det förklarande dokumentet. Med undantag för del VI, avser det förklarande dokumentet emellertid inte att tolka de materiella bestämmelserna som tagits fram inom BEPS-projektet. De bestämmelserna ska i stället tolkas i enlighet med sedvanliga principer för tolkning av skatteavtal. 2017 års uppdatering av OECD:s modellavtal, undantaget bestämmelserna i konventionens del VI, innehåller såväl de skatteavtalsbestämmelser som har tagits fram inom ramen för BEPS-projektet som kommentarer till dessa. I den del av det förklarande dokumentet som avser skiljeförfarande (del VI) behandlas däremot såväl innehållet i de materiella bestämmelserna som bestämmelsernas tekniska tillämpning på de skatteavtal som omfattas av konventionen.

Konventionen både förutsätter och ger utrymme för ett stort antal val för de stater och jurisdiktioner som blir parter till konventionen. De slutliga valen ska lämnas till depositarien senast vid tidpunkten för ratifikation, godtagande eller godkännande.

Ett av valen, och en förutsättning för att konventionen överhuvudtaget ska kunna tillämpas på ett enskilt skatteavtal, utgörs av en stats eller jurisdiktions möjlighet att bestämma vilka av dess skatteavtal som ska omfattas av konventionen. För att konventionens bestämmelser ska bli tillämpliga på ett enskilt skatteavtal krävs att båda avtalsparterna har valt att inkludera skatteavtalet i sina val av skatteavtal som ska omfattas av konventionen.

Vidare krävs som huvudregel att båda avtalsslutande staterna till ett skatteavtal har godkänt tillämpningen av en viss bestämmelse i konventionen för att den ska få genomslag (s.k. symmetrisk tillämpning). Det finns ingen möjlighet att helt förbehålla sig rätten att inte tillämpa de av konventionens bestämmelser som återspeglar minimistandarder, om motsvarande bestämmelse saknas i ett skatteavtal som omfattas. Konventionen ger dock i många fall staterna och jurisdiktionerna olika alternativ att välja mellan.

Staterna och jurisdiktionerna kan emellertid förbehålla sig rätten att helt eller delvis inte tillämpa de bestämmelser som bygger på BEPS-åtgärder som enbart är rekommendationer. Om en stat eller jurisdiktion lämnar ett sådant förbehåll ska den aktuella bestämmelsen inte tillämpas i någon av parterna till konventionen.

4 Godkännande och genomförande av konventionen

4.1 Godkännande av konventionen

Regeringens förslag: Riksdagen godkänner den multilaterala konventionen för att genomföra skatteavtalsrelaterade åtgärder för att motverka skattebaserosion och flyttning av vinster tillsammans med regeringens ställningstagande avseende vilka val och förbehåll som Sverige ska göra till konventionen.

Remissinstanserna: *Kammarrätten i Stockholm* har inga synpunkter på de preliminära valen och förbehållen som regeringen har lämnat men konstaterar att eftersom konventionen ska komplettera ett antal befintliga skatteavtal av skiftande ålder och innehåll kommer resultatet inte bli särskilt lättöverskådligt eller lättillgängligt. *Kammarrätten i Stockholm* anger dock även att det är naturligt att staterna vill implementera resultatet från BEPS-arbetet så effektivt som möjligt. Att ändra varje enskilt skatteavtal skulle då ta oproportionerligt mycket tid i anspråk.

Skatteverket tillstyrker förslaget men lämnar vissa synpunkter på regeringens preliminära val och förbehåll.

Skälen för regeringens förslag: Konventionen möjliggör ett multilateralt genomförande av de BEPS-åtgärder som avser skatteavtal. Som *Kammarrätten i Stockholm* påtalar kan konventionen innebära att det blir svårare att utläsa vad som gäller i en viss bilateral situation eftersom såväl skatteavtalens som konventionens bestämmelser måste beaktas för det fall det relevanta skatteavtalet omfattas av konventionen. Detta ska dock vägas mot att i stället bilateralt omförhandla respektive skatteavtal. Såsom anges i slutrapporten för åtgärd 15 skulle ett förfarande där stater och jurisdiktioner inför de aktuella BEPS-åtgärderna genom bilaterala förhandlingar vara både opraktiskt och tidsödande. Detta noteras även av *Kammarrätten i Stockholm*. Genom konventionen, med de val och förbehåll som regeringen föreslår, kan Sverige snabbt och effektivt ändra flertalet av sina skatteavtal så att de uppfyller de minimistandarder som följer av BEPS-projektet.

Remissinstansernas övriga synpunkter redovisas och bemöts under relevant avsnitt i propositionen.

4.2 Genomförandet av konventionens bestämmelser i svensk rätt

Regeringens bedömning: Konventionens bestämmelser bör införlivas i svensk rätt successivt genom ändringar i de lagar varigenom berörda skatteavtal har införlivats i svensk rätt. Inga lagförslag bör nu lämnas.

Remissinstanserna: *Kammarrätten i Stockholm* påpekar att eftersom konventionen ska komplettera existerande skatteavtal vore det önskvärt med konsoliderade versioner av varje skatteavtal men konstaterar samtidigt att arbetet med att ta fram sådana skulle ta en ansevärd tid och arbetsinsats i anspråk. *Kammarrätten i Stockholm* anför vidare att vad som framstår som en någorlunda framkomlig väg är att i vart fall upprätta ändringsprotokoll till varje skatteavtal där det framgår i vilka avseenden det uppstår konflikt mellan konventionen och skatteavtalet och för vilka artiklar avtalsländerna i respektive skatteavtal begärt undantag. I annat fall kommer det, enligt *Kammarrätten i Stockholm*, bli komplicerat att få en korrekt bild av vad som gäller gentemot respektive avtalsland.

Skälen för regeringens bedömning: I Sverige blir internationella överenskommelser inte automatiskt en del av den nationella rätten utan måste införlivas med svensk rätt för att bli gällande inför svenska domstolar och andra myndigheter.

Före 1982 skedde införlivandet av skatteavtal i svensk rätt genom kungörelse eller förordning. Sedan 1982 införlivas dock skatteavtal i svensk rätt genom lag. För de flesta av de svenska skatteavtal som nu är i kraft har således en lag utfärdats och skatteavtalens bestämmelser utgör därmed en del av svensk skattelagstiftning.

För att konventionens bestämmelser ska bli tillämpliga i Sverige krävs ändringar i samtliga de författningar genom vilka de skatteavtal som omfattas av konventionen har införlivats i svensk rätt.

Stater och jurisdiktioner som undertecknat konventionen kan dock, om de inte själva har valt bort den möjligheten, ändra sina val och förbehåll fram till dess att de har ratificerat konventionen, vilket innebär att de val och förbehåll som gjorts dessförinnan inte är slutliga. De preliminära valen och förbehållen ger enbart en indikation på vilka skatteavtal samt vilka bestämmelser i dessa avtal som ska ändras med anledning av konventionen. Därutöver är konventionen inte i kraft i förhållande till en viss stat förrän en viss tid efter denna stat har deponerat sitt ratifikationsinstrument. Av de 64 svenska skatteavtal som anges i bilaga 3 var det i februari 2018, endast en av de svenska avtalsparterna (Polen) som både hade ratificerat konventionen och angivit skatteavtalet med Sverige som ett avtal som ska omfattas av konventionen.

Mot bakgrund av det som framförts ovan kan regeringen i dagsläget varken veta vilka lagar om skatteavtal som behöver ändras eller vilka ändringar som krävs i dessa lagar. Således lämnas inga lagförslag i denna proposition med anledning av Sveriges tillträde till konventionen. Regeringen avser dock att senare återkomma till riksdagen med förslag på lagändringar för att genomföra konventionen.

5 Konventionens innehåll

5.1 Inledning

Skatteavtal ändras vanligtvis genom att parterna till avtalet förhandlar fram ett ändringsprotokoll. Genom ett sådant protokoll ändras, upphävs eller införs bestämmelser i ett visst skatteavtal. Konventionen ändrar dock inte skatteavtal på samma sätt som ett bilateralt ändringsprotokoll. I stället ska konventionen som sådan tillämpas parallellt med skatteavtalen. Det kommer därför inte att finnas ett enda folkrättsligt bindande instrument som anger den exakta lydelsen av ett visst skatteavtal efter att avtalet har fått ändrad tillämpning genom konventionen, på det sätt som hittills gällt med avseende på ett skatteavtal.

Eftersom konventionen är multilateral och ger utrymme för olika val och möjlighet att lämna olika förbehåll är den ett komplext rättsligt instrument. Konventionen möjliggör dock ett snabbt, koordinerat och enhetligt genomförande av de skatteavtalsrelaterade BEPS-åtgärderna. Alternativet hade varit att ändra varje enskilt avtal genom bilaterala förhandlingar vilket skulle tagit mycket lång tid och därigenom fördröja genomslaget för de minimistandarder som tagits fram inom ramen för BEPS-projektet.

En viktig faktor att ta med i bedömningen av vilka av Sveriges skatteavtal som ska omfattas av konventionen, vilka artiklar som ska tillämpas och vilka förbehåll som ska lämnas är att det efter ratificeringen endast är möjligt att utöka det folkrättsliga åtagandet till

konventionen, dvs. dra tillbaka förbehåll eller lägga till fler skatteavtal eller fler artiklar. Om den framtida tillämpningen i olika stater visar att konventionen fungerar väl finns det alltså möjlighet att i ett senare skede lägga till ytterligare av konventionens artiklar. Om det däremot visar sig att konventionen tillämpas på ett sätt som ökar osäkerheten eller ökar risken för dubbelbeskattning finns ingen möjlighet att göra nya förbehåll efter ratificeringen. En stat eller jurisdiktion saknar då möjlighet att korrigera eventuella ej avsedda effekter eller obalanser i skatteavtalen till följd av konventionens tillämpning, om det inte sker genom en bilateral omförhandling.

Vidare bör det beaktas att det i konventionen, i de allra flesta fall, inte finns någon möjlighet att välja vissa artiklar enbart i förhållande till vissa avtal. Om Sverige väljer att tillämpa en artikel i konventionen gäller denna således för samtliga av Sveriges listade avtal.

Av ovan angivna skäl har regeringen valt att vara återhållsam i de val som har gjorts. Regeringens val omfattar därför de svenska skatteavtal som framgår av bilaga 3, artiklarna 6, 7, 16 och 17, artiklarna 18–26 (del VI) samt artikel 35 punkt 3.

Nedan följer först en mer ingående beskrivning av dessa artiklar och regeringens bedömning. Därefter beskrivs de artiklar som inte ingår i regeringens val. Slutligen redogörs för artiklarna 27–39 (del VII) med konventionens slutbestämmelser om undertecknande, notifikationer, ikraftträdande m.m.

5.2 Val av skatteavtal

Regeringens bedömning: Så många svenska skatteavtal som möjligt bör omfattas av konventionen. Skatteavtal som är under omförhandling eller som av någon annan anledning inte lämpar sig för att omfattas av konventionen bör undantas.

Remissinstanserna: Vad gäller regeringens bedömning av vilka skatteavtal som ska omfattas av konventionen noterar *Skatteverket* att inte samtliga stater och jurisdiktioner som Sverige har fullständiga skatteavtal med finns med i uppräknningen och att det inte är uppenbart varför vissa skatteavtal har lämnats utanför. *Kammarrätten i Stockholm* yttrar sig inte särskilt över bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Sverige har fullständiga skatteavtal med drygt 80 stater och jurisdiktioner. Regeringens preliminära val vid tidpunkten för undertecknandet överensstämmer med det nuvarande förslaget och innebär att 64 svenska skatteavtal ska omfattas av konventionen. Sverige har notifierat dessa avtal i enlighet med artikel 2 punkt 1 a) 2) (se bilaga 3).

De avtal som utelämnats från listan är begränsade skatteavtal, skatteavtal som är under omförhandling, skatteavtal som regeringen önskar omförhandla utöver de ändringar som blir aktuella genom konventionen samt skatteavtal som av annat skäl inte lämpar sig för att omfattas av konventionen (exempelvis på grund av att de har en mycket avvikande struktur eller terminologi).

Av de 64 svenska skatteavtal som anges i bilaga 3 var det, i februari 2018, 39 avtal¹ där även Sveriges avtalspart hade undertecknat konventionen och angivit skatteavtalet med Sverige som ett avtal som ska omfattas av konventionen (s.k. matchande avtal).

Indonesien är den enda stat på Sveriges avtalslista som inte har listat skatteavtalet med Sverige. I sex fall har en annan stat listat skatteavtalet med Sverige som ett avtal som ska omfattas samtidigt som regeringen inte har listat att skatteavtalet ska omfattas. Dessa stater är Australien, Kroatien, Singapore, Serbien, Frankrike och Portugal. Avtalen med Australien, Singapore, Frankrike och Portugal har undantagits från Sveriges lista på grund av att regeringen har pågående diskussioner med dessa stater eller önskar omförhandla dessa skatteavtal utöver de bestämmelser som kommer att ändras genom konventionen. Vad gäller Kroatien och Serbien tillämpar Sverige skatteavtalet med forna Jugoslavien. Detta avtal tillämpas i förhållande till flera stater vilket innebär att författningsändringarna i detta avseende skulle riskera att bli mycket svåröverskådliga. Av den anledningen är det regeringens bedömning att dessa avtal inte bör omfattas av konventionen. Eftersom det krävs att båda jurisdiktionerna listar ett skatteavtal för att det ska omfattas av konventionen är, i nuläget, inget av de nyss nämnda avtalen ett skatteavtal som omfattas.

Med beaktande av att fler stater och jurisdiktioner sannolikt kommer att underteckna konventionen framöver kan det förväntas bli fler svenska skatteavtal som kommer att omfattas av konventionen.

5.3 Val av artiklar

Regeringens bedömning: Sverige bör välja att tillämpa konventionens artikel 6 (Syftet med ett skatteavtal som omfattas), artikel 7 (Förhindra avtalsmissbruk), artikel 16 (Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse), artikel 17 (Motsvarande justeringar), del VI (artiklarna 18–26 om skiljeförfarande) samt göra det val avseende tillämpningstidpunkten som anges i artikel 35 punkt 3 (Tillämpning).

Remissinstanserna: Avseende artikel 6 i konventionen föreslår *Skatteverket* att Cypern, Israel, Rumänien, Tanzania och Turkiet läggs till i Sveriges notifikation. Detta med anledning av att den svenska notifikationen endast innehåller två avtalsparter, trots att ovan fem avtalsparter också har en ingress till skatteavtalen som enbart anger att avtalet syftar till att undvika dubbelbeskattning (dvs. ingressen saknar text som anger att skatteavtalet inte ska ge möjlighet till icke-beskattning eller skatteundandragande).

¹ Argentina, Armenien, Barbados, Belgien, Bulgarien, Chile, Cypern, Egypten, Georgien, Grekland, Indien, Irland, Israel, Italien, Jamaica, Japan, Kanada, Kina, Korea, Lettland, Litauen, Luxemburg, Malaysia, Malta, Mauritius, Mexiko, Nederländerna, Nigeria, Nya Zeeland, Pakistan, Polen, Rumänien, Slovakien, Storbritannien, Sydafrika, Tjeckien, Tunisien, Turkiet och Ungern.

Beträffande artikel 7 ifrågasätter Skatteverket varför skatteavtalet med Saudiarabien inte finns med i Sveriges lista i bilaga 3 över skatteavtal som redan innehåller PPT-bestämmelser.

Skatteverket önskar dessutom få ett förtydligande kring artikel 17 vad gäller de situationer där det ska införas en bestämmelse om motsvarande justeringar i enlighet med konventionen men där skatteavtalet helt saknar en artikel som behandlar företag med intressegemenskap.

Kammarrätten i Stockholm yttrar sig inte särskilt över bedömningen i denna del.

Skälen för regeringens bedömning

Vilka artiklar bör Sverige välja att tillämpa?

– Utgångspunkter

För att konventionen ska få genomslag på specifika artiklar i ett skatteavtal behöver avtalsparterna, utöver att avtalet måste vara ett matchande avtal, även ha gjort överensstämmande val vad gäller artiklarna i konventionen. Avtalsparternas val påverkar således om samt hur en viss artikel i konventionen ska tillämpas på det aktuella skatteavtalet.

Mot bakgrund härav och vad som redovisas ovan under avsnitt 5.1 anser regeringen att det finns starka skäl att inta en återhållsam hållning vad gäller valet av vilka av konventionens artiklar som ska få genomslag på svenska skatteavtal.

– Artikel 6 (Syftet med ett skatteavtal som omfattas)

Enligt punkt 1 ska det i skatteavtal uttryckligen anges att parternas avsikt är att undanröja dubbelbeskattning utan att samtidigt skapa förutsättningar för icke-beskattning eller minskad skatt genom skatteflykt eller skatteundandragande. I punkt 2 anges att lydelsen i punkt 1 ska gälla i stället för eller i avsaknad av en ingress i ett skatteavtal som ger uttryck för en avsikt att undvika dubbelbeskattning. Punkt 1 utgör en minimistandard som de stater och jurisdiktioner som har deltagit i BEPS-projektet har åtagit sig att genomföra. Det finns därför ingen möjlighet enligt konventionen för stater och jurisdiktioner att förbehålla sig rätten att inte tillämpa artikel 6 i förhållande till dess skatteavtal, såvida avtalen inte redan innehåller motsvarande lydelse i ingressen (punkt 4).

Det finns inget svenskt skatteavtal som innehåller en lydelse som motsvarar den som anges i konventionens punkt 1. Regeringen anser därför att det inte är aktuellt att göra ett sådant förbehåll som avses i punkt 4.

Punkt 5 anger att parterna till konventionen ska underrätta depositarien om de skatteavtal som innehåller en sådan ingress som avses i punkt 2. Om samtliga parter till ett skatteavtal som omfattas har lämnat en sådan notifikation, ska den aktuella texten i ingressen ersättas av den text som anges i punkt 1. I övriga fall ska texten i punkt 1 gälla i tillägg till den befintliga ingressen i det aktuella skatteavtalet.

Med undantag för två av Sveriges listade avtal är det regeringens bedömning att Sveriges listade skatteavtal inte innehåller en sådan ingress som beskrivs i punkt 2. Denna bedömning bygger på

uppfattningen att de ingresser som finns i majoriteten av de svenska skatteavtalen uttrycker en önskan om att ingå ett avtal. Dessa ingresser skiljer sig alltså från de som avses i MLI och som ska ge uttryck för en önskan om att undvika dubbelbeskattning. Mot bakgrund av detta har Sverige inte notifierat de avtal vars ingress hänvisar till en önskan om att ingå avtal om att undvika dubbelbeskattning.

Texten i punkt 1 ska således tillämpas i tillägg till skatteavtalens befintliga ingress i förhållande till samtliga svenska skatteavtal som omfattas förutom avtalen med Bulgarien respektive Ungern. Ingressen till sistnämnda två skatteavtal innehåller delvis en sådan lydelse som avses i konventionens punkt 2, dvs. ingressen hänvisar till en önskan om att undvika dubbelbeskattning. Regeringen har därför i samband med undertecknandet av konventionen lämnat en sådan notifikation som avses i punkt 5 avseende dessa två avtal. Detta innebär att i förhållande till skatteavtalen med Bulgarien respektive Ungern kommer texten i punkt 1 att tillämpas i stället för delar av den nuvarande lydelsen i respektive ingress. De delar av ingressen som inte hänvisar till en önskan om att undvika dubbelbeskattning har inte notifierats och ska alltså gälla.

Vad gäller Skatteverkets synpunkt stämmer det att ingressen i skatteavtalen med Cypern, Israel, Rumänien, Tanzania och Turkiet saknar en skrivning om förhindrande av skatteflykt. Ingressen följer dock i övrigt standardskrivningen i Sveriges skatteavtal och hänvisar till en önskan om att ingå ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning. Av den anledningen anser regeringen att dessa skatteavtal inte bör notifieras under punkt 5.

I punkt 3 ges vidare en möjlighet att i ingressen till skatteavtalen införa ett stycke som uttrycker en önskan om att utveckla avtalsparternas ekonomiska förbindelser och utvidga deras samarbete i skattefrågor (där en motsvarande lydelse saknas). Detta ytterligare stycke är inte en del av minimistandarden för ingressen. Enligt regeringens bedömning saknas det skäl att göra detta val och lägga till ovanstående skrivning i de svenska skatteavtalen.

– Artikel 7 (Förhindra avtalsmissbruk)

I artikel 7 genomförs den minimistandard mot avtalsmissbruk som togs fram i BEPS-projektets åtgärd 6. En stat eller jurisdiktion uppfyller minimistandarden enligt åtgärd 6 genom att i sina skatteavtal ta in något av följande alternativ.

- a) PPT (Principal Purpose Test)
PPT-regeln innebär att en förmån enligt ett skatteavtal inte ska ges om ett av de huvudsakliga syftena med ett visst arrangemang eller en viss transaktion har varit att få denna avtalsförmån. Enligt PPT-regeln görs dock undantag om givandet av förmånen skulle vara i överensstämmelse med ändamålet för och syftet med de relevanta bestämmelserna i skatteavtalet ifråga.
- b) PPT samt förenklad LOB (Limitation on Benefits)
Enligt detta alternativ kombineras PPT-regeln med en annan mer specifik anti-missbruksbestämmelse i form av s.k. förenklad LOB.

Den senare innebär att det sätts upp objektiva kriterier som en person, som i och för sig har hemvist i en avtalsslutande stat i enlighet med det aktuella skatteavtalets bestämmelser, måste uppfylla för att få rätt till skatteavtalets förmåner. Syftet är att hindra personer från att manipulera sin hemviststatus och på det sättet dra nytta av förmåner i ett skatteavtal.

- c) PPT samt detaljerad LOB
Här kombineras PPT-regeln med en s.k. detaljerad LOB. Den detaljerade LOB-regeln skiljer sig från den förenklade LOB-regeln på så sätt att den innehåller fler kriterier som måste vara uppfyllda för att en person ska anses ha tillräcklig koppling till hemviststaten för att få skatteavtalsförmåner. Den detaljerade LOB-regeln är därmed mer begränsande.
- d) Detaljerad LOB kompletterad med en ”anti-slussningsregel”
Enligt detta alternativ kombineras den detaljerade LOB-regeln med ett krav på en anti-slussningsregel. Så kallade slussningsbolag är bolag som har hemvist i en avtalsslutande stat och som normalt sett har rätt till avtalsförmåner. De kan därför användas som genomgångsbolag av bolag som saknar rätt till sådana förmåner. En anti-slussningsregel är till för att förhindra sådana förfaranden.

Av ovan nämnda alternativ är det enbart a) och b) som kommer till uttryck i, och därmed kan genomföras genom konventionen. En stat eller jurisdiktion som föredrar alternativ c) eller d) får således ta in sådana bestämmelser genom bilaterala förhandlingar. Regeringen ser fördelar med att så långt som möjligt dra nytta av konventionen för att uppfylla minimistandarderna och därigenom undvika bilaterala förhandlingar. Av denna anledning anser regeringen att det är alternativ a) eller b) som är relevanta för svensk del.

Ett av de huvudsakliga syftena med skatteavtal är att främja gränsöverskridande handel och investeringar. Detta uppnås bl.a. genom den förutsebarhet vid beskattningen som skatteavtal innebär. För att i möjligaste mån undvika oklarheter och problem vid tolkning och tillämpning av skatteavtal är det därför viktigt att avtalen är så tydliga som möjligt.

Som framgår ovan är det enbart PPT-regeln som på egen hand uppfyller minimistandarden. Det är således inte möjligt att uppfylla minimistandarden genom att enbart välja en förenklad LOB.

PPT-regeln är förenad med såväl för- som nackdelar. Till fördelarna hör att det är en generell regel mot missbruk av skatteavtal. Den tar alltså inte sikte på en viss typ av missbruk utan är avsedd att fånga upp alla typer av missbruk av skatteavtal. En annan fördel är att den bedömning som ska göras enligt PPT-regeln i viss utsträckning liknar den bedömning som ska göras enligt lagen (1995:575) mot skatteflykt. Vidare innehåller flera svenska skatteavtal redan regler av detta slag. Det rör sig alltså om en typ av prövning som t.ex. skattskyldiga, Skatteverket och domstolar är bekanta med.

Till nackdelarna hör att PPT-regeln, i och med att den innebär att en subjektiv bedömning ska göras, kan komma att tolkas och tillämpas olika av olika stater (inkl. dess skattemyndigheter, domstolar m.m.). Detta kan innebära en ökad risk för dubbelbeskattning och en minskad förutsebarhet.

De nackdelar som är kopplade till PPT-regeln bör dock inte påverka valet mellan alternativ a) och b) ovan eftersom denna regel finns i båda alternativen. Valet mellan alternativ a) och b) bör i stället göras utifrån en bedömning av om den förenklade LOB-regeln tillför avtalet någonting som annars skulle saknas. Mot bakgrund av att PPT-regeln är en generell regel bör den kunna fånga upp även de missbrukssituationer som fångas upp av den förenklade LOB-regeln. Enligt regeringens bedömning framstår det därför, generellt sett, som att PPT-regeln ensam bör innebära ett tillräckligt skydd mot avtalsmissbruk. Regeringen har därför valt alternativ a) ovan. Det är också detta alternativ som flertalet av de övriga stater och jurisdiktioner som hittills har undertecknat konventionen har valt.

I enlighet med punkt 17 a) har Sverige notifierat de skatteavtal som innehåller en bestämmelse som nekar alla eller vissa förmåner som annars skulle ges enligt avtalet, om det huvudsakliga syftet eller ett av de huvudsakliga syftena med ett arrangemang eller en transaktion var att få dessa förmåner. *Skatteverket* ifrågasätter varför inte även artikel 28 punkt 1 i skatteavtalet med Saudiarabien har notifierats i detta avseende. Regeringens bedömning är att den aktuella bestämmelsen i avtalet med Saudiarabien visserligen är en typ av PPT-bestämmelse men inte av det slag som beskrivs i punkt 2 i konventionen. Bestämmelsen i skatteavtalet med Saudiarabien anger att en stat inte är förhindrad av avtalet att tillämpa intern skatteflyktslagstiftning. Artikel 1 i konventionen anger däremot att en förmån enligt avtalet ska nekats om ett av de huvudsakliga syftena var att komma i åtnjutande av förmånerna. Mot bakgrund härav anser regeringen att artikel 28 punkt 1 i skatteavtalet med Saudiarabien inte innehåller en sådan bestämmelse som beskrivs i punkt 2 i konventionen och har därför inte notifierat detta avtal.

I punkt 4 finns en valbar bestämmelse som kompletterar PPT-regeln. Bestämmelsen ger behörig myndighet en möjlighet att medge en avtalsförmån som nekats med tillämpning av PPT-regeln efter en bedömning av omständigheterna i det enskilda fallet. Regeringen bedömer att bestämmelsen har begränsad praktisk betydelse och har därför valt att inte lägga till punkt 4.

– Artikel 16 (Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse)

Genom artikel 16 genomförs den minimistandard som har tagits fram inom ramen för åtgärd 14. I slutrapporten för åtgärd 14, "Making Dispute Resolution Mechanisms More Effective", konstateras att det i OECD:s åtgärdsplan mot BEPS anges att åtgärderna för att motverka skattebaserosion och flyttning av vinster måste kompletteras med åtgärder som syftar till att öka förutsebarheten för företag. Åtgärd 14, som syftar till att effektivisera skatteavtalens förfarande för tvistlösning, utgör därför en integrerad del av arbetet mot skattebaserosion och flyttning av vinster.

De materiella skatteavtalsbestämmelserna finns i punkterna 1–3. Av punkt 1 framgår bl.a. att en sökande har rätt att lämna en begäran om ömsesidig överenskommelse till behörig myndighet i någon av de avtalsslutande jurisdiktionerna till det aktuella skatteavtalet. Den tidigare skrivningen i 2014 års modellavtal från OECD angav i stället att den sökande hade rätt att lämna sin begäran till behörig myndighet i den jurisdiktion där denne hade hemvist eller, såvitt avsåg vissa ärenden, var medborgare.

Punkt 1 anger även att en begäran måste läggas fram inom tre år från den tidpunkt då personen i fråga först fick vetskap om den åtgärd som gett upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i det skatteavtal som omfattas. Treårsgränsen har funnits i OECD:s modellavtal sedan länge men har genom BEPS-projektet blivit en minimistandard.

Genom punkterna 2 och 3 i konventionen förs punkterna 2 och 3 i artikel 25 i OECD:s modellavtal in i skatteavtalen. Även dessa bestämmelser har funnits i OECD:s modellavtal sedan lång tid, men har genom BEPS-projektet blivit minimistandarder. Dessa bestämmelser, såväl som treårsgränsen i punkt 1, finns redan i ett stort antal av de svenska skatteavtal som regeringen föreslår ska omfattas av konventionen.

Punkt 4 innehåller konfliktsklausuler som anger när bestämmelserna i punkterna 1–3 ska tillämpas i förhållande till bestämmelser i ett befintligt skatteavtal. I punkt 5 finns förbehållsklausuler som i viss utsträckning ger utrymme för stater och jurisdiktioner att lämna förbehåll mot artikel 16. Eftersom artikel 16 är en minimistandard måste dock en stat eller jurisdiktion som lämnar ett sådant förbehåll uppfylla de minimistandarder som anges i punkterna 1–3 på annat sätt.

Det är viktigt med förutsebarhet vid beskattningen och regeringen är därför positiv till de ändringar i skatteavtalens bestämmelser avseende förfarandet vid ömsesidig överenskommelse som följer av artikel 16. Enligt regeringens bedömning saknas det därför skäl att göra något av de förbehåll som anges i punkt 5. Regeringens förslag innebär således att bestämmelserna i artikel 16 ska tillämpas på samtliga de svenska skatteavtal som omfattas av konventionen. Som nämnts tidigare är dock utfallet i enskilda skatteavtal även beroende av den andra avtalsslutande statens val och förbehåll.

Notifikationsklausulerna i punkt 6 är utformade på olika sätt beroende på vilken bestämmelse i artikel 16 som de tar sikte på. I vissa fall ska en stat eller jurisdiktion notifiera befintliga bestämmelser i sina skatteavtal endast om de innehåller en bestämmelse som beskrivs i artikel 16 i konventionen. I andra fall ska en stat eller jurisdiktion endast notifiera de skatteavtal som saknar en bestämmelse som beskrivs i artikel 16 i konventionen. Sveriges notifikationer avseende artikel 16 framgår av bilaga 3.

– Artikel 17 (Motsvarande justeringar)

Även artikel 17 i konventionen är ett resultat av BEPS-projektets åtgärd 14. Den materiella skatteavtalsbestämmelsen finns i punkt 1. Punkt 2

innehåller en konfliktsklausul, punkt 3 förbehållsklausuler och punkt 4 Prop. 2017/18:61
en notifikationsklausul.

Artikel 17 innebär att artikel 9 punkt 2 i OECD:s modellavtal tas in i berörda skatteavtal. Nämda artikel anger i huvudsak att i fall då en avtalsslutande stat har justerat ett företags inkomst i enlighet med armlängdsprincipen, så ska den andra staten – för att undvika ekonomisk dubbelbeskattning – göra en motsvarande justering.

Trots att artikel 17 endast är en rekommendation utgör den i viss mening en minimistandard. Detta eftersom förbehållsklausulerna i punkt 3 enbart erbjuder möjlighet att lämna ett förbehåll avseende skatteavtal som redan innehåller motsvarande bestämmelser eller att lämna ett förbehåll mot artikeln i dess helhet men då samtidigt godta att ensidigt göra sådana motsvarande justeringar som avses eller att försöka lösa dessa fall genom ömsesidig överenskommelse.

Sverige har redan en bestämmelse motsvarande artikel 9 punkt 2 i OECD:s modellavtal i de flesta av sina skatteavtal och bestämmelsen utgör sedan länge en del av svensk skatteavtalpolicy. Artikeln saknas dock i flera äldre skatteavtal, däribland i 20 av de svenska skatteavtal som regeringen föreslår ska omfattas av konventionen².

I det förklarande dokumentet till konventionen anges att om en stat eller jurisdiktion i enlighet med förbehållsbestämmelsen i punkt 3 b) helt förbehåller sig rätten att inte tillämpa artikel 17 samtidigt som den andra avtalsslutande staten inte lämnar något förbehåll, kommer artikel 17 inte att vara tillämplig på det aktuella skatteavtalet. Som framgår av punkt 212 i det förklarande dokumentet, finns det då i konventionen inte någon förväntan om att den avtalsslutande stat eller jurisdiktion som inte har lämnat något förbehåll ska göra en sådan motsvarande justering som beskrivs ovan. Däremot finns det en skyldighet för den stat eller jurisdiktion som har lämnat förbehållet att uppfylla endera av de två kriterier som uppställts för förbehållet. I dessa situationer innebär konventionen således att bara den ena avtalsslutande staten har en skyldighet att göra motsvarande justeringar. Detta riskerar att skapa en obalans i skatteavtalen.

De bestämmelser som finns i punkt 1 är mycket viktiga för att undvika ekonomisk dubbelbeskattning som uppkommer på grund av justeringar av inkomst enligt armlängdsprincipen. Vissa stater anser att avsaknaden av en bestämmelse av detta slag innebär att det inte föreligger någon skyldighet att undanröja sådan dubbelbeskattning eller t.o.m. att det inte ens är formellt möjligt att då ingå en ömsesidig överenskommelse i frågan. Det är därför viktigt att de aktuella bestämmelserna finns i så många svenska skatteavtal som möjligt. Sverige bör därför inte lämna något förbehåll mot artikeln i dess helhet. Däremot saknas skäl att ta in bestämmelsen i de fall det redan finns en motsvarande bestämmelse i ett visst skatteavtal. Regeringen bedömer därför att Sverige bör göra ett sådant förbehåll som anges i punkt 3 a).

² Argentina, Belgien, Bulgarien, Grekland, Indien, Israel, Italien, Jamaica, Kanada, Kenya, Korea, Mexiko, Nya Zeeland, Rumänien, Slovakien, Tanzania, Thailand, Tjeckien, Vietnam och Zambia.

Sveriges skatteavtal med Argentina och Mexiko innehåller en tredje punkt i artikel 9 som anger att bestämmelsens andra punkt inte ska tillämpas vid fall av bedrägeri, uppsåtlig försummelse eller vårdslöshet. En sådan skrivning begränsar omfattningen av punkt 2 och därmed också skyldigheten att genomföra en justering av skattebeloppet. Därigenom är det regeringens bedömning att artikel 9 punkt 2 i dessa skatteavtal inte uppfyller kraven för att kunna omfattas av förbehållet enligt punkt 3 a).

Skatteverket har efterfrågat ett förtydligande kring om punkt 1 blir tillämplig i förhållande till skatteavtalet med Bulgarien. Det stämmer, som Skatteverket gör gällande, att det i skatteavtalet med Bulgarien helt saknas en artikel som behandlar företag med intressegemenskap (motsvarande artikel 9 i OECD:s modellavtal). Det är regeringens bedömning att detta inte förhindrar att artikel 17 punkt 1 i konventionen ändå kan tillämpas i förhållande till skatteavtalet med Bulgarien. Det innebär att artikel 17 punkt 1 i konventionen, om motsvarande justeringar, enligt regeringens bedömning kan tillämpas i förhållande till skatteavtalet med Bulgarien trots att bestämmelser motsvarande artikel 9 punkt 1 i OECD:s modellavtal saknas i nämnda avtal.

Bör bestämmelserna om skiljeförfarande i del VI (artiklarna 18–26) väljas?

– Inledning

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse i skatteavtal, som bygger på OECD:s modellavtal, tillhandahåller bland annat en mekanism för att hantera situationer där en skattskyldig anser att denne har beskattats på ett sätt som står i strid med skatteavtalets bestämmelser. Det krävs dock inte att avtalsparterna löser en eventuell tvist, utan endast att de försöker nå en lösning. Det medför att situationer där det har skett beskattning i strid med ett skatteavtal kan förbli olösta.

Det obligatoriska och bindande skiljeförfarandet i del VI i konventionen (artiklarna 18–26) innebär under vissa förutsättningar en skyldighet för parterna (dvs. behörig myndighet i de stater som tvisten berör) att hänskjuta olösta frågor till en oberoende och opartisk skiljenämnd. Det beslut som skiljenämnden fattar är bindande för avtalsparterna och löser således frågor som annars skulle kunna förhindra att en ömsesidig överenskommelse nås. Det ska noteras att skiljeförfarandet utgör en del av förfarandet vid ömsesidig överenskommelse och alltså inte är ett separat förfarande.

– Artikel 18 (Tillämpning av del VI)

Enligt artikel 18 kan en stat eller en jurisdiktion välja att tillämpa del VI i förhållande till dess skatteavtal som omfattas av konventionen. Del VI ska tillämpas i förhållande till ett skatteavtal som omfattas endast om båda avtalslutande staterna eller jurisdiktionerna till nämnda skatteavtal har gjort ett sådant val.

I februari 2018 var det 28 jurisdiktioner (däribland Sverige) som hade valt att tillämpa del VI i konventionen.

– Artikel 19 (Obligatoriskt bindande skiljeförfarande)

I artikel 19 framgår förutsättningarna för det obligatoriska skiljeförfarandet samt hur det ska hanteras och genomföras. I punkt 1 föreskrivs att om de behöriga myndigheterna inte har lyckats komma överens inom två år ska, om den sökande så begär, olösta frågor lämnas över till skiljeförfarande i enlighet med bestämmelserna i del VI. Beroende på omständigheterna bestäms startdatumet för när tvåårsfristen ska börja räknas enligt punkt 8 eller 9.

I enlighet med punkt 11 kan en part välja att ersätta den föreskrivna tvåårsperioden med en treårsperiod. Antalet ärenden om ömsesidig överenskommelse avseende internprissättningsfall ökar ständigt, och kan förväntas fortsätta öka. Eftersom dessa fall både är omfattande och komplicerade tar de ofta lång tid att lösa. För att ge behörig myndighet en rimlig möjlighet att lösa frågor av detta slag inom utsatt tid anser regeringen därför att Sverige bör förbehålla sig rätten att tillämpa en treårsperiod.

Av punkt 10 framgår att innan bestämmelserna om skiljeförfarande i del VI i konventionen överhuvudtaget kan tillämpas måste de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna träffa överenskommelse om sättet att tillämpa bestämmelserna i del VI.

– Artikel 20 (Utnämning av skiljemän)

Skiljenämnden ska bestå av tre fysiska personer som har expertkunskap om eller erfarenhet av internationella skattefrågor. Det är inget krav att personerna ska ha erfarenhet av att döma i domstol eller ha varit skiljemän tidigare. De ska dock vara opartiska och oberoende från behörig myndighet, skatteförvaltningen och finansministeriet i de stater och jurisdiktioner som berörs av tvisten samt från alla personer, inklusive deras rådgivare, som berörs direkt av ärendet.

Om de behöriga myndigheterna inte utser en ledamot till skiljenämnden eller om de två ursprungliga ledamöterna inte utser en ordförande inom de tidsangivelser som anges i artikeln, ska en sådan ledamot eller ordförande utses av den högst rankade tjänstemannen vid OECD:s centrum för skattepolitik och skatteförvaltning. Dessa regler är avsedda att säkerställa att skiljeförfarandet inte försenas på grund av att en skiljenämnd inte utses.

De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna kan även komma överens om andra regler som ska gälla antingen för ett enskilt fall eller generellt för alla fall som berör de två jurisdiktionerna.

– Artikel 21 (Sekretess vid skiljeförfarande)

För att det ska vara möjligt att fullfölja ett skiljeförfarande får behörig myndighet ge skiljenämnden, och maximalt tre anställda per ledamot, all nödvändig information, även sekretessbelagd sådan. För att inte sekretessen ska undermineras är det dock viktigt att överlämnandet av informationen sker i enlighet med det aktuella skatteavtalets bestämmelser om utbyte av upplysningar, sekretess och handräckning. Detta regleras i punkt 1.

Av punkt 2 framgår att skiljenämnden ska tillämpa samma sekretess som behörig myndighet för den överlämnade informationen. För att säkerställa att skiljenämndens ledamöter och deras anställda är medvetna

Prop. 2017/18:61 om och följer reglerna om sekretess och tystnadsplikt, ska de skriftligen godkänna reglerna innan uppdraget påbörjas.

– Artikel 22 (Lösning av en fråga före skiljeförfarandets slut)

Som har nämnts ovan är syftet med det aktuella skiljeförfarandet att lösa frågor i ett förfarande vid ömsesidig överenskommelse som de behöriga myndigheterna inte lyckats lösa själva. Skiljeförfarandet är alltså en del av förfarandet vid ömsesidig överenskommelse och inte ett separat förfarande. I artikel 22 anges därför att skiljeförfarandet ska avbrytas om de behöriga myndigheterna enas om en lösning innan skiljenämnden har meddelat sitt beslut, eller om den skattskyldige återtar sin begäran om ömsesidig överenskommelse eller begäran om skiljeförfarande.

– Artikel 23 (Typ av skiljeförfarande)

I artikel 23 anges två olika typer av skiljeförfarande. Den typ som är huvudalternativet, och som merparten av de stater och jurisdiktioner som har valt att tillämpa del VI har valt, är ”final offer” eller ”baseball” (punkt 1), vilket på svenska benämns ”slutligt bud” eller ”slutbud”. Denna typ av skiljeförfarande innebär förenklat att de behöriga myndigheterna i de båda berörda staterna lägger fram varsitt förslag på lösning på den aktuella tvisten och att skiljenämnden sedan väljer en av dessa lösningar.

Det är möjligt att lämna förbehåll mot denna typ av skiljeförfarande och i stället välja det andra alternativet som konventionen tillhandahåller, s.k. konventionellt skiljeförfarande (punkt 2). Skiljenämnden är då inte bunden av de behöriga myndigheternas respektive förslag på lösning, utan har en mer självständig roll.

När en stat har förbehållit sig rätten att inte tillämpa metoden med slutbud gäller i stället konventionellt skiljeförfarande, även om den andra staten valt slutbudsmodellen. De stater och jurisdiktioner som har valt slutbud och inte kan godta konventionellt skiljeförfarande kan dock lämna förbehåll mot denna typ av skiljeförfarande. Om så sker kan skiljeförfarande endast komma till stånd om de behöriga myndigheterna kommer överens om vilken typ av skiljeförfarande som ska gälla för det specifika skatteavtalet.

Regeringen har lämnat ett förbehåll enligt punkt 2 och har alltså valt konventionell typ av skiljeförfarande. Detta eftersom det enligt regeringens bedömning ökar sannolikheten att skiljenämndens beslut är i enlighet med internationella principer om det konventionella förfarandet tillämpas.

Sverige har för närvarande 13 avtal³ som preliminärt omfattas av konventionen där båda avtalsslutande staterna vid undertecknandet har valt bestämmelserna om skiljeförfarande. När det gäller dessa 13 skatteavtal har Sverige redan bestämmelser om skiljeförfarande i skatteavtalen med två stater, Japan och Storbritannien. Sverige och Storbritannien har båda valt att tillämpa del VI i konventionen i stället

³ Barbados, Belgien, Grekland, Irland, Italien, Japan, Kanada, Luxemburg, Malta, Mauritius, Nederländerna, Nya Zeeland och Storbritannien.

för skatteavtalets bestämmelser om skiljeförfarande. Såväl Sverige som Japan har däremot valt att nuvarande bestämmelser om skiljeförfarande i skatteavtalet ska gälla i stället för konventionens bestämmelser.

Två av Sveriges listade avtalsparter, Kanada och Italien, har förbehållit sig rätten att inte tillämpa den konventionella typen av skiljeförfarande. Detta innebär att konventionens bestämmelser om skiljeförfarande inte blir tillämpliga i förhållande till Sveriges skatteavtal med de två nämnda staterna, såvida inte de behöriga myndigheterna kommer överens om vilken typ av skiljeförfarande som ska användas. Konventionell typ av skiljeförfarande kommer att gälla i förhållande till de resterande tio skatteavtal som omfattas av konventionen och där den andra staten eller jurisdiktionen har valt att tillämpa del VI.

Därutöver kan nämnas att Sverige redan har bestämmelser om skiljeförfarande med de övriga EU-medlemsstaterna genom den s.k. skiljemannakonventionen⁴. Sådana bestämmelser finns också i det s.k. tvistlösningsdirektivet⁵, som ska vara genomfört i EU-medlemsstaterna senast den 30 juni 2019. I både skiljemannakonventionen och tvistlösningsdirektivet anges det konventionella förfarandet som tillämplig metod. Konventionens bestämmelser om skiljeförfarande kommer i förhållande till de EU-länder som har valt att tillämpa del VI och har ratificerat konventionen att gälla parallellt med övriga bestämmelser om skiljeförfarande.

– Artikel 24 (Överenskommelse om en annan lösning)

De stater och jurisdiktioner som väljer att tillämpa del VI har enligt punkt 1 rätt att välja att skiljenämndens beslut inte ska vara bindande för parterna och att beslutet inte ska genomföras om de behöriga myndigheterna inom tre månader från det att de fått del av beslutet enas om en annan lösning. Regeringen har gjort ett sådant val men för att bestämmelsen ska bli tillämplig krävs att även motparten har gjort samma val.

– Artikel 25 (Skiljeförfarandets kostnader)

Denna artikel reglerar hur kostnaderna för skiljeförfarandet ska fördelas. Huvudregeln är att de behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna ska bestämma hur kostnaderna ska fördelas genom ömsesidig överenskommelse.

– Artikel 26 (Förenlighet)

Punkt 1 innehåller en konfliktklausul som tydliggör förhållandet mellan konventionens del VI och skatteavtalens befintliga bestämmelser om skiljeförfarande. Bestämmelsen anger att del VI i konventionen ska gälla i stället för eller i avsaknad av bestämmelser om skiljeförfarande i ett skatteavtal som omfattas av konventionen. Av punkt 1 följer vidare att

⁴ Lagen (1999:1211) om konvention om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap.

⁵ Rådets direktiv (EU) 2017/1852 av den 10 oktober 2017 om skattetvistlösningsmekanismer i Europeiska unionen.

varje part som valt att tillämpa del VI ska notifiera depositarien om vilka av dess skatteavtal som innehåller bestämmelser om skiljeförfarande. Förutsatt att båda avtalsslutande staterna till ett skatteavtal som omfattas av konventionen har notifierat avtalet kommer konventionens bestämmelser om skiljeförfarande att gälla i stället för befintliga bestämmelser.

I punkt 4 finns en förbehållsklausul som möjliggör för stater och jurisdiktioner att förbehålla sig rätten att inte tillämpa del VI ifråga om ett, flera eller alla av dess skatteavtal som redan innehåller bestämmelser om skiljeförfarande.

Som anges ovan (artikel 23) har Sverige för närvarande 13 avtal som kommer att omfattas av konventionen där båda parterna valt bestämmelserna om skiljeförfarande. Av dessa 13 avtal har Sverige redan bestämmelser om skiljeförfarande i skatteavtalen med Japan och Storbritannien. Eftersom avtalet mellan Sverige och Japan redan innehåller detaljerade bestämmelser om skiljeförfarandet har både Sverige och Japan valt att nuvarande bestämmelser om skiljeförfarande i skatteavtalet fortsatt ska gälla, i stället för konventionens bestämmelser. Således har båda staterna lämnat ett förbehåll i enlighet med punkt 4. Vad gäller skatteavtalet mellan Sverige och Storbritannien finns det däremot inte lika detaljerade bestämmelser om skiljeförfarande i avtalet och staterna har därför valt att tillämpa del VI i konventionen i stället för skatteavtalets bestämmelser om skiljeförfarande. Båda staterna har därför notifierat avtalet i enlighet med punkt 1. I resterande 11 skatteavtal där bestämmelser om skiljeförfarande saknas ska del VI tillämpas.

– Sveriges egenformulerade förbehåll avseende skiljeförfarande

Artikel 28 punkt 2 a) innehåller en rätt att göra ett eller flera s.k. egenformulerade förbehåll avseende vilka frågor som kan hänskjutas till skiljeförfarande med stöd av konventionen. I den sammanställning över preliminära val och förbehåll som regeringen lämnade över till depositarien i samband med undertecknandet av konventionen fanns det två egenformulerade förbehåll. Därutöver föreslår regeringen att ytterligare ett egenformulerat förbehåll, som grundar sig i OECD:s arbete med att ta fram nya särskilda riktlinjer för internprissättning avseende svårvärderade immateriella tillgångar, lämnas i samband med att konventionen ratificeras. Regeringen föreslår således att Sverige ska lämna totalt tre egenformulerade förbehåll. Alla tre förbehåll kan läsas i fulltext i bilaga 3.

Det första förbehållet innebär att de behöriga myndigheterna kan komma överens om att en begäran inte lämpar sig för skiljeförfarande. Det kan t.ex. vara aktuellt i fall där kostnaden för skiljeförfarandet skulle överstiga beloppet som begäran avser.

Det andra förbehållet innebär att frågor om dubbelt hemvist för juridiska personer inte ska avgöras genom skiljeförfarande. Enligt regeringens bedömning avser dessa typer av fall så gott som uteslutande situationer som involverar skatteflykt eller skatteundandragande. Av denna anledning saknas skäl att ge tillgång till skiljeförfarande i de aktuella fallen.

Det tredje förbehållet avser ärenden som rör s.k. hard-to-value intangibles (HTVI), dvs. svårvärderade immateriella tillgångar. Detta förbehåll fanns inte med bland de preliminära förbehåll som regeringen lämnade i samband med undertecknandet.

Behovet av det tredje förbehållet blev tydligt först efter undertecknandet, i samband med OECD:s arbete med att ta fram nya särskilda riktlinjer för internprissättning avseende svårvärderade immateriella tillgångar. Ny vägledning gällande administrativa frågor i samband med implementeringen av riktlinjerna diskuteras inom OECD. Med anledning av de pågående diskussionerna överväger vissa stater att införa särskilda regler gällande tidsfristerna för omprövning avseende den här typen av tillgångar. Det skulle t.ex. kunna innebära att vissa stater avsevärt förlänger tidsfristen för omprövning av svårvärderade immateriella tillgångar jämfört med vad som gäller i övriga fall eller att en justering görs under ett öppet beskattningsår för inkomst som är hänförlig till ett eller flera stängda beskattningsår. Eftersom en sådan justering kan sträcka sig väldigt många år bakåt i tiden, riskerar den att rubba balansen i skatteavtalen.

Regeringen anser att sådana ärenden som beskrivits ovan inte bör omfattas av det obligatoriska skiljeförfarandet och anser därför att nämnda tre förbehåll bör lämnas.

I motsats till övriga förbehåll som görs i enlighet med konventionen kräver de egenformulerade förbehållen godtagande av de andra parterna till konventionen som har valt att tillämpa del VI. Egenformulerade förbehåll lämnade i enlighet med artikel 28 punkt 2 a) ska dock anses vara godtagna av en part om parten i fråga inte har notifierat depositarien inom tolv kalendermånader om att denne har invändningar mot förbehållet. I de fall en part till konventionen invänder mot förbehållet så ska del VI i dess helhet inte tillämpas i förhållande till skatteavtalet mellan den part som har gjort förbehållet och den part som har gjort invändningen.

Flera av Sveriges avtalsparter har nyttjat möjligheten att formulera egna förbehåll.

Bör alternativ tillämpningstidpunkt väljas?

I syfte att säkerställa att tillämpningstidpunkten alltid äger rum efter att ett nytt kalenderår har inletts kan en stat eller jurisdiktion enligt artikel 35 punkt 3 komplettera tillämpningstidpunkten i artikel 35 punkt 1 b) och 5 b) med en hänvisning till kalenderår. Regeringen föreslår att Sverige ska göra ett sådant val för att bättre följa praxis i skatteavtalen.

5.4 Förbehåll mot artiklar

Regeringens bedömning: Sverige bör förbehålla sig rätten att inte tillämpa konventionens artikel 3 (Delägarbeskattade personer), artikel 4 (Personer med dubbelt hemvist), artikel 5 (Tillämpning av metoder för undanröjande av dubbelbeskattning), artikel 8 (Transaktioner för att överföra utdelning), artikel 9 (Kapitalvinst på grund av överlåtelse av andelar eller andra rättigheter i personer vars värde huvudsakligen

kan hänföras till fast egendom), artikel 10 (Regel mot missbruk beträffande fasta driftställen som är belägna i jurisdiktioner som inte är part till avtalet), artikel 11 (Tillämpning av skatteavtal för att begränsa en parts rätt att beskatta personer med hemvist i den egna jurisdiktionen), artikel 12 (Konstlade upplägg för att undvika fast driftställe genom kommissionärsstrukturer och liknande strategier), artikel 13 (Konstlade upplägg för att undvika fast driftställe genom undantagen för specifika aktiviteter), artikel 14 (Uppdelning av kontrakt) och artikel 15 (Definition av person närstående till ett företag). Sverige bör göra ett sådant förbehåll avseende tillämpningstidpunkten som anges i artikel 35 punkt 7 i konventionen.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna yttrar sig särskilt över bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning

Utgångspunkter

De svenska skatteavtalen är resultat av bilaterala förhandlingar. Avtalen har också förhandlats fram över en mycket lång tid. Ett av de äldsta svenska skatteavtal som är tillämpligt är avtalet med Israel, som undertecknades 1959 och ett av de nyaste avtalen är det med Armenien, som undertecknades 2016. Det är en förklaring till att det förekommer relativt stora skillnader i struktur och terminologi mellan skatteavtalen.

I befintliga skatteavtal kan det även finnas skraddarsyddna lösningar avseende vissa artiklar i konventionen som är lämpliga för att åstadkomma ett visst resultat i den specifika bilaterala situationen. Generellt sett möjliggör konventionen inte att en viss artikel enbart får påverkan på vissa skatteavtal. De val av artiklar som en stat eller jurisdiktion gör enligt konventionen kommer i stället i de flesta fall att få genomslag på samtliga av dess skatteavtal som omfattas av konventionen. Det finns dock ett fåtal undantag, t.ex. avseende bestämmelserna om undanröjande av dubbelbeskattning samt bestämmelserna om skiljeförfarande, där man kan lämna avgränsade förbehåll.

Som nämnts ovan är det inte möjligt att göra ytterligare förbehåll, och därmed begränsa åtagandet till konventionen, efter att den har ratificerats. Däremot är det möjligt att i ett senare skede dra tillbaka förbehåll eller ersätta dessa med mindre omfattande förbehåll, och alltså utöka Sveriges åtagande genom att ansluta sig till ytterligare artiklar. Detta är ett av de övergripande skälen till att regeringen har varit återhållsam i valen avseende konventionen.

Nedan följer en beskrivning av de artiklar i konventionen som regeringen föreslår att Sverige ska förbehålla sig rätten att inte tillämpa. Förbehållen är baserade på de hänsyn som anges ovan samt, i förekommande fall, de ytterligare skäl som anges under respektive artikel.

Hybrida mismatchningar (artiklarna 3–5)

Del II i konventionen utgörs av artiklarna 3–5 vilka avser rekommendationer som har tagits fram inom BEPS-åtgärderna 2 och 6.

Åtgärd 2 tar sikte på olikheter i nationell lagstiftning vad gäller den skattemässiga behandlingen av företag och finansiella instrument, s.k. hybrida mismatchningar, medan åtgärd 6 tar sikte på förhindrande av avtalsmissbruk.

– Artikel 3 (Delägarbeskattade personer)

I slutrapporten ”Neutralising the Effects of Hybrid Mismatch Arrangements” för BEPS åtgärd 2 finns ett antal rekommendationer för att motverka effekter av skillnader i den skattemässiga behandlingen av hybridinstrument och hybridföretag i olika jurisdiktioner. Rapporten innehåller dels flera rekommendationer avseende bestämmelser i intern lagstiftning, dels en rekommendation som avser skatteavtal. Sistnämnda rekommendation har tagits in i artikel 3 i konventionen.

Artikel 3 innebär att en investering som görs via en delägarbeskattad person (såsom exempelvis handelsbolag i Sverige) ska omfattas av skatteavtalets regler på samma sätt som om delägaren hade gjort investeringen direkt. Därigenom ska det säkerställas att förmånerna i ett skatteavtal endast erhålls i de fall som är avsedda, men även att dessa förmåner inte kommer ifråga om ingen av de avtalslutande staterna i sin interna rätt behandlar inkomsten hos det aktuella subjektet som en inkomst hos en person med hemvist där.

– Artikel 4 (Personer med dubbelt hemvist)

Denna artikel innehåller bestämmelser för att avgöra hemvistet för juridiska personer som enligt ett skatteavtal har hemvist i båda avtalslutande staterna. Bestämmelserna utgör rekommendationer från slutrapporten ”Preventing Treaty Abuse” för BEPS åtgärd 6. Enligt dessa bestämmelser ska de behöriga myndigheterna genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra var personen ska anses ha hemvist vid tillämpning av skatteavtalet. Detta skiljer sig från motsvarande bestämmelser i 2014 års modellavtal från OECD som i stället anger att dessa situationer ska avgöras mot bakgrund av var den verkliga ledningen finns.

– Artikel 5 (Tillämpning av metoder för undanröjande av dubbelbeskattning)

Artikel 5 innehåller tre alternativ för att lösa problem som kan uppkomma när undantagandemetoden (benämns även exemptionsmetoden) används för att undvika dubbelbeskattning i skatteavtal. Alternativen ska förhindra att beskattning inte sker i någon av de avtalslutande staterna, s.k. dubbel icke-beskattning. Nämnda tre alternativ har tagits fram inom BEPS åtgärd 2.

Av alternativ A och B följer att undantagandemetoden inte ska tillämpas i vissa fall, även när det är den metoden som anges i ett visst skatteavtal. Alternativ C innebär att bestämmelser om avräkning ska tillämpas i stället för bestämmelser om undantagandemetoden. En konventionspart kan avstå från att välja något av alternativen.

Eftersom olika stater och jurisdiktioner har olika interna regler för att undvika dubbelbeskattning är det vanligt förekommande att skatteavtal

anger olika metoder för att undvika dubbelbeskattning i respektive avtalslutande jurisdiktion. Utgångspunkten i konventionen är därför att varje stat och jurisdiktion får tillämpa sin egen metod för att undvika dubbelbeskattning (s.k. asymmetrisk tillämpning). En stat eller jurisdiktion som avstår från att välja något av alternativen A, B eller C har dock rätt att lämna förbehåll mot sådan asymmetrisk tillämpning. Det är även tillåtet att enbart lämna förbehåll mot asymmetrisk tillämpning av alternativ C, förutsatt att det alternativet inte väljs av den part som gör förbehållet.

Den metodartikel som Sverige numera tillämpar vid förhandlingar av skatteavtal är skraddarsydd för svenska förhållanden på så sätt att den anger att avräkning av utländsk skatt ska ske i enlighet med intern svensk lagstiftning. Regeringen har därför inte valt något av alternativen A–C och anser inte heller att Sverige ska godta asymmetrisk tillämpning av artikel 5.

Avtalsmissbruk (artiklarna 6–11)

BEPS åtgärd 6 tar, som har nämnts ovan, sikte på förhindrande av missbruk av skatteavtal. Slutrapporten för åtgärd 6 innehåller såväl minimistandarder som rekommendationer. Minimistandarderna, som har tagits in i konventionens artiklar 6 och 7, har behandlats ovan. Nedan följer en beskrivning av övriga artiklar i del III i konventionen, dvs. artiklarna 8–11, som innehåller de rekommendationer som omfattas av BEPS åtgärd 6.

– Artikel 8 (Transaktioner för att överföra utdelning)

Enligt denna artikel ska bestämmelser i ett skatteavtal som anger att utdelning från ett bolag i en avtalslutande stat ska vara undantagen från beskattning, eller vara föremål för en reducerad källskatt, förutsatt att den som har rätt till utdelningen är ett bolag med hemvist i den andra avtalslutande staten som innehar en viss andel av kapitalet, rösterna eller liknande i det utdelande bolaget, gälla bara om nämnda innehavskrav är uppfyllt under en sammanhängande period om 365 dagar.

Kravet på en minsta innehavstid är nytt jämfört med tidigare internationella skatteavtalsrättsliga principer. Det syftar till att stävja missbruk som kan ske genom att det bolag som ska begära avtalsförmåner avseende utdelning kort tid dessförinnan ökar sitt innehav primärt i syfte att åtnjuta en mer förmånlig beskattning än vad som annars skulle ha varit fallet.

– Artikel 9 (Kapitalvinst på grund av överlåtelse av andelar eller andra rättigheter i personer vars värde huvudsakligen kan hänföras till fast egendom)

Artikeln syftar till att motverka förfaranden där tillgångar som inte utgör fast egendom tillförs en enhet kort tid innan försäljning av andelar i denna enhet i syfte att minska den andel av enhetens värde som härrör från fast egendom (jämför artikel 13 punkt 4 i OECD:s modellavtal från 2014). Sådana förfaranden syftar till att undvika att vinst vid försäljning

av andelar jämställs med vinst vid överlåtelse av fast egendom som enligt skatteavtal får beskattas i den stat där den fasta egendomen är belägen.

Bestämmelserna i artikel 9 punkt 1 a) och b) innebär dels att ett villkor avseende hur stor del av värdet av andelar som ska vara hänförligt till fastigheter ska anses uppfyllt om det uppnåtts någon gång under de 365 dagar som föregår överlåtelsen, dels att de rättigheter i bolag som omfattas av artikeln utvidgas.

Ett skäl som talar emot att ta in bestämmelsen, utöver vad som anges ovan, är att den innebär att den stat där den fasta egendomen är belägen i praktiken ges rätt att beskatta samma inkomst två gånger. Antag exempelvis att ett svenskt moderbolag har ett helägt svenskt dotterbolag och att detta dotterbolags tillgångar så gott som uteslutande består av fast egendom i stat A. Om det svenska dotterbolaget säljer fastigheterna får stat A, i enlighet med artikel 13 punkt 1, beskatta en eventuell kapitalvinst. Om det svenska moderbolaget därefter, inom 365 dagar, avyttrar aktierna i dotterbolaget får stat A även beskatta kapitalvinst som uppkommer vid denna avyttring. Nämda kapitalvinst kommer, under förutsättning att dotterbolaget inte har bedrivit någon annan verksamhet, att härröra från de fastigheter som har avyttrats och som stat A redan har fått beskatta.

- Artikel 10 (Regel mot missbruk beträffande fasta driftställen som är belägna i jurisdiktioner som inte är part till avtalet)

Artikeln syftar till att motverka missbruk som sker med hjälp av fasta driftställen i tredje land. Bestämmelsen reglerar situationen där ett företag med hemvist i en stat (hemviststaten) förvärvar inkomst i form av t.ex. ränta eller royalty från en annan stat (källstaten) och inkomsten, enligt ett skatteavtal mellan hemviststaten och ett tredje land, är undantagen från beskattning i hemviststaten på grund av att den är hänförlig till ett fast driftställe som företaget har i nämnda tredje land.

I dessa fall ska de förmåner som följer av skatteavtalet mellan hemviststaten och källstaten gälla endast om den skatt som ska betalas på inkomsten i det tredje landet uppgår till minst 60 procent av den skatt som skulle ha betalats om företaget förvärvade inkomsten i hemviststaten och inkomsten inte var hänförlig till det fasta driftstället i tredje land. Inkomst som på grund av denna bestämmelse inte omfattas av skatteavtalet får beskattas i källstaten i enlighet med dess interna lagstiftning. I artikeln anges också fall där bestämmelsen inte ska tillämpas.

Artikeln är komplicerad och regeringens bedömning är att den skulle behöva kompletteras med ytterligare bestämmelser, exempelvis med en definition av aktiv affärsrörelse, för att öka förutsebarheten i tillämpningen. Regeringen anser därför att bestämmelsen inte bör få ett så brett genomslag i det svenska skatteavtalsnätet som ett val att tillämpa artikel 10 i konventionen skulle innebära.

- Artikel 11 (Tillämpning av skatteavtal för att begränsa en parts rätt att beskatta personer med hemvist i den egna jurisdiktionen)

Prop. 2017/18:61 Genom artikel 11 införs bestämmelser om att skatteavtal inte, förutom i artikeln särskilt angivna fall, begränsar en stats rätt att beskatta personer som har hemvist där.

Undvikande av fast driftställe (artiklarna 12–15)

BEPS-rapporten för åtgärd 7 innehåller ändringar av definitionen av fast driftställe i artikel 5 i OECD:s modellavtal. Syftet med ändringarna är att förhindra konstlade upplägg för att undvika uppkomsten av fast driftställe.

Enligt gällande internationella principer ska inkomst hos ett företag bara beskattas i den stat där företaget har hemvist, såvida inte företaget bedriver verksamhet från fast driftställe i en annan stat. I sådant fall får inkomsten beskattas även i den stat där det fasta driftstället är beläget men bara så stor del av inkomsten som är hänförlig till det fasta driftstället. Genom BEPS-åtgärd 7 ändras definitionen av fast driftställe på ett sådant sätt att tröskeln för när fast driftställe uppkommer sänks. Detta innebär att fler fasta driftställen kommer uppkomma än enligt nu gällande regler.

För en stat som Sverige, som har ett stort antal multinationella företag och en relativt sett liten hemmamarknad, är det viktigt att tröskeln för när fast driftställe uppkommer ligger på en rimlig nivå. Detta för att inte hämma gränsöverskridande handel, rörlighet och investeringar.

En låg tröskel för fast driftställe innebär att företag i ett tidigare skede måste uppfylla alla de administrativa krav som är förknippade med skattskyldighet. En låg tröskel innebär också att svenska företag i högre utsträckning skulle få fast driftställe utomlands och därmed även i större omfattning skulle vara skyldiga att betala skatt utomlands. Eftersom utländska skatter generellt sett ska avräknas från den svenska skatten skulle det leda till att svenska skatteintäkter minskar.

Det rör sig vidare om ändringar som inte är specifikt inriktade mot BEPS utan som får en generell tillämpning. De nya bestämmelserna kommer alltså att träffa alla situationer oavsett om det föreligger någon risk för BEPS eller inte. Vidare finns ännu inte några riktlinjer från OECD kring hur inkomster ska fördelas till de fasta driftställen som kommer uppkomma. Därför är det regeringens bedömning att Sverige bör förbehålla sig rätten att inte tillämpa dessa artiklar.

Nedan följer en beskrivning av del IV i konventionen, dvs. artiklarna 12–15, som avser de rekommendationer som har tagits fram inom BEPS-åtgärd 7.

- Artikel 12 (Konstlade upplägg för att undvika fast driftställe genom kommissionärsstrukturer och liknande strategier)

Artikeln innehåller bestämmelser om såväl beroende representanter (punkt 1) som oberoende representanter (punkt 2). Genom punkt 1 ändras tillämpningen av bestämmelser i skatteavtal som omfattas av konventionen, vilka motsvarar artikel 5 punkt 5 i OECD:s modellavtal från 2014. Syftet med de ändrade bestämmelserna är att motverka att konstlade kommissionärsförhållanden och liknande strategier används för att undvika att fast driftställe uppkommer. Bestämmelserna i punkt 1 innebär att en representant ska anses beroende, och därmed utgöra ett fast

driftställe för ett utländskt företag, i fler situationer än enligt nu gällande internationella principer. Exempelvis ska en representant som säljer tillgångar som tillhör ett utländskt företag under vissa ytterligare villkor anses utgöra ett fast driftställe för det utländska företaget. Bestämmelserna i punkt 2 innebär att en representant inte ska anses oberoende om denne uteslutande eller så gott som uteslutande agerar på uppdrag av ett eller flera företag som den är nära knuten till.

- Artikel 13 (Konstlade upplägg för att undvika fast driftställe genom undantagen för specifika aktiviteter)

Artikel 5 punkt 4 i OECD:s modellavtal från 2014 innehåller särskilda undantag från definitionen av fast driftställe för verksamhet som generellt har ansetts vara av förberedande eller biträdande art (den s.k. negativa listan). För dessa typer av verksamheter har det inte varit nödvändigt med en prövning i varje enskilt fall av om fast driftställe uppkommer utan de har ansetts vara av ett sådant slag att fast driftställe inte ska uppkomma.

Enligt rapporten för BEPS-åtgärd 7 kan, på grund av förändringar i det sätt som företag bedriver verksamhet, verksamhet som tidigare var av förberedande eller biträdande art numera anses utgöra kärnverksamhet. Av detta skäl ges stater och jurisdiktioner genom rekommendationen i artikel 13 punkt 2 en möjlighet att i förhållande till sina skatteavtal tillämpa den version av artikel 5 punkt 4 som finns i 2017 års modellavtal från OECD. Detta val innebär att det, vid bedömningen av om fast driftställe uppkommer, i varje enskilt fall måste avgöras om en verksamhet som omfattas av den negativa listan faktiskt är av förberedande eller biträdande art.

Alternativt så kan stater och jurisdiktioner, enligt artikel 13 punkt 3, välja att tillämpa den version av artikel 5 punkt 4 som fanns i 2014 års modellavtal från OECD. Enligt denna bestämmelse förutsätts, som nämnts ovan, de verksamheter som anges i den negativa listan vara av förberedande eller biträdande art och någon prövning i varje enskilt fall ska inte göras.

Stater och jurisdiktioner kan även välja att inte tillämpa något av alternativen i punkt 2 eller 3.

För jurisdiktioner som inte anser att nämnda ändringar i sig själva är tillräckliga för att motverka oönskat beteende innehåller artikel 13 även en möjlighet att lägga till en s.k. anti-fragmenteringsbestämmelse. Bestämmelsen, som finns i punkt 4, ska motverka att verksamhet delas upp mellan olika företag i samma koncern i syfte att varje del ska anses som förberedande eller biträdande. Bestämmelsen är tillämplig exempelvis om två företag som är nära knutna till varandra bedriver verksamhet på samma plats, förutsatt att deras verksamheter kompletterar varandra på så sätt att det är fråga om en sammanhängande ekonomisk verksamhet. I sådana fall är de särskilda undantagen från fast driftställe inte tillämpliga.

Det finns flera skäl till att verksamhet av förberedande eller biträdande art inte bör medföra att ett fast driftställe uppkommer, dvs. inte bör utlösa beskattning i källstaten. Ett av de främsta skälen är att verksamhet av sådan art i de flesta fall enbart är förenad med kostnader eller visar en

Prop. 2017/18:61 mycket låg vinst. För att underlätta tillämpningen av skatteavtal har viss verksamhet som typiskt sett är av den här karaktären räknats upp i artikel 5 punkt 4 i OECD:s modellavtal från 2014. Syftet är att man inte i varje enskilt fall ska behöva göra en prövning av huruvida en viss verksamhet är av förberedande eller biträdande art. Därigenom ska bl.a. förutsebarheten öka och den administrativa bördan för företag minska. Bestämmelser motsvarande de i artikel 5 punkt 4 i 2014 års modellavtal från OECD finns redan i flertalet svenska skatteavtal. Av denna anledning, samt med beaktande av de skäl som angetts inledningsvis, är det regeringens bedömning att Sverige inte bör välja att tillämpa artikel 13.

– Artikel 14 (Uppdelning av kontrakt)

Denna artikel syftar till att motverka kringgående av sådana särskilda bestämmelser för byggnads-, anläggnings- eller installationsverksamhet som finns i artikel 5 punkt 3 i OECD:s modellavtal från 2014. Enligt nämnda bestämmelser ska en plats för sådan verksamhet utgöra fast driftställe endast om verksamheten pågår längre tid än tolv månader. Det kringgående som artikel 14 syftar till att motverka innebär att kontrakt delas upp mellan olika närstående bolag i syfte att undvika att tolv månadersperioden passeras. Artikel 14 ändrar nämnda bestämmelser på så sätt att den tid som närstående bolag är verksamma på en viss plats ska läggas ihop vid bedömningen av om tolv månadersperioden har uppnåtts.

I BEPS-rapporten rörande åtgärd 7 noteras att för de jurisdiktioner som väljer PPT-regeln (som finns i artikel 7 i konventionen) som metod mot avtalsmissbruk, så kommer den regeln att vara tillämplig vid uppdelning av kontrakt av det aktuella slaget. I och med att regeringen har valt PPT som metod för att förhindra avtalsmissbruk bör det alltså redan finnas ett tillräckligt skydd mot den aktuella typen av missbruk. Det saknas därför ett behov av artikel 14.

– Artikel 15 (Definition av person närstående till ett företag)

Artikeln innehåller en definition av uttrycket en person (fysisk eller juridisk) som är närstående till ett företag, vilket förekommer i artiklarna 12–14 ovan. Det är enbart möjligt att lämna förbehåll mot artikel 15 om förbehåll har lämnats mot samtliga de bestämmelser i ovan nämnda artiklar där uttrycket förekommer. Med hänsyn till att Sverige, enligt regeringens förslag, inte ska anta någon av rekommendationerna i artiklarna 12–14, saknas anledning att anta den nu aktuella rekommendationen.

Artikel 35 punkt 7 (Tillämpning)

Enligt artikel 35 punkt 1 ska, som huvudregel, konventionens bestämmelser börja tillämpas i de avtalslutande jurisdiktionerna, i förhållande till ett skatteavtal som omfattas, en viss angiven tid efter det att konventionen har trätt i kraft för båda dessa jurisdiktioner. Enligt artikel 35 punkt 7 kan stater och jurisdiktioner välja att skjuta fram tillämpningstidpunkten för bestämmelserna i konventionen till dess

parterna har vidtagit de åtgärder som krävs enligt dess interna lagstiftning för att bestämmelserna ska kunna tillämpas.

Vid ett sådant förbehåll ska konventionens reglering avseende tillämpningstidpunkten i stället börja tillämpas 30 dagar efter den tidpunkt då staten eller jurisdiktionen som har gjort förbehållet har notifierat depositarien om att de interna åtgärderna är slutförda. Om båda de avtalslutande staterna till ett skatteavtal som omfattas har gjort ett förbehåll i enlighet med punkt 7 är det den senaste statens notifikation om att dess interna åtgärder är slutförda som är avgörande för beräkningen av de 30 dagarna.

Regeringen anser att Sverige bör göra ett sådant förbehåll som anges i artikel 35 punkt 7 i syfte att säkerställa att konventionen inte ska börja tillämpas innan nödvändiga interna åtgärder för att genomföra konventionen i svensk rätt har vidtagits, dvs. ändringar av de lagar genom vilka skatteavtalen har införlivats i svensk rätt.

5.5 Slutbestämmelserna i konventionen

Artikel 27 (Undertecknande och ratifikation, godtagande eller godkännande)

Av artikeln framgår att konventionen öppnades för undertecknande den 31 december 2016 samt vilka som har möjlighet att ansluta sig till konventionen. Dessutom tydliggörs att konventionen är föremål för ratifikation, godtagande eller godkännande.

Artikel 28 (Förbehåll)

I artikel 28 anges i vilka fall en konventionspart får göra förbehåll mot bestämmelser i konventionen samt i vilka fall ett förbehåll kan ersättas eller återkallas. Artikeln anger även hur förbehållen förhåller sig till konventionsparternas val. Om en stat förbehåller sig rätten att inte tillämpa en bestämmelse gäller att bestämmelsen inte ska tillämpas i förhållande till den statens skatteavtal.

Punkt 1 innehåller en, med undantag för punkt 2, uttömmande uppräkningslista av de förbehåll som en stat eller jurisdiktion får göra mot konventionens bestämmelser.

Av punkt 2 framgår att de stater och jurisdiktioner som valt att tillämpa bestämmelserna om skiljeförfarande i del VI även har rätt att själva formulera ett eller flera förbehåll mot att tillämpa skiljeförfarande i vissa specifika situationer. Dessa egenformulerade förbehåll behöver dock godkännas av övriga konventionsparter. Om en stat eller jurisdiktion inte har motsatt sig ett sådant förbehåll inom en viss tid anses det vara godkänt. Om en konventionspart däremot motsätter sig ett egenformulerat förbehåll som lämnats av en annan part, blir bestämmelserna i del VI inte tillämpliga överhuvudtaget mellan dessa två parter.

Enligt punkterna 6 och 7 kan en stat eller jurisdiktion välja att i samband med undertecknandet antingen lämna förbehåll som ska bekräftas vid deposition av ratifikations-, antagande- eller godkännandeinstrumentet eller lämna en preliminär förteckning över

förväntade förbehåll. Punkt 6 tillhandahåller även en möjlighet för en stat eller en jurisdiktion att i samband med undertecknandet lämna slutliga förbehåll. Detta ska i så fall särskilt anges i samband med undertecknandet. I enlighet med punkt 6 har Sverige i samband med undertecknandet valt att dess förbehåll ska bekräftas i samband med att Sverige deponerar sitt ratifikationsinstrument. Detta innebär att Sverige kan ändra samtliga förbehåll fram till dess att konventionen ratificeras.

Enligt punkt 9 kan en konventionspart när som helst återkalla ett förbehåll eller ersätta det med ett mer begränsat förbehåll. Utöver att dra tillbaka ett förbehåll helt kan en part som har förbehållit sig rätten att inte tillämpa en viss artikel i konventionen ersätta förbehållet med ett förbehåll som innebär att artikeln ska tillämpas på dess skatteavtal som omfattas, med undantag för sådana skatteavtal som redan innehåller en motsvarande bestämmelse. En part får däremot inte lägga till nya förbehåll eller ersätta befintliga förbehåll med mer omfattande förbehåll eftersom åtagandet inte kan inskränkas, utan endast utökas.

En sammanställning över Sveriges samtliga förbehåll finns i bilaga 3.

Artikel 29 (Notifikationer)

I denna artikel anges i vilka fall och vid vilken tidpunkt en konventionspart ska lämna notifikationer. Utfallet av en konventionsparts notifikationer i förhållande till ett specifikt skatteavtal beror på den andra konventionspartens notifikationer och förbehåll och regleras i respektive artikel som notifikationen hänför sig till.

I punkt 1 finns en uttömmande uppräknning av vilka artiklar som ska omfattas av en notifikation.

I likhet med vad som gäller för förbehåll ska en stat eller jurisdiktion, såsom framgår av punkterna 3 och 4, i samband med undertecknandet antingen lämna notifikationer som ska bekräftas vid deposition av ratifikations-, antagande- eller godkännandeinstrumentet eller lämna en preliminär företeckning över förväntade notifikationer. Punkt 3 tillhandahåller även en möjlighet för en stat eller en jurisdiktion att i samband med undertecknandet lämna slutliga notifikationer. Detta ska i så fall särskilt anges i samband med undertecknandet.

Sverige har i enlighet med punkt 3 valt att de notifikationer som lämnades vid undertecknandet ska bekräftas i samband med att Sverige deponerar sitt ratifikationsinstrument. Detta innebär att Sverige kan ändra notifikationerna fram till dess att konventionen ratificeras.

I punkt 5 föreskrivs att listan över vilka skatteavtal som ska omfattas av konventionen när som helst kan utökas genom en notifikation till depositarien. Om ett tillkommande avtal faller inom tillämpningsområdet för något av de förbehåll parten tidigare har lämnat ska detta anges i den nya notifikationen. Om det tillkommande skatteavtalet är det första som faller inom tillämpningsområdet för ett förbehåll som inte tidigare har lämnats, har parten även en möjlighet att lämna ett nytt förbehåll som avser det tillkommande skatteavtalet. Parterna kan enligt punkt 5 även lämna de tilläggsnotifikationer som krävs med anledning av det nya avtalet.

Konventionsparter kan lämna tilläggsnotifikationer i enlighet med punkt 6 om parten gör några ändringar i sina val efter det att en slutlig

notifikation har lämnats. Ändringarna får dock bara innebära en utökning av åtagandet, exempelvis att fler avtal ska omfattas. Prop. 2017/18:61

En sammanställning över Sveriges samtliga notifikationer finns i bilaga 3.

Artikel 30 (Efterföljande ändringar av skatteavtal som omfattas)

Av artikel 30 framgår att konventionens bestämmelser inte ska påverka sådana ändringar i skatteavtalen som konventionsparterna kommer överens om efter det att konventionen har ändrat tillämpningen av ett specifikt skatteavtal. Härigenom klargörs att konventionen inte hindrar konventionsparterna från att i framtiden ändra i de underliggande skatteavtalen.

Artikel 31 (Partskonferens)

I artikel 31 anges att konventionsparterna kan sammankalla ett möte för att diskutera gemensamma problem eller frågor avseende konventionen. Det kan t.ex. handla om tolkning, genomförande eller ändring av konventionen. Formen för hur ett sådant möte ska hållas avgörs av parterna själva. En partskonferens ska biträdas av depositarien, dvs OECD.

Artikel 32 (Tolkning och genomförande)

Enligt punkt 1 ska oklarheter om hur bestämmelser i enskilda skatteavtal ska tolkas eller genomföras efter det att de har ändrats genom konventionen, avgöras enligt bestämmelserna i det berörda skatteavtalet som behandlar tolknings- och tillämpningsfrågor genom ömsesidig överenskommelse. Denna typ av oklarheter avgörs alltså på vanligt sätt av de avtalslutande staterna till det aktuella skatteavtalet.

Om frågan däremot rör tolkningen eller genomförande av bestämmelser i konventionen som sådan, framgår det av punkt 2 att frågan i stället kan behandlas vid en sådan partskonferens som anges i artikel 31.

Artikel 33 (Ändring)

Alla konventionsparter har möjlighet att lägga fram förslag om ändringar i konventionen. Ändringsförslaget kan därefter diskuteras på en partskonferens som sammankallas i enlighet med artikel 31.

Artikel 34 (Ikraftträdande)

Enligt artikel 34 träder konventionen i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om tre kalendermånader från det att det femte ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument har deponerats. Om det femte deponerade instrumentet inkommer den första dagen i en kalendermånad infaller således ikraftträdandet den första dagen fyra kalendermånader senare. Vid den tidpunkten träder konventionen i kraft för dessa fem stater eller jurisdiktioner.

För den sjätte staten eller jurisdiktionen och efterföljande stater eller jurisdiktioner som överlämnar sitt ratifikationsinstrument träder konventionen i kraft den första dagen i den månad som följer efter

Prop. 2017/18:61 utgången av en period om tre kalendermånader från det att den undertecknande jurisdiktionen deponerar sitt ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument. I februari 2018 hade fyra stater och jurisdiktioner deponerat sina ratifikationsinstrument vilket innebär att konventionen vid denna tidpunkt ännu inte hade trätt i kraft.

Artikel 35 (Tillämpning)

I artikel 35 anges när konventionen blir tillämplig med avseende på de skatteavtal som omfattas. Artikeln erbjuder viss flexibilitet i form av möjligheter till egna val och möjlighet att lämna förbehåll mot delar av artikeln.

Av punkt 1 a) framgår att såvitt avser källskatter ska konventionen tillämpas på belopp som betalas eller tillgodoförs den 1 januari året som följer närmast efter det att konventionen har trätt i kraft för båda de avtalsslutande konventionsparterna eller senare. Enligt punkt 1 b) ska konventionen, såvitt avser alla andra skatter, tillämpas på beskattningsperioder som börjar sex månader efter att konventionen har trätt i kraft för båda de avtalsslutande konventionsparterna eller senare.

Punkt 7 tillhandahåller en möjlighet för konventionsparter att skjuta fram tillämpningstidpunkten till dess parterna har vidtagit de åtgärder som krävs enligt deras interna lagstiftning för att konventionens bestämmelser ska kunna tillämpas. Såsom anges under avsnitt 5.4 har regeringen bedömt att Sverige bör göra ett sådant förbehåll.

Artikel 36 (Tillämpning av del VI)

I denna artikel anges när konventionen blir tillämplig med avseende på del VI i konventionen. Tillämpningstidpunkten skiljer sig bl.a. åt för nya och pågående ärenden om ömsesidig överenskommelse. Sveriges förbehåll i enlighet med artikel 35 punkt 7 påverkar även tillämpningstidpunkten för bestämmelserna i del VI. Det innebär att bestämmelserna om skiljeförfarande i konventionen inte ska tillämpas förrän Sverige vidtagit nödvändiga interna åtgärder för att genomföra konventionen i svensk rätt.

Artikel 37 (Frånträde)

En konventionspart har möjlighet att när som helst frånträda konventionen genom att notifiera depositarien. Frånträdet träder i kraft samma dag som depositarien tar emot notifikationen. Dock gäller att ifall konventionen redan har trätt i kraft avseende skatteavtal som omfattas för den part som önskar frånträda konventionen så ska de ändringar i skatteavtalen som trätt i kraft genom konventionen fortfarande gälla. Detta gäller oavsett om bestämmelserna har börjat tillämpas eller ej.

Artikel 38 (Förhållandet till protokoll)

Det är möjligt att komplettera konventionen med ett eller flera protokoll. En part blir bunden av ett protokoll bara om denne är part till såväl konventionen som protokollet.

Enligt artikel 39 ska generalsekreteraren för OECD vara depositarie för konventionen och alla protokoll enligt artikel 38. Depositarien ansvarar för att ta emot och arkivera samtliga de handlingar som staterna och jurisdiktionerna, i enlighet med konventionen, ska lämna till depositarien samt att notifiera parterna och undertecknarna till konventionen i vissa angivna situationer.

Depositarien ansvarar även för att upprätthålla offentligt tillgängliga förteckningar över vilka skatteavtal som omfattas av konventionen samt vilka förbehåll och notifikationer som parterna har lämnat. Dessa förteckningar återfinns på OECD:s hemsida.

6 Ikraftträdande och tillämpning

6.1 Ikraftträdande

Konventionen är en internationell överenskommelse som enligt 10 kap. 3 § regeringsformen måste godkännas av riksdagen för att bli bindande för Sverige. Efter riksdagens godkännande ska ett ratifikationsinstrument lämnas till konventionens depositarie, dvs. OECD. Ratifikationsinstrumentet ska dels innehålla Sveriges godkännande av konventionen, dels Sveriges slutliga val och förbehåll till konventionen.

Konventionen träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om tre kalendermånader från det att den femte staten eller jurisdiktionen har deponerat sitt ratifikationsinstrument. Om Sverige inte är en av de fem första staterna eller jurisdiktionerna som deponerar sitt ratifikationsinstrument, kommer konventionen för svensk del att träda i kraft den första dagen i den månad som börjar efter en period om tre kalendermånader efter det att Sverige har inkommit med sin ratifikation. Det är således inte möjligt att i dagsläget avgöra vid vilken tidpunkt konventionen kommer att träda i kraft för Sveriges del.

6.2 Tillämpning

Av artikel 35 i konventionen framgår att konventionens bestämmelser ska börja tillämpas inom en viss tid (som är olika för källskatter respektive övriga skatter) efter att konventionen har trätt i kraft för båda de avtalslutande parterna. För svensk del skulle det vara svårt att få alla nödvändiga lagändringar på plats innan konventionens bestämmelser blir tillämpliga enligt huvudregeln i konventionen. Av den anledningen har regeringen bedömt att Sverige med stöd av artikel 35 punkt 7 bör förbehålla sig rätten att inte tillämpa konventionens bestämmelser innan nödvändiga interna åtgärder för att genomföra konventionen i svensk rätt har vidtagits, dvs. ändringar av de lagar som införlivat skatteavtalen i svensk rätt.

Det är således inte möjligt att i dagsläget avgöra vid vilken tidpunkt konventionens bestämmelser kommer att bli tillämpliga i förhållande till respektive matchande skatteavtal. Regeringen kommer att återkomma till riksdagen med de lagförslag som bedöms nödvändiga för att genomföra konventionen tillsammans med förslag på när dessa ska börja tillämpas.

7 Konsekvenser

7.1 Överväganden om alternativa lösningar

De av BEPS-projektets minimistandarder som avser skatteavtalen hade kunnat genomföras genom bilaterala förhandlingar om ändring av skatteavtalen. Enligt regeringens bedömning hade det dock varit mer omständligt och resurskrävande än att genomföra nämnda minimistandarder genom konventionen.

7.2 Effekter för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Regeringens bedömning: Genomförandet av konventionen kan leda till en ökning av antalet begäran om ömsesidig överenskommelse på grund av en initial osäkerhet om hur reglerna ska tolkas. Det kan i sin tur innebära en ökad arbetsbelastning för såväl behörig myndighet som för förvaltningsdomstolarna. Den ökade mängden ärenden rymms inom nuvarande anslag.

Remissinstanserna: Enligt *Skatteverket* innebär förslaget att tillämpningen av skatteavtalen kommer bli mer komplicerad framöver jämfört med dagens situation. Detta medför i sin tur att Skatteverket behöver genomföra utbildnings- och informationsinsatser såväl externt som internt. Det kommer även innebära att arbetsbördan ökar i den löpande handläggningen eftersom ärendena kommer bli mer komplexa. Det ser Skatteverket framförallt som en följd av införandet av bestämmelserna om förhindrande av skatteavtalsmissbruk som finns i konventionens artikel 7. De bedömer även att förslaget kan förväntas leda till fler ärenden för behörig myndighet avseende begäran om ömsesidig överenskommelse. Skatteverket har beräknat att kostnaden för informationsinsatser och kompetensutveckling kommer uppgå till 6,2 miljoner kronor.

Skälen för regeringens bedömning

Det är framförallt genomförandet av konventionens artikel 7 (Förhindra avtalsmissbruk) och artikel 16 (Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse) som kan komma att påverka antalet ärenden hos Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna. De ändringar som genomförs innebär även att ärendena blir mer komplexa.

Införandet av den s.k. PPT-regeln innebär att alla relevanta fakta och omständigheter ska beaktas för att bedöma vad det huvudsakliga syftet med en transaktion eller ett arrangemang är och därigenom avgöra om avtalets förmåner ska tillämpas på en viss inkomst eller förmögenhet. Inledningsvis kan det finnas en osäkerhet kring hur denna bedömning ska göras, vilket kan leda till ett ökat antal ärenden om ömsesidig överenskommelse. Initialt kan det även innebära att fler beslut från Skatteverket kan komma att överklagas till domstol.

Såväl utbildningsinsatser som ökad ärendemängd ska rymmas inom nuvarande anslag.

7.3 Övriga effekter

Det övergripande syftet med konventionen är att möjliggöra ett snabbt, koordinerat och enhetligt genomförande av de skatteavtalsrelaterade BEPS-åtgärderna i befintliga skatteavtal utan att bilateralt behöva omförhandla varje sådant avtal. Det innebär att möjligheterna att motverka missbruk av skatteavtal förstärks vilket är positivt för såväl utvecklingsländer som industriländer. Genomförandet av konventionen leder även till ett minskat behov av bilaterala förhandlingar för att uppdatera de befintliga skatteavtalen. Det sparar resurser vilket är positivt för framförallt utvecklingsländerna.

Förslaget bedöms i övrigt inte ha några effekter på sysselsättning, miljö, integration eller den ekonomiska jämställdheten. Det bedöms inte heller ha några offentligfinansiella effekter.

MULTILATERAL CONVENTION TO IMPLEMENT TAX TREATY RELATED MEASURES TO PREVENT BASE EROSION AND PROFIT SHIFTING

The Parties to this Convention,

Recognising that governments lose substantial corporate tax revenue because of aggressive international tax planning that has the effect of artificially shifting profits to locations where they are subject to non-taxation or reduced taxation;

Mindful that base erosion and profit shifting (hereinafter referred to as “BEPS”) is a pressing issue not only for industrialised countries but also for emerging economies and developing countries;

Recognising the importance of ensuring that profits are taxed where substantive economic activities generating the profits are carried out and where value is created;

Welcoming the package of measures developed under the OECD/G20 BEPS project (hereinafter referred to as the “OECD/G20 BEPS package”);

Noting that the OECD/G20 BEPS package included tax treaty-related measures to address certain hybrid mismatch arrangements, prevent treaty abuse, address artificial avoidance of permanent establishment status, and improve dispute resolution;

Conscious of the need to ensure swift, co-ordinated and consistent implementation of the treaty-related BEPS measures in a multilateral context;

Noting the need to ensure that existing agreements for the avoidance of double taxation on income are interpreted to eliminate double taxation with respect to the taxes covered by those agreements without creating opportunities for non-taxation or reduced taxation through tax evasion or avoidance (including through treaty-shopping arrangements aimed at obtaining reliefs provided in those agreements for the indirect benefit of residents of third jurisdictions);

Recognising the need for an effective mechanism to implement agreed changes in a synchronised and efficient manner across the network of existing agreements for the avoidance of double taxation on income without the need to bilaterally renegotiate each such agreement;

Have agreed as follows:

PART I.

SCOPE AND INTERPRETATION OF TERMS

Article 1 – Scope of the Convention

This Convention modifies all Covered Tax Agreements as defined in subparagraph a) of paragraph 1 of Article 2 (Interpretation of Terms).

Article 2 – Interpretation of Terms

1. For the purpose of this Convention, the following definitions apply:
 - a) The term “Covered Tax Agreement” means an agreement for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income (whether or not other taxes are also covered):
 - i) that is in force between two or more:
 - A) Parties; and/or
 - B) jurisdictions or territories which are parties to an agreement described above and for whose international relations a Party is responsible; and
 - ii) with respect to which each such Party has made a notification to the Depository listing the agreement as well as any amending or accompanying instruments thereto (identified by title, names of the parties, date of signature, and, if applicable at the time of the notification, date of entry into force) as an agreement which it wishes to be covered by this Convention.
 - b) The term “Party” means:
 - i) A State for which this Convention is in force pursuant to Article 34 (Entry into Force); or
 - ii) A jurisdiction which has signed this Convention pursuant to subparagraph b) or c) of paragraph 1 of Article 27 (Signature and Ratification, Acceptance or Approval) and for which this Convention is in force pursuant to Article 34 (Entry into Force).
 - c) The term “Contracting Jurisdiction” means a party to a Covered Tax Agreement.

- d) The term “Signatory” means a State or jurisdiction which has signed this Convention but for which the Convention is not yet in force.

2. As regards the application of this Convention at any time by a Party, any term not defined herein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the relevant Covered Tax Agreement.

PART II.

HYBRID MISMATCHES

Article 3 - Transparent Entities

1. For the purposes of a Covered Tax Agreement, income derived by or through an entity or arrangement that is treated as wholly or partly fiscally transparent under the tax law of either Contracting Jurisdiction shall be considered to be income of a resident of a Contracting Jurisdiction but only to the extent that the income is treated, for purposes of taxation by that Contracting Jurisdiction, as the income of a resident of that Contracting Jurisdiction.

2. Provisions of a Covered Tax Agreement that require a Contracting Jurisdiction to exempt from income tax or provide a deduction or credit equal to the income tax paid with respect to income derived by a resident of that Contracting Jurisdiction which may be taxed in the other Contracting Jurisdiction according to the provisions of the Covered Tax Agreement shall not apply to the extent that such provisions allow taxation by that other Contracting Jurisdiction solely because the income is also income derived by a resident of that other Contracting Jurisdiction.

3. With respect to Covered Tax Agreements for which one or more Parties has made the reservation described in subparagraph a) of paragraph 3 of Article 11 (Application of Tax Agreements to Restrict a Party's Right to Tax its Own Residents), the following sentence will be added at the end of paragraph 1: "In no case shall the provisions of this paragraph be construed to affect a Contracting Jurisdiction's right to tax the residents of that Contracting Jurisdiction."

4. Paragraph 1 (as it may be modified by paragraph 3) shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement to the extent that they address whether income derived by or through entities or arrangements that are treated as fiscally transparent under the tax law of either Contracting Jurisdiction (whether through a general rule or by identifying in detail the treatment of specific fact patterns and types of entities or arrangements) shall be treated as income of a resident of a Contracting Jurisdiction.

5. A Party may reserve the right:
- a) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements;
 - b) for paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain a provision described in paragraph 4;

- c) for paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain a provision described in paragraph 4 which denies treaty benefits in the case of income derived by or through an entity or arrangement established in a third jurisdiction;
- d) for paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain a provision described in paragraph 4 which identifies in detail the treatment of specific fact patterns and types of entities or arrangements;
- e) for paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain a provision described in paragraph 4 which identifies in detail the treatment of specific fact patterns and types of entities or arrangements and denies treaty benefits in the case of income derived by or through an entity or arrangement established in a third jurisdiction;
- f) for paragraph 2 not to apply to its Covered Tax Agreements;
- g) for paragraph 1 to apply only to its Covered Tax Agreements that already contain a provision described in paragraph 4 which identifies in detail the treatment of specific fact patterns and types of entities or arrangements.

6. Each Party that has not made a reservation described in subparagraph a) or b) of paragraph 5 shall notify the Depository of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in paragraph 4 that is not subject to a reservation under subparagraphs c) through e) of paragraph 5, and if so, the article and paragraph number of each such provision. In the case of a Party that has made the reservation described in subparagraph g) of paragraph 5, the notification pursuant to the preceding sentence shall be limited to Covered Tax Agreements that are subject to that reservation. Where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that provision shall be replaced by the provisions of paragraph 1 (as it may be modified by paragraph 3) to the extent provided in paragraph 4. In other cases, paragraph 1 (as it may be modified by paragraph 3) shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with paragraph 1 (as it may be modified by paragraph 3).

Article 4 – Dual Resident Entities

1. Where by reason of the provisions of a Covered Tax Agreement a person other than an individual is a resident of more than one Contracting Jurisdiction, the competent authorities of the Contracting Jurisdictions shall endeavour to determine by mutual agreement the Contracting Jurisdiction of which such person shall be deemed to be a resident for the purposes of the Covered Tax Agreement, having regard to its place of

effective management, the place where it is incorporated or otherwise constituted and any other relevant factors. In the absence of such agreement, such person shall not be entitled to any relief or exemption from tax provided by the Covered Tax Agreement except to the extent and in such manner as may be agreed upon by the competent authorities of the Contracting Jurisdictions.

2. Paragraph 1 shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement that provide rules for determining whether a person other than an individual shall be treated as a resident of one of the Contracting Jurisdictions in cases in which that person would otherwise be treated as a resident of more than one Contracting Jurisdiction. Paragraph 1 shall not apply, however, to provisions of a Covered Tax Agreement specifically addressing the residence of companies participating in dual-listed company arrangements.

3. A Party may reserve the right:

- a) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements;
- b) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements that already address cases where a person other than an individual is a resident of more than one Contracting Jurisdiction by requiring the competent authorities of the Contracting Jurisdictions to endeavour to reach mutual agreement on a single Contracting Jurisdiction of residence;
- c) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements that already address cases where a person other than an individual is a resident of more than one Contracting Jurisdiction by denying treaty benefits without requiring the competent authorities of the Contracting Jurisdictions to endeavour to reach mutual agreement on a single Contracting Jurisdiction of residence;
- d) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements that already address cases where a person other than an individual is a resident of more than one Contracting Jurisdiction by requiring the competent authorities of the Contracting Jurisdictions to endeavour to reach mutual agreement on a single Contracting Jurisdiction of residence, and that set out the treatment of that person under the Covered Tax Agreement where such an agreement cannot be reached;
- e) to replace the last sentence of paragraph 1 with the following text for the purposes of its Covered Tax Agreements: "In the absence of such agreement, such person shall not be entitled

to any relief or exemption from tax provided by the Covered Tax Agreement.”;

- f) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements with Parties that have made the reservation described in subparagraph e).

4. Each Party that has not made a reservation described in subparagraph a) of paragraph 3 shall notify the Depository of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in paragraph 2 that is not subject to a reservation under subparagraphs b) through d) of paragraph 3, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that provision shall be replaced by the provisions of paragraph 1. In other cases, paragraph 1 shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with paragraph 1.

Article 5 – Application of Methods for Elimination of Double Taxation

1. A Party may choose to apply either paragraphs 2 and 3 (Option A), paragraphs 4 and 5 (Option B), or paragraphs 6 and 7 (Option C), or may choose to apply none of the Options. Where each Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement chooses a different Option (or where one Contracting Jurisdiction chooses to apply an Option and the other chooses to apply none of the Options), the Option chosen by each Contracting Jurisdiction shall apply with respect to its own residents.

Option A

2. Provisions of a Covered Tax Agreement that would otherwise exempt income derived or capital owned by a resident of a Contracting Jurisdiction from tax in that Contracting Jurisdiction for the purpose of eliminating double taxation shall not apply where the other Contracting Jurisdiction applies the provisions of the Covered Tax Agreement to exempt such income or capital from tax or to limit the rate at which such income or capital may be taxed. In the latter case, the first-mentioned Contracting Jurisdiction shall allow as a deduction from the tax on the income or capital of that resident an amount equal to the tax paid in that other Contracting Jurisdiction. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such items of income or capital which may be taxed in that other Contracting Jurisdiction.

3. Paragraph 2 shall apply to a Covered Tax Agreement that would otherwise require a Contracting Jurisdiction to exempt income or capital described in that paragraph.

Option B

4. Provisions of a Covered Tax Agreement that would otherwise exempt income derived by a resident of a Contracting Jurisdiction from tax in that Contracting Jurisdiction for the purpose of eliminating double taxation because such income is treated as a dividend by that Contracting Jurisdiction shall not apply where such income gives rise to a deduction for the purpose of determining the taxable profits of a resident of the other Contracting Jurisdiction under the laws of that other Contracting Jurisdiction. In such case, the first-mentioned Contracting Jurisdiction shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the income tax paid in that other Contracting Jurisdiction. Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such income which may be taxed in that other Contracting Jurisdiction.

5. Paragraph 4 shall apply to a Covered Tax Agreement that would otherwise require a Contracting Jurisdiction to exempt income described in that paragraph.

Option C

6. a) Where a resident of a Contracting Jurisdiction derives income or owns capital which may be taxed in the other Contracting Jurisdiction in accordance with the provisions of a Covered Tax Agreement (except to the extent that these provisions allow taxation by that other Contracting Jurisdiction solely because the income is also income derived by a resident of that other Contracting Jurisdiction), the first-mentioned Contracting Jurisdiction shall allow:

- i) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in that other Contracting Jurisdiction;
- ii) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid in that other Contracting Jurisdiction.

Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income or the capital which may be taxed in that other Contracting Jurisdiction.

- b) Where in accordance with any provision of the Covered Tax Agreement income derived or capital owned by a resident of a Contracting Jurisdiction is exempt from tax in that Contracting Jurisdiction, such Contracting Jurisdiction may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

7. Paragraph 6 shall apply in place of provisions of a Covered Tax Agreement that, for purposes of eliminating double taxation, require a Contracting Jurisdiction to exempt from tax in that Contracting Jurisdiction income derived or capital owned by a resident of that Contracting Jurisdiction which, in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement, may be taxed in the other Contracting Jurisdiction.

8. A Party that does not choose to apply an Option under paragraph 1 may reserve the right for the entirety of this Article not to apply with respect to one or more identified Covered Tax Agreements (or with respect to all of its Covered Tax Agreements).

9. A Party that does not choose to apply Option C may reserve the right, with respect to one or more identified Covered Tax Agreements (or with respect to all of its Covered Tax Agreements), not to permit the other Contracting Jurisdiction(s) to apply Option C.

10. Each Party that chooses to apply an Option under paragraph 1 shall notify the Depository of its choice of Option. Such notification shall also include:

- a) in the case of a Party that chooses to apply Option A, the list of its Covered Tax Agreements which contain a provision described in paragraph 3, as well as the article and paragraph number of each such provision;
- b) in the case of a Party that chooses to apply Option B, the list of its Covered Tax Agreements which contain a provision described in paragraph 5, as well as the article and paragraph number of each such provision;
- c) in the case of a Party that chooses to apply Option C, the list of its Covered Tax Agreements which contain a provision described in paragraph 7, as well as the article and paragraph number of each such provision.

An Option shall apply with respect to a provision of a Covered Tax Agreement only where the Party that has chosen to apply that Option has made such a notification with respect to that provision.

PART III.

TREATY ABUSE

Article 6 – Purpose of a Covered Tax Agreement

1. A Covered Tax Agreement shall be modified to include the following preamble text:

“Intending to eliminate double taxation with respect to the taxes covered by this agreement without creating opportunities for non-taxation or reduced taxation through tax evasion or avoidance (including through treaty-shopping arrangements aimed at obtaining reliefs provided in this agreement for the indirect benefit of residents of third jurisdictions),”.

2. The text described in paragraph 1 shall be included in a Covered Tax Agreement in place of or in the absence of preamble language of the Covered Tax Agreement referring to an intent to eliminate double taxation, whether or not that language also refers to the intent not to create opportunities for non-taxation or reduced taxation.

3. A Party may also choose to include the following preamble text with respect to its Covered Tax Agreements that do not contain preamble language referring to a desire to develop an economic relationship or to enhance co-operation in tax matters:

“Desiring to further develop their economic relationship and to enhance their co-operation in tax matters,”.

4. A Party may reserve the right for paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain preamble language describing the intent of the Contracting Jurisdictions to eliminate double taxation without creating opportunities for non-taxation or reduced taxation, whether that language is limited to cases of tax evasion or avoidance (including through treaty-shopping arrangements aimed at obtaining reliefs provided in the Covered Tax Agreement for the indirect benefit of residents of third jurisdictions) or applies more broadly.

5. Each Party shall notify the Depository of whether each of its Covered Tax Agreements, other than those that are within the scope of a reservation under paragraph 4, contains preamble language described in paragraph 2, and if so, the text of the relevant preambular paragraph. Where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to that preamble language, such preamble language shall be replaced by the text described in paragraph 1. In other cases, the text described in paragraph 1 shall be included in addition to the existing preamble language.

6. Each Party that chooses to apply paragraph 3 shall notify the Depository of its choice. Such notification shall also include the list of its Covered Tax Agreements that do not already contain preamble language referring to a desire to develop an economic relationship or to enhance co-operation in tax matters. The text described in paragraph 3 shall be included in a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have chosen to apply that paragraph and have made such a notification with respect to the Covered Tax Agreement.

Article 7 – Prevention of Treaty Abuse

1. Notwithstanding any provisions of a Covered Tax Agreement, a benefit under the Covered Tax Agreement shall not be granted in respect of an item of income or capital if it is reasonable to conclude, having regard to all relevant facts and circumstances, that obtaining that benefit was one of the principal purposes of any arrangement or transaction that resulted directly or indirectly in that benefit, unless it is established that granting that benefit in these circumstances would be in accordance with the object and purpose of the relevant provisions of the Covered Tax Agreement.

2. Paragraph 1 shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement that deny all or part of the benefits that would otherwise be provided under the Covered Tax Agreement where the principal purpose or one of the principal purposes of any arrangement or transaction, or of any person concerned with an arrangement or transaction, was to obtain those benefits.

3. A Party that has not made the reservation described in subparagraph a) of paragraph 15 may also choose to apply paragraph 4 with respect to its Covered Tax Agreements.

4. Where a benefit under a Covered Tax Agreement is denied to a person under provisions of the Covered Tax Agreement (as it may be modified by this Convention) that deny all or part of the benefits that would otherwise be provided under the Covered Tax Agreement where the principal purpose or one of the principal purposes of any arrangement or transaction, or of any person concerned with an arrangement or transaction, was to obtain those benefits, the competent authority of the Contracting Jurisdiction that would otherwise have granted this benefit shall nevertheless treat that person as being entitled to this benefit, or to different benefits with respect to a specific item of income or capital, if such competent authority, upon request from that person and after consideration of the relevant facts and circumstances, determines that such benefits would have been granted to that person in the absence of the transaction or arrangement. The competent authority of the Contracting Jurisdiction to which a request has been made under this paragraph by a resident of the other Contracting Jurisdiction shall consult with the competent authority of that other Contracting Jurisdiction before rejecting the request.

5. Paragraph 4 shall apply to provisions of a Covered Tax Agreement (as it may be modified by this Convention) that deny all or part of the benefits that would otherwise be provided under the Covered Tax Agreement where the principal purpose or one of the principal purposes of any arrangement or transaction, or of any person concerned with an arrangement or transaction, was to obtain those benefits.

6. A Party may also choose to apply the provisions contained in paragraphs 8 through 13 (hereinafter referred to as the “Simplified Limitation on Benefits Provision”) to its Covered Tax Agreements by making the notification described in subparagraph c) of paragraph 17. The Simplified Limitation on Benefits Provision shall apply with respect to a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have chosen to apply it.

7. In cases where some but not all of the Contracting Jurisdictions to a Covered Tax Agreement choose to apply the Simplified Limitation on Benefits Provision pursuant to paragraph 6, then, notwithstanding the provisions of that paragraph, the Simplified Limitation on Benefits Provision shall apply with respect to the granting of benefits under the Covered Tax Agreement:

- a) by all Contracting Jurisdictions, if all of the Contracting Jurisdictions that do not choose pursuant to paragraph 6 to apply the Simplified Limitation on Benefits Provision agree to such application by choosing to apply this subparagraph and notifying the Depository accordingly; or
- b) only by the Contracting Jurisdictions that choose to apply the Simplified Limitation on Benefits Provision, if all of the Contracting Jurisdictions that do not choose pursuant to paragraph 6 to apply the Simplified Limitation on Benefits Provision agree to such application by choosing to apply this subparagraph and notifying the Depository accordingly.

Simplified Limitation on Benefits Provision

8. Except as otherwise provided in the Simplified Limitation on Benefits Provision, a resident of a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement shall not be entitled to a benefit that would otherwise be accorded by the Covered Tax Agreement, other than a benefit under provisions of the Covered Tax Agreement:

- a) which determine the residence of a person other than an individual which is a resident of more than one Contracting Jurisdiction by reason of provisions of the Covered Tax Agreement that define a resident of a Contracting Jurisdiction;

- b) which provide that a Contracting Jurisdiction will grant to an enterprise of that Contracting Jurisdiction a corresponding adjustment following an initial adjustment made by the other Contracting Jurisdiction, in accordance with the Covered Tax Agreement, to the amount of tax charged in the first-mentioned Contracting Jurisdiction on the profits of an associated enterprise; or
- c) which allow residents of a Contracting Jurisdiction to request that the competent authority of that Contracting Jurisdiction consider cases of taxation not in accordance with the Covered Tax Agreement,

unless such resident is a “qualified person”, as defined in paragraph 9 at the time that the benefit would be accorded.

9. A resident of a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement shall be a qualified person at a time when a benefit would otherwise be accorded by the Covered Tax Agreement if, at that time, the resident is:

- a) an individual;
- b) that Contracting Jurisdiction, or a political subdivision or local authority thereof, or an agency or instrumentality of any such Contracting Jurisdiction, political subdivision or local authority;
- c) a company or other entity, if the principal class of its shares is regularly traded on one or more recognised stock exchanges;
- d) a person, other than an individual, that:
 - i) is a non-profit organisation of a type that is agreed to by the Contracting Jurisdictions through an exchange of diplomatic notes; or
 - ii) is an entity or arrangement established in that Contracting Jurisdiction that is treated as a separate person under the taxation laws of that Contracting Jurisdiction and:
 - A) that is established and operated exclusively or almost exclusively to administer or provide retirement benefits and ancillary or incidental benefits to individuals and that is regulated as such by that Contracting Jurisdiction or one

of its political subdivisions or local authorities; or

- B) that is established and operated exclusively or almost exclusively to invest funds for the benefit of entities or arrangements referred to in subdivision A);
 - e) a person other than an individual, if, on at least half the days of a twelve-month period that includes the time when the benefit would otherwise be accorded, persons who are residents of that Contracting Jurisdiction and that are entitled to benefits of the Covered Tax Agreement under subparagraphs a) to d) own, directly or indirectly, at least 50 per cent of the shares of the person.
10. a) A resident of a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement will be entitled to benefits of the Covered Tax Agreement with respect to an item of income derived from the other Contracting Jurisdiction, regardless of whether the resident is a qualified person, if the resident is engaged in the active conduct of a business in the first-mentioned Contracting Jurisdiction, and the income derived from the other Contracting Jurisdiction emanates from, or is incidental to, that business. For purposes of the Simplified Limitation on Benefits Provision, the term “active conduct of a business” shall not include the following activities or any combination thereof:
- i) operating as a holding company;
 - ii) providing overall supervision or administration of a group of companies;
 - iii) providing group financing (including cash pooling);
or
 - iv) making or managing investments, unless these activities are carried on by a bank, insurance company or registered securities dealer in the ordinary course of its business as such.
- b) If a resident of a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement derives an item of income from a business activity conducted by that resident in the other Contracting Jurisdiction, or derives an item of income arising in the other Contracting Jurisdiction from a connected person, the conditions described in subparagraph a) shall be considered to be satisfied with respect to such item only if the business

activity carried on by the resident in the first-mentioned Contracting Jurisdiction to which the item is related is substantial in relation to the same activity or a complementary business activity carried on by the resident or such connected person in the other Contracting Jurisdiction. Whether a business activity is substantial for the purposes of this subparagraph shall be determined based on all the facts and circumstances.

- c) For purposes of applying this paragraph, activities conducted by connected persons with respect to a resident of a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement shall be deemed to be conducted by such resident.

11. A resident of a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement that is not a qualified person shall also be entitled to a benefit that would otherwise be accorded by the Covered Tax Agreement with respect to an item of income if, on at least half of the days of any twelve-month period that includes the time when the benefit would otherwise be accorded, persons that are equivalent beneficiaries own, directly or indirectly, at least 75 per cent of the beneficial interests of the resident.

12. If a resident of a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement is neither a qualified person pursuant to the provisions of paragraph 9, nor entitled to benefits under paragraph 10 or 11, the competent authority of the other Contracting Jurisdiction may, nevertheless, grant the benefits of the Covered Tax Agreement, or benefits with respect to a specific item of income, taking into account the object and purpose of the Covered Tax Agreement, but only if such resident demonstrates to the satisfaction of such competent authority that neither its establishment, acquisition or maintenance, nor the conduct of its operations, had as one of its principal purposes the obtaining of benefits under the Covered Tax Agreement. Before either granting or denying a request made under this paragraph by a resident of a Contracting Jurisdiction, the competent authority of the other Contracting Jurisdiction to which the request has been made shall consult with the competent authority of the first-mentioned Contracting Jurisdiction.

13. For the purposes of the Simplified Limitation on Benefits Provision:

- a) the term “recognised stock exchange” means:
 - i) any stock exchange established and regulated as such under the laws of either Contracting Jurisdiction; and
 - ii) any other stock exchange agreed upon by the competent authorities of the Contracting Jurisdictions;

- b) the term “principal class of shares” means the class or classes of shares of a company which represents the majority of the aggregate vote and value of the company or the class or classes of beneficial interests of an entity which represents in the aggregate a majority of the aggregate vote and value of the entity;
- c) the term “equivalent beneficiary” means any person who would be entitled to benefits with respect to an item of income accorded by a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement under the domestic law of that Contracting Jurisdiction, the Covered Tax Agreement or any other international instrument which are equivalent to, or more favourable than, benefits to be accorded to that item of income under the Covered Tax Agreement; for the purposes of determining whether a person is an equivalent beneficiary with respect to dividends, the person shall be deemed to hold the same capital of the company paying the dividends as such capital the company claiming the benefit with respect to the dividends holds;
- d) with respect to entities that are not companies, the term “shares” means interests that are comparable to shares;
- e) two persons shall be “connected persons” if one owns, directly or indirectly, at least 50 per cent of the beneficial interest in the other (or, in the case of a company, at least 50 per cent of the aggregate vote and value of the company's shares) or another person owns, directly or indirectly, at least 50 per cent of the beneficial interest (or, in the case of a company, at least 50 per cent of the aggregate vote and value of the company's shares) in each person; in any case, a person shall be connected to another if, based on all the relevant facts and circumstances, one has control of the other or both are under the control of the same person or persons.

14. The Simplified Limitation on Benefits Provision shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement that would limit the benefits of the Covered Tax Agreement (or that would limit benefits other than a benefit under the provisions of the Covered Tax Agreement relating to residence, associated enterprises or non-discrimination or a benefit that is not restricted solely to residents of a Contracting Jurisdiction) only to a resident that qualifies for such benefits by meeting one or more categorical tests.

15. A Party may reserve the right:

- a) for paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements on the basis that it intends to adopt a combination of a detailed limitation on benefits provision and either rules to address conduit financing structures or a principal purpose test, thereby meeting the minimum standard for preventing treaty abuse under the OECD/G20 BEPS package; in such cases, the Contracting Jurisdictions shall endeavour to reach a mutually satisfactory solution which meets the minimum standard;
- b) for paragraph 1 (and paragraph 4, in the case of a Party that has chosen to apply that paragraph) not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain provisions that deny all of the benefits that would otherwise be provided under the Covered Tax Agreement where the principal purpose or one of the principal purposes of any arrangement or transaction, or of any person concerned with an arrangement or transaction, was to obtain those benefits;
- c) for the Simplified Limitation on Benefits Provision not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain the provisions described in paragraph 14.

16. Except where the Simplified Limitation on Benefits Provision applies with respect to the granting of benefits under a Covered Tax Agreement by one or more Parties pursuant to paragraph 7, a Party that chooses pursuant to paragraph 6 to apply the Simplified Limitation on Benefits Provision may reserve the right for the entirety of this Article not to apply with respect to its Covered Tax Agreements for which one or more of the other Contracting Jurisdictions has not chosen to apply the Simplified Limitation on Benefits Provision. In such cases, the Contracting Jurisdictions shall endeavour to reach a mutually satisfactory solution which meets the minimum standard for preventing treaty abuse under the OECD/G20 BEPS package.

- 17. a) Each Party that has not made the reservation described in subparagraph a) of paragraph 15 shall notify the Depositary of whether each of its Covered Tax Agreements that is not subject to a reservation described in subparagraph b) of paragraph 15 contains a provision described in paragraph 2, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that provision shall be replaced by the provisions of paragraph 1 (and where applicable, paragraph 4). In other cases, paragraph 1 (and where applicable, paragraph 4) shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with paragraph 1 (and where applicable,

paragraph 4). A Party making a notification under this subparagraph may also include a statement that while such Party accepts the application of paragraph 1 alone as an interim measure, it intends where possible to adopt a limitation on benefits provision, in addition to or in replacement of paragraph 1, through bilateral negotiation.

- b) Each Party that chooses to apply paragraph 4 shall notify the Depository of its choice. Paragraph 4 shall apply to a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made such a notification.
- c) Each Party that chooses to apply the Simplified Limitation on Benefits Provision pursuant to paragraph 6 shall notify the Depository of its choice. Unless such Party has made the reservation described in subparagraph c) of paragraph 15, such notification shall also include the list of its Covered Tax Agreements which contain a provision described in paragraph 14, as well as the article and paragraph number of each such provision.
- d) Each Party that does not choose to apply the Simplified Limitation on Benefits Provision pursuant to paragraph 6, but chooses to apply either subparagraph a) or b) of paragraph 7 shall notify the Depository of its choice of subparagraph. Unless such Party has made the reservation described in subparagraph c) of paragraph 15, such notification shall also include the list of its Covered Tax Agreements which contain a provision described in paragraph 14, as well as the article and paragraph number of each such provision.
- e) Where all Contracting Jurisdictions have made a notification under subparagraph c) or d) with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that provision shall be replaced by the Simplified Limitation on Benefits Provision. In other cases, the Simplified Limitation on Benefits Provision shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with the Simplified Limitation on Benefits Provision.

Article 8 – Dividend Transfer Transactions

1. Provisions of a Covered Tax Agreement that exempt dividends paid by a company which is a resident of a Contracting Jurisdiction from tax or that limit the rate at which such dividends may be taxed, provided that the beneficial owner or the recipient is a company which is a resident of the other Contracting Jurisdiction and which owns, holds or controls more than a certain amount of the capital, shares, stock, voting power, voting

rights or similar ownership interests of the company paying the dividends, shall apply only if the ownership conditions described in those provisions are met throughout a 365 day period that includes the day of the payment of the dividends (for the purpose of computing that period, no account shall be taken of changes of ownership that would directly result from a corporate reorganisation, such as a merger or divisive reorganisation, of the company that holds the shares or that pays the dividends).

2. The minimum holding period provided in paragraph 1 shall apply in place of or in the absence of a minimum holding period in provisions of a Covered Tax Agreement described in paragraph 1.

3. A Party may reserve the right:

- a) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements;
- b) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements to the extent that the provisions described in paragraph 1 already include:
 - i) a minimum holding period;
 - ii) a minimum holding period shorter than a 365 day period; or
 - iii) a minimum holding period longer than a 365 day period.

4. Each Party that has not made a reservation described in subparagraph a) of paragraph 3 shall notify the Depository of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in paragraph 1 that is not subject to a reservation described in subparagraph b) of paragraph 3, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Paragraph 1 shall apply with respect to a provision of a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to that provision.

Article 9 – Capital Gains from Alienation of Shares or Interests of Entities Deriving their Value Principally from Immovable Property

1. Provisions of a Covered Tax Agreement providing that gains derived by a resident of a Contracting Jurisdiction from the alienation of shares or other rights of participation in an entity may be taxed in the other Contracting Jurisdiction provided that these shares or rights derived more than a certain part of their value from immovable property (real property) situated in that other Contracting Jurisdiction (or provided that more than a certain part of the property of the entity consists of such immovable property (real property)):

- a) shall apply if the relevant value threshold is met at any time during the 365 days preceding the alienation; and
 - b) shall apply to shares or comparable interests, such as interests in a partnership or trust (to the extent that such shares or interests are not already covered) in addition to any shares or rights already covered by the provisions.
2. The period provided in subparagraph a) of paragraph 1 shall apply in place of or in the absence of a time period for determining whether the relevant value threshold in provisions of a Covered Tax Agreement described in paragraph 1 was met.
3. A Party may also choose to apply paragraph 4 with respect to its Covered Tax Agreements.
4. For purposes of a Covered Tax Agreement, gains derived by a resident of a Contracting Jurisdiction from the alienation of shares or comparable interests, such as interests in a partnership or trust, may be taxed in the other Contracting Jurisdiction if, at any time during the 365 days preceding the alienation, these shares or comparable interests derived more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property (real property) situated in that other Contracting Jurisdiction.
5. Paragraph 4 shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement providing that gains derived by a resident of a Contracting Jurisdiction from the alienation of shares or other rights of participation in an entity may be taxed in the other Contracting Jurisdiction provided that these shares or rights derived more than a certain part of their value from immovable property (real property) situated in that other Contracting Jurisdiction, or provided that more than a certain part of the property of the entity consists of such immovable property (real property).
6. A Party may reserve the right:
- a) for paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements;
 - b) for subparagraph a) of paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements;
 - c) for subparagraph b) of paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements;
 - d) for subparagraph a) of paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain a provision of the type described in paragraph 1 that includes a period for determining whether the relevant value threshold was met;

- e) for subparagraph b) of paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain a provision of the type described in paragraph 1 that applies to the alienation of interests other than shares;
- f) for paragraph 4 not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain the provisions described in paragraph 5.

7. Each Party that has not made the reservation described in subparagraph a) of paragraph 6 shall notify the Depository of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in paragraph 1, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Paragraph 1 shall apply with respect to a provision of a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made a notification with respect to that provision.

8. Each Party that chooses to apply paragraph 4 shall notify the Depository of its choice. Paragraph 4 shall apply to a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made such a notification. In such case, paragraph 1 shall not apply with respect to that Covered Tax Agreement. In the case of a Party that has not made the reservation described in subparagraph f) of paragraph 6 and has made the reservation described in subparagraph a) of paragraph 6, such notification shall also include the list of its Covered Tax Agreements which contain a provision described in paragraph 5, as well as the article and paragraph number of each such provision. Where all Contracting Jurisdictions have made a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement under this paragraph or paragraph 7, that provision shall be replaced by the provisions of paragraph 4. In other cases, paragraph 4 shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with paragraph 4.

Article 10 – Anti-abuse Rule for Permanent Establishments Situated in Third Jurisdictions

1. Where:
 - a) an enterprise of a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement derives income from the other Contracting Jurisdiction and the first-mentioned Contracting Jurisdiction treats such income as attributable to a permanent establishment of the enterprise situated in a third jurisdiction; and
 - b) the profits attributable to that permanent establishment are exempt from tax in the first-mentioned Contracting Jurisdiction,

the benefits of the Covered Tax Agreement shall not apply to any item of income on which the tax in the third jurisdiction is less than 60 per cent of

the tax that would be imposed in the first-mentioned Contracting Jurisdiction on that item of income if that permanent establishment were situated in the first-mentioned Contracting Jurisdiction. In such a case, any income to which the provisions of this paragraph apply shall remain taxable according to the domestic law of the other Contracting Jurisdiction, notwithstanding any other provisions of the Covered Tax Agreement.

2. Paragraph 1 shall not apply if the income derived from the other Contracting Jurisdiction described in paragraph 1 is derived in connection with or is incidental to the active conduct of a business carried on through the permanent establishment (other than the business of making, managing or simply holding investments for the enterprise's own account, unless these activities are banking, insurance or securities activities carried on by a bank, insurance enterprise or registered securities dealer, respectively).

3. If benefits under a Covered Tax Agreement are denied pursuant to paragraph 1 with respect to an item of income derived by a resident of a Contracting Jurisdiction, the competent authority of the other Contracting Jurisdiction may, nevertheless, grant these benefits with respect to that item of income if, in response to a request by such resident, such competent authority determines that granting such benefits is justified in light of the reasons such resident did not satisfy the requirements of paragraphs 1 and 2. The competent authority of the Contracting Jurisdiction to which a request has been made under the preceding sentence by a resident of the other Contracting Jurisdiction shall consult with the competent authority of that other Contracting Jurisdiction before either granting or denying the request.

4. Paragraphs 1 through 3 shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement that deny or limit benefits that would otherwise be granted to an enterprise of a Contracting Jurisdiction which derives income from the other Contracting Jurisdiction that is attributable to a permanent establishment of the enterprise situated in a third jurisdiction.

5. A Party may reserve the right:
- a) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements;
 - b) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain the provisions described in paragraph 4;
 - c) for this Article to apply only to its Covered Tax Agreements that already contain the provisions described in paragraph 4.

6. Each Party that has not made the reservation described in subparagraph a) or b) of paragraph 5 shall notify the Depositary of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in paragraph 4, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that provision shall be replaced by the provisions of paragraphs 1 through 3. In other cases, paragraphs 1 through 3 shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with those paragraphs.

Article 11 – Application of Tax Agreements to Restrict a Party’s Right to Tax its Own Residents

1. A Covered Tax Agreement shall not affect the taxation by a Contracting Jurisdiction of its residents, except with respect to the benefits granted under provisions of the Covered Tax Agreement:

- a) which require that Contracting Jurisdiction to grant to an enterprise of that Contracting Jurisdiction a correlative or corresponding adjustment following an initial adjustment made by the other Contracting Jurisdiction, in accordance with the Covered Tax Agreement, to the amount of tax charged in the first-mentioned Contracting Jurisdiction on the profits of a permanent establishment of the enterprise or the profits of an associated enterprise;
- b) which may affect how that Contracting Jurisdiction taxes an individual who is a resident of that Contracting Jurisdiction if that individual derives income in respect of services rendered to the other Contracting Jurisdiction or a political subdivision or local authority or other comparable body thereof;
- c) which may affect how that Contracting Jurisdiction taxes an individual who is a resident of that Contracting Jurisdiction if that individual is also a student, business apprentice or trainee, or a teacher, professor, lecturer, instructor, researcher or research scholar who meets the conditions of the Covered Tax Agreement;
- d) which require that Contracting Jurisdiction to provide a tax credit or tax exemption to residents of that Contracting Jurisdiction with respect to the income that the other Contracting Jurisdiction may tax in accordance with the Covered Tax Agreement (including profits that are attributable to a permanent establishment situated in that other Contracting Jurisdiction in accordance with the Covered Tax Agreement);

- e) which protect residents of that Contracting Jurisdiction against certain discriminatory taxation practices by that Contracting Jurisdiction;
- f) which allow residents of that Contracting Jurisdiction to request that the competent authority of that or either Contracting Jurisdiction consider cases of taxation not in accordance with the Covered Tax Agreement;
- g) which may affect how that Contracting Jurisdiction taxes an individual who is a resident of that Contracting Jurisdiction when that individual is a member of a diplomatic mission, government mission or consular post of the other Contracting Jurisdiction;
- h) which provide that pensions or other payments made under the social security legislation of the other Contracting Jurisdiction shall be taxable only in that other Contracting Jurisdiction;
- i) which provide that pensions and similar payments, annuities, alimony payments or other maintenance payments arising in the other Contracting Jurisdiction shall be taxable only in that other Contracting Jurisdiction; or
- j) which otherwise expressly limit a Contracting Jurisdiction's right to tax its own residents or provide expressly that the Contracting Jurisdiction in which an item of income arises has the exclusive right to tax that item of income.

2. Paragraph 1 shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement stating that the Covered Tax Agreement would not affect the taxation by a Contracting Jurisdiction of its residents.

3. A Party may reserve the right:

- a) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements;
- b) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain the provisions described in paragraph 2.

4. Each Party that has not made the reservation described in subparagraph a) or b) of paragraph 3 shall notify the Depository of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in paragraph 2, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that

Prop. 2017/18:61

Bilaga 1

provision shall be replaced by the provisions of paragraph 1. In other cases, paragraph 1 shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with paragraph 1.

PART IV.

AVOIDANCE OF PERMANENT ESTABLISHMENT STATUS

Article 12 – Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through Commissionnaire Arrangements and Similar Strategies

1. Notwithstanding the provisions of a Covered Tax Agreement that define the term “permanent establishment”, but subject to paragraph 2, where a person is acting in a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement on behalf of an enterprise and, in doing so, habitually concludes contracts, or habitually plays the principal role leading to the conclusion of contracts that are routinely concluded without material modification by the enterprise, and these contracts are:

- a) in the name of the enterprise; or
- b) for the transfer of the ownership of, or for the granting of the right to use, property owned by that enterprise or that the enterprise has the right to use; or
- c) for the provision of services by that enterprise,

that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that Contracting Jurisdiction in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise unless these activities, if they were exercised by the enterprise through a fixed place of business of that enterprise situated in that Contracting Jurisdiction, would not cause that fixed place of business to be deemed to constitute a permanent establishment under the definition of permanent establishment included in the Covered Tax Agreement (as it may be modified by this Convention).

2. Paragraph 1 shall not apply where the person acting in a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement on behalf of an enterprise of the other Contracting Jurisdiction carries on business in the first-mentioned Contracting Jurisdiction as an independent agent and acts for the enterprise in the ordinary course of that business. Where, however, a person acts exclusively or almost exclusively on behalf of one or more enterprises to which it is closely related, that person shall not be considered to be an independent agent within the meaning of this paragraph with respect to any such enterprise.

3. a) Paragraph 1 shall apply in place of provisions of a Covered Tax Agreement that describe the conditions under which an enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in a Contracting Jurisdiction (or a person shall be deemed to be a permanent establishment in a Contracting Jurisdiction) in respect of an activity which a person other

than an agent of an independent status undertakes for the enterprise, but only to the extent that such provisions address the situation in which such person has, and habitually exercises, in that Contracting Jurisdiction an authority to conclude contracts in the name of the enterprise.

- b) Paragraph 2 shall apply in place of provisions of a Covered Tax Agreement that provide that an enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting Jurisdiction in respect of an activity which an agent of an independent status undertakes for the enterprise.

4. A Party may reserve the right for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements.

5. Each Party that has not made a reservation described in paragraph 4 shall notify the Depository of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in subparagraph a) of paragraph 3, as well as the article and paragraph number of each such provision. Paragraph 1 shall apply with respect to a provision of a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made a notification with respect to that provision.

6. Each Party that has not made a reservation described in paragraph 4 shall notify the Depository of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in subparagraph b) of paragraph 3, as well as the article and paragraph number of each such provision. Paragraph 2 shall apply with respect to a provision of a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to that provision.

Article 13 – Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through the Specific Activity Exemptions

1. A Party may choose to apply paragraph 2 (Option A) or paragraph 3 (Option B) or to apply neither Option.

Option A

2. Notwithstanding the provisions of a Covered Tax Agreement that define the term “permanent establishment”, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

- a) the activities specifically listed in the Covered Tax Agreement (prior to modification by this Convention) as activities deemed not to constitute a permanent establishment, whether or not that exception from permanent establishment status is contingent on the activity being of a preparatory or auxiliary character;

- b) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any activity not described in subparagraph a);
- c) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) and b),

provided that such activity or, in the case of subparagraph c), the overall activity of the fixed place of business, is of a preparatory or auxiliary character.

Option B

3. Notwithstanding the provisions of a Covered Tax Agreement that define the term “permanent establishment”, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

- a) the activities specifically listed in the Covered Tax Agreement (prior to modification by this Convention) as activities deemed not to constitute a permanent establishment, whether or not that exception from permanent establishment status is contingent on the activity being of a preparatory or auxiliary character, except to the extent that the relevant provision of the Covered Tax Agreement provides explicitly that a specific activity shall be deemed not to constitute a permanent establishment provided that the activity is of a preparatory or auxiliary character;
- b) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any activity not described in subparagraph a), provided that this activity is of a preparatory or auxiliary character;
- c) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) and b), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

4. A provision of a Covered Tax Agreement (as it may be modified by paragraph 2 or 3) that lists specific activities deemed not to constitute a permanent establishment shall not apply to a fixed place of business that is used or maintained by an enterprise if the same enterprise or a closely related enterprise carries on business activities at the same place or at another place in the same Contracting Jurisdiction and:

- a) that place or other place constitutes a permanent establishment for the enterprise or the closely related

enterprise under the provisions of a Covered Tax Agreement defining a permanent establishment; or

- b) the overall activity resulting from the combination of the activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, is not of a preparatory or auxiliary character,

provided that the business activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, constitute complementary functions that are part of a cohesive business operation.

- 5.
 - a) Paragraph 2 or 3 shall apply in place of the relevant parts of provisions of a Covered Tax Agreement that list specific activities that are deemed not to constitute a permanent establishment even if the activity is carried on through a fixed place of business (or provisions of a Covered Tax Agreement that operate in a comparable manner).
 - b) Paragraph 4 shall apply to provisions of a Covered Tax Agreement (as they may be modified by paragraph 2 or 3) that list specific activities that are deemed not to constitute a permanent establishment even if the activity is carried on through a fixed place of business (or provisions of a Covered Tax Agreement that operate in a comparable manner).
- 6. A Party may reserve the right:
 - a) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements;
 - b) for paragraph 2 not to apply to its Covered Tax Agreements that explicitly state that a list of specific activities shall be deemed not to constitute a permanent establishment only if each of the activities is of a preparatory or auxiliary character;
 - c) for paragraph 4 not to apply to its Covered Tax Agreements.
- 7. Each Party that chooses to apply an Option under paragraph 1 shall notify the Depository of its choice of Option. Such notification shall also include the list of its Covered Tax Agreements which contain a provision described in subparagraph a) of paragraph 5, as well as the article and paragraph number of each such provision. An Option shall apply with respect to a provision of a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have chosen to apply the same Option and have made such a notification with respect to that provision.

8. Each Party that has not made a reservation described in subparagraph a) or c) of paragraph 6 and does not choose to apply an Option under paragraph 1 shall notify the Depositary of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in subparagraph b) of paragraph 5, as well as the article and paragraph number of each such provision. Paragraph 4 shall apply with respect to a provision of a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made a notification with respect to that provision under this paragraph or paragraph 7.

Article 14 – Splitting-up of Contracts

1. For the sole purpose of determining whether the period (or periods) referred to in a provision of a Covered Tax Agreement that stipulates a period (or periods) of time after which specific projects or activities shall constitute a permanent establishment has been exceeded:

- a) where an enterprise of a Contracting Jurisdiction carries on activities in the other Contracting Jurisdiction at a place that constitutes a building site, construction project, installation project or other specific project identified in the relevant provision of the Covered Tax Agreement, or carries on supervisory or consultancy activities in connection with such a place, in the case of a provision of a Covered Tax Agreement that refers to such activities, and these activities are carried on during one or more periods of time that, in the aggregate, exceed 30 days without exceeding the period or periods referred to in the relevant provision of the Covered Tax Agreement; and
- b) where connected activities are carried on in that other Contracting Jurisdiction at (or, where the relevant provision of the Covered Tax Agreement applies to supervisory or consultancy activities, in connection with) the same building site, construction or installation project, or other place identified in the relevant provision of the Covered Tax Agreement during different periods of time, each exceeding 30 days, by one or more enterprises closely related to the first-mentioned enterprise,

these different periods of time shall be added to the aggregate period of time during which the first-mentioned enterprise has carried on activities at that building site, construction or installation project, or other place identified in the relevant provision of the Covered Tax Agreement.

2. Paragraph 1 shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement to the extent that such provisions address the division of contracts into multiple parts to avoid the application of a time period or periods in relation to the existence of a permanent establishment for specific projects or activities described in paragraph 1.

3. A Party may reserve the right:
 - a) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements;
 - b) for the entirety of this Article not to apply with respect to provisions of its Covered Tax Agreements relating to the exploration for or exploitation of natural resources.

4. Each Party that has not made a reservation described in subparagraph a) of paragraph 3 shall notify the Depository of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in paragraph 2 that is not subject to a reservation under subparagraph b) of paragraph 3, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that provision shall be replaced by the provisions of paragraph 1 to the extent provided in paragraph 2. In other cases, paragraph 1 shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with paragraph 1.

Article 15 – Definition of a Person Closely Related to an Enterprise

1. For the purposes of the provisions of a Covered Tax Agreement that are modified by paragraph 2 of Article 12 (Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through Commissionnaire Arrangements and Similar Strategies), paragraph 4 of Article 13 (Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through the Specific Activity Exemptions), or paragraph 1 of Article 14 (Splitting-up of Contracts), a person is closely related to an enterprise if, based on all the relevant facts and circumstances, one has control of the other or both are under the control of the same persons or enterprises. In any case, a person shall be considered to be closely related to an enterprise if one possesses directly or indirectly more than 50 per cent of the beneficial interest in the other (or, in the case of a company, more than 50 per cent of the aggregate vote and value of the company’s shares or of the beneficial equity interest in the company) or if another person possesses directly or indirectly more than 50 per cent of the beneficial interest (or, in the case of a company, more than 50 per cent of the aggregate vote and value of the company’s shares or of the beneficial equity interest in the company) in the person and the enterprise.

2. A Party that has made the reservations described in paragraph 4 of Article 12 (Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through Commissionnaire Arrangements and Similar Strategies), subparagraph a) or c) of paragraph 6 of Article 13 (Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through the Specific Activity Exemptions), and subparagraph a) of paragraph 3 of Article 14 (Splitting-

up of Contracts) may reserve the right for the entirety of this Article not to apply to the Covered Tax Agreements to which those reservations apply.

PART V.

IMPROVING DISPUTE RESOLUTION

Article 16 – Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting Jurisdictions result or will result for that person in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement, that person may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those Contracting Jurisdictions, present the case to the competent authority of either Contracting Jurisdiction. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting Jurisdiction, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Covered Tax Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting Jurisdictions.

3. The competent authorities of the Contracting Jurisdictions shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Covered Tax Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Covered Tax Agreement.

4. a) i) The first sentence of paragraph 1 shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement (or parts thereof) that provide that where a person considers that the actions of one or both of the Contracting Jurisdiction result or will result for that person in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement, that person may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those Contracting Jurisdictions, present the case to the competent authority of the Contracting Jurisdiction of which that person is a resident including provisions under which, if the case presented by that person comes under the provisions of a Covered Tax Agreement relating to non-discrimination based on nationality, the case may be presented to the competent authority of the Contracting Jurisdiction of which that person is a national.

- ii) The second sentence of paragraph 1 shall apply in place of provisions of a Covered Tax Agreement that provide that a case referred to in the first sentence of paragraph 1 must be presented within a specific time period that is shorter than three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement, or in the absence of a provision of a Covered Tax Agreement describing the time period within which such a case must be presented.
 - b)
 - i) The first sentence of paragraph 2 shall apply in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement that provide that the competent authority that is presented with the case by the person referred to in paragraph 1 shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting Jurisdiction, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Covered Tax Agreement.
 - ii) The second sentence of paragraph 2 shall apply in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement providing that any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting Jurisdictions.
 - c)
 - i) The first sentence of paragraph 3 shall apply in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement that provide that the competent authorities of the Contracting Jurisdictions shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Covered Tax Agreement.
 - ii) The second sentence of paragraph 3 shall apply in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement that provide that the competent authorities of the Contracting Jurisdictions may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Covered Tax Agreement.
5. A Party may reserve the right:
- a) for the first sentence of paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements on the basis that it intends to meet the minimum standard for improving dispute resolution

under the OECD/G20 BEPS Package by ensuring that under each of its Covered Tax Agreements (other than a Covered Tax Agreement that permits a person to present a case to the competent authority of either Contracting Jurisdiction), where a person considers that the actions of one or both of the Contracting Jurisdictions result or will result for that person in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those Contracting Jurisdictions, that person may present the case to the competent authority of the Contracting Jurisdiction of which the person is a resident or, if the case presented by that person comes under a provision of a Covered Tax Agreement relating to non-discrimination based on nationality, to that of the Contracting Jurisdiction of which that person is a national; and the competent authority of that Contracting Jurisdiction will implement a bilateral notification or consultation process with the competent authority of the other Contracting Jurisdiction for cases in which the competent authority to which the mutual agreement procedure case was presented does not consider the taxpayer's objection to be justified;

- b) for the second sentence of paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements that do not provide that the case referred to in the first sentence of paragraph 1 must be presented within a specific time period on the basis that it intends to meet the minimum standard for improving dispute resolution under the OECD/G20 BEPS package by ensuring that for the purposes of all such Covered Tax Agreements the taxpayer referred to in paragraph 1 is allowed to present the case within a period of at least three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement;
- c) for the second sentence of paragraph 2 not to apply to its Covered Tax Agreements on the basis that for the purposes of all of its Covered Tax Agreements:
 - i) any agreement reached via the mutual agreement procedure shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic laws of the Contracting Jurisdictions; or
 - ii) it intends to meet the minimum standard for improving dispute resolution under the OECD/G20 BEPS package by accepting, in

its bilateral treaty negotiations, a treaty provision providing that:

- A) the Contracting Jurisdictions shall make no adjustment to the profits that are attributable to a permanent establishment of an enterprise of one of the Contracting Jurisdictions after a period that is mutually agreed between both Contracting Jurisdictions from the end of the taxable year in which the profits would have been attributable to the permanent establishment (this provision shall not apply in the case of fraud, gross negligence or wilful default); and
 - B) the Contracting Jurisdictions shall not include in the profits of an enterprise, and tax accordingly, profits that would have accrued to the enterprise but that by reason of the conditions referred to in a provision in the Covered Tax Agreement relating to associated enterprises have not so accrued, after a period that is mutually agreed between both Contracting Jurisdictions from the end of the taxable year in which the profits would have accrued to the enterprise (this provision shall not apply in the case of fraud, gross negligence or wilful default).
6. a) Each Party that has not made a reservation described in subparagraph a) of paragraph 5 shall notify the Depository of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in clause i) of subparagraph a) of paragraph 4, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Where all Contracting Jurisdictions have made a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that provision shall be replaced by the first sentence of paragraph 1. In other cases, the first sentence of paragraph 1 shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with that sentence.
- b) Each Party that has not made the reservation described in subparagraph b) of paragraph 5 shall notify the Depository of:

- i) the list of its Covered Tax Agreements which contain a provision that provides that a case referred to in the first sentence of paragraph 1 must be presented within a specific time period that is shorter than three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement, as well as the article and paragraph number of each such provision; a provision of a Covered Tax Agreement shall be replaced by the second sentence of paragraph 1 where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to that provision; in other cases, subject to clause ii), the second sentence of paragraph 1 shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with the second sentence of paragraph 1;
 - ii) the list of its Covered Tax Agreements which contain a provision that provides that a case referred to in the first sentence of paragraph 1 must be presented within a specific time period that is at least three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement, as well as the article and paragraph number of each such provision; the second sentence of paragraph 1 shall not apply to a Covered Tax Agreement where any Contracting Jurisdiction has made such a notification with respect to that Covered Tax Agreement.
- c) Each Party shall notify the Depositary of:
- i) the list of its Covered Tax Agreements which do not contain a provision described in clause i) of subparagraph b) of paragraph 4; the first sentence of paragraph 2 shall apply to a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to that Covered Tax Agreement;
 - ii) in the case of a Party that has not made the reservation described in subparagraph c) of paragraph 5, the list of its Covered Tax Agreements which do not contain a provision described in clause ii) of subparagraph b) of paragraph 4; the second sentence of paragraph 2 shall apply to a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions

have made such a notification with respect to that Covered Tax Agreement.

- d) Each Party shall notify the Depository of:
 - i) the list of its Covered Tax Agreements which do not contain a provision described in clause i) of subparagraph c) of paragraph 4; the first sentence of paragraph 3 shall apply to a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to that Covered Tax Agreement;
 - ii) the list of its Covered Tax Agreements which do not contain a provision described in clause ii) of subparagraph c) of paragraph 4; the second sentence of paragraph 3 shall apply to a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to that Covered Tax Agreement.

Article 17 – Corresponding Adjustments

1. Where a Contracting Jurisdiction includes in the profits of an enterprise of that Contracting Jurisdiction — and taxes accordingly — profits on which an enterprise of the other Contracting Jurisdiction has been charged to tax in that other Contracting Jurisdiction and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned Contracting Jurisdiction if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other Contracting Jurisdiction shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of the Covered Tax Agreement and the competent authorities of the Contracting Jurisdictions shall if necessary consult each other.

2. Paragraph 1 shall apply in place of or in the absence of a provision that requires a Contracting Jurisdiction to make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on the profits of an enterprise of that Contracting Jurisdiction where the other Contracting Jurisdiction includes those profits in the profits of an enterprise of that other Contracting Jurisdiction and taxes those profits accordingly, and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of that other Contracting Jurisdiction if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises.

3. A Party may reserve the right:

- a) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain a provision described in paragraph 2;
- b) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements on the basis that in the absence of a provision referred to in paragraph 2 in its Covered Tax Agreement:
 - i) it shall make the appropriate adjustment referred to in paragraph 1; or
 - ii) its competent authority shall endeavour to resolve the case under the provisions of a Covered Tax Agreement relating to mutual agreement procedure;
- c) in the case of a Party that has made a reservation under clause ii) of subparagraph c) of paragraph 5 of Article 16 (Mutual Agreement Procedure), for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements on the basis that in its bilateral treaty negotiations it shall accept a treaty provision of the type contained in paragraph 1, provided that the Contracting Jurisdictions were able to reach agreement on that provision and on the provisions described in clause ii) of subparagraph c) of paragraph 5 of Article 16 (Mutual Agreement Procedure).

4. Each Party that has not made a reservation described in paragraph 3 shall notify the Depositary of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in paragraph 2, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that provision shall be replaced by the provisions of paragraph 1. In other cases, paragraph 1 shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with paragraph 1.

PART VI.

ARBITRATION

Article 18 – Choice to Apply Part VI

A Party may choose to apply this Part with respect to its Covered Tax Agreements and shall notify the Depository accordingly. This Part shall apply in relation to two Contracting Jurisdictions with respect to a Covered Tax Agreement only where both Contracting Jurisdictions have made such a notification.

Article 19 – Mandatory Binding Arbitration

1. Where:

- a) under a provision of a Covered Tax Agreement (as it may be modified by paragraph 1 of Article 16 (Mutual Agreement Procedure)) that provides that a person may present a case to a competent authority of a Contracting Jurisdiction where that person considers that the actions of one or both of the Contracting Jurisdictions result or will result for that person in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement (as it may be modified by the Convention), a person has presented a case to the competent authority of a Contracting Jurisdiction on the basis that the actions of one or both of the Contracting Jurisdictions have resulted for that person in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement (as it may be modified by the Convention); and
- b) the competent authorities are unable to reach an agreement to resolve that case pursuant to a provision of a Covered Tax Agreement (as it may be modified by paragraph 2 of Article 16 (Mutual Agreement Procedure)) that provides that the competent authority shall endeavour to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting Jurisdiction, within a period of two years beginning on the start date referred to in paragraph 8 or 9, as the case may be (unless, prior to the expiration of that period the competent authorities of the Contracting Jurisdictions have agreed to a different time period with respect to that case and have notified the person who presented the case of such agreement),

any unresolved issues arising from the case shall, if the person so requests in writing, be submitted to arbitration in the manner described in this Part, according to any rules or procedures agreed upon by the competent

authorities of the Contracting Jurisdictions pursuant to the provisions of paragraph 10.

2. Where a competent authority has suspended the mutual agreement procedure referred to in paragraph 1 because a case with respect to one or more of the same issues is pending before court or administrative tribunal, the period provided in subparagraph b) of paragraph 1 will stop running until either a final decision has been rendered by the court or administrative tribunal or the case has been suspended or withdrawn. In addition, where a person who presented a case and a competent authority have agreed to suspend the mutual agreement procedure, the period provided in subparagraph b) of paragraph 1 will stop running until the suspension has been lifted.

3. Where both competent authorities agree that a person directly affected by the case has failed to provide in a timely manner any additional material information requested by either competent authority after the start of the period provided in subparagraph b) of paragraph 1, the period provided in subparagraph b) of paragraph 1 shall be extended for an amount of time equal to the period beginning on the date by which the information was requested and ending on the date on which that information was provided.

4. a) The arbitration decision with respect to the issues submitted to arbitration shall be implemented through the mutual agreement concerning the case referred to in paragraph 1. The arbitration decision shall be final.
- b) The arbitration decision shall be binding on both Contracting Jurisdictions except in the following cases:
- i) if a person directly affected by the case does not accept the mutual agreement that implements the arbitration decision. In such a case, the case shall not be eligible for any further consideration by the competent authorities. The mutual agreement that implements the arbitration decision on the case shall be considered not to be accepted by a person directly affected by the case if any person directly affected by the case does not, within 60 days after the date on which notification of the mutual agreement is sent to the person, withdraw all issues resolved in the mutual agreement implementing the arbitration decision from consideration by any court or administrative tribunal or otherwise terminate any pending court or administrative proceedings with respect to such issues in a manner consistent with that mutual agreement.

- ii) if a final decision of the courts of one of the Contracting Jurisdictions holds that the arbitration decision is invalid. In such a case, the request for arbitration under paragraph 1 shall be considered not to have been made, and the arbitration process shall be considered not to have taken place (except for the purposes of Articles 21 (Confidentiality of Arbitration Proceedings) and 25 (Costs of Arbitration Proceedings)). In such a case, a new request for arbitration may be made unless the competent authorities agree that such a new request should not be permitted.
- iii) if a person directly affected by the case pursues litigation on the issues which were resolved in the mutual agreement implementing the arbitration decision in any court or administrative tribunal.

5. The competent authority that received the initial request for a mutual agreement procedure as described in subparagraph a) of paragraph 1 shall, within two calendar months of receiving the request:

- a) send a notification to the person who presented the case that it has received the request; and
- b) send a notification of that request, along with a copy of the request, to the competent authority of the other Contracting Jurisdiction.

6. Within three calendar months after a competent authority receives the request for a mutual agreement procedure (or a copy thereof from the competent authority of the other Contracting Jurisdiction) it shall either:

- a) notify the person who has presented the case and the other competent authority that it has received the information necessary to undertake substantive consideration of the case; or
- b) request additional information from that person for that purpose.

7. Where pursuant to subparagraph b) of paragraph 6, one or both of the competent authorities have requested from the person who presented the case additional information necessary to undertake substantive consideration of the case, the competent authority that requested the additional information shall, within three calendar months of receiving the additional information from that person, notify that person and the other competent authority either:

- a) that it has received the requested information; or
- b) that some of the requested information is still missing.

8. Where neither competent authority has requested additional information pursuant to subparagraph b) of paragraph 6, the start date referred to in paragraph 1 shall be the earlier of:

- a) the date on which both competent authorities have notified the person who presented the case pursuant to subparagraph a) of paragraph 6; and
- b) the date that is three calendar months after the notification to the competent authority of the other Contracting Jurisdiction pursuant to subparagraph b) of paragraph 5.

9. Where additional information has been requested pursuant to subparagraph b) of paragraph 6, the start date referred to in paragraph 1 shall be the earlier of:

- a) the latest date on which the competent authorities that requested additional information have notified the person who presented the case and the other competent authority pursuant to subparagraph a) of paragraph 7; and
- b) the date that is three calendar months after both competent authorities have received all information requested by either competent authority from the person who presented the case.

If, however, one or both of the competent authorities send the notification referred to in subparagraph b) of paragraph 7, such notification shall be treated as a request for additional information under subparagraph b) of paragraph 6.

10. The competent authorities of the Contracting Jurisdictions shall by mutual agreement (pursuant to the article of the relevant Covered Tax Agreement regarding procedures for mutual agreement) settle the mode of application of the provisions contained in this Part, including the minimum information necessary for each competent authority to undertake substantive consideration of the case. Such an agreement shall be concluded before the date on which unresolved issues in a case are first eligible to be submitted to arbitration and may be modified from time to time thereafter.

11. For purposes of applying this Article to its Covered Tax Agreements, a Party may reserve the right to replace the two-year period set forth in subparagraph b) of paragraph 1 with a three-year period.

12. A Party may reserve the right for the following rules to apply with respect to its Covered Tax Agreements notwithstanding the other provisions of this Article:

- a) any unresolved issue arising from a mutual agreement procedure case otherwise within the scope of the arbitration process provided for by this Convention shall not be submitted to arbitration, if a decision on this issue has already been rendered by a court or administrative tribunal of either Contracting Jurisdiction;
- b) if, at any time after a request for arbitration has been made and before the arbitration panel has delivered its decision to the competent authorities of the Contracting Jurisdictions, a decision concerning the issue is rendered by a court or administrative tribunal of one of the Contracting Jurisdictions, the arbitration process shall terminate.

Article 20 – Appointment of Arbitrators

1. Except to the extent that the competent authorities of the Contracting Jurisdictions mutually agree on different rules, paragraphs 2 through 4 shall apply for the purposes of this Part.

2. The following rules shall govern the appointment of the members of an arbitration panel:

- a) The arbitration panel shall consist of three individual members with expertise or experience in international tax matters.
- b) Each competent authority shall appoint one panel member within 60 days of the date of the request for arbitration under paragraph 1 of Article 19 (Mandatory Binding Arbitration). The two panel members so appointed shall, within 60 days of the latter of their appointments, appoint a third member who shall serve as Chair of the arbitration panel. The Chair shall not be a national or resident of either Contracting Jurisdiction.
- c) Each member appointed to the arbitration panel must be impartial and independent of the competent authorities, tax administrations, and ministries of finance of the Contracting Jurisdictions and of all persons directly affected by the case (as well as their advisors) at the time of accepting an appointment, maintain his or her impartiality and independence throughout the proceedings, and avoid any conduct for a reasonable period of time thereafter which may damage the appearance of impartiality and

independence of the arbitrators with respect to the proceedings.

3. In the event that the competent authority of a Contracting Jurisdiction fails to appoint a member of the arbitration panel in the manner and within the time periods specified in paragraph 2 or agreed to by the competent authorities of the Contracting Jurisdictions, a member shall be appointed on behalf of that competent authority by the highest ranking official of the Centre for Tax Policy and Administration of the Organisation for Economic Co-operation and Development that is not a national of either Contracting Jurisdiction.

4. If the two initial members of the arbitration panel fail to appoint the Chair in the manner and within the time periods specified in paragraph 2 or agreed to by the competent authorities of the Contracting Jurisdictions, the Chair shall be appointed by the highest ranking official of the Centre for Tax Policy and Administration of the Organisation for Economic Co-operation and Development that is not a national of either Contracting Jurisdiction.

Article 21 – Confidentiality of Arbitration Proceedings

1. Solely for the purposes of the application of the provisions of this Part and of the provisions of the relevant Covered Tax Agreement and of the domestic laws of the Contracting Jurisdictions related to the exchange of information, confidentiality, and administrative assistance, members of the arbitration panel and a maximum of three staff per member (and prospective arbitrators solely to the extent necessary to verify their ability to fulfil the requirements of arbitrators) shall be considered to be persons or authorities to whom information may be disclosed. Information received by the arbitration panel or prospective arbitrators and information that the competent authorities receive from the arbitration panel shall be considered information that is exchanged under the provisions of the Covered Tax Agreement related to the exchange of information and administrative assistance.

2. The competent authorities of the Contracting Jurisdictions shall ensure that members of the arbitration panel and their staff agree in writing, prior to their acting in an arbitration proceeding, to treat any information relating to the arbitration proceeding consistently with the confidentiality and nondisclosure obligations described in the provisions of the Covered Tax Agreement related to exchange of information and administrative assistance and under the applicable laws of the Contracting Jurisdictions.

Article 22 – Resolution of a Case Prior to the Conclusion of the Arbitration

For the purposes of this Part and the provisions of the relevant Covered Tax Agreement that provide for resolution of cases through mutual

agreement, the mutual agreement procedure, as well as the arbitration proceeding, with respect to a case shall terminate if, at any time after a request for arbitration has been made and before the arbitration panel has delivered its decision to the competent authorities of the Contracting Jurisdictions:

- a) the competent authorities of the Contracting Jurisdictions reach a mutual agreement to resolve the case; or
- b) the person who presented the case withdraws the request for arbitration or the request for a mutual agreement procedure.

Article 23 – Type of Arbitration Process

1. Except to the extent that the competent authorities of the Contracting Jurisdictions mutually agree on different rules, the following rules shall apply with respect to an arbitration proceeding pursuant to this Part:

- a) After a case is submitted to arbitration, the competent authority of each Contracting Jurisdiction shall submit to the arbitration panel, by a date set by agreement, a proposed resolution which addresses all unresolved issue(s) in the case (taking into account all agreements previously reached in that case between the competent authorities of the Contracting Jurisdictions). The proposed resolution shall be limited to a disposition of specific monetary amounts (for example, of income or expense) or, where specified, the maximum rate of tax charged pursuant to the Covered Tax Agreement, for each adjustment or similar issue in the case. In a case in which the competent authorities of the Contracting Jurisdictions have been unable to reach agreement on an issue regarding the conditions for application of a provision of the relevant Covered Tax Agreement (hereinafter referred to as a “threshold question”), such as whether an individual is a resident or whether a permanent establishment exists, the competent authorities may submit alternative proposed resolutions with respect to issues the determination of which is contingent on resolution of such threshold questions.
- b) The competent authority of each Contracting Jurisdiction may also submit a supporting position paper for consideration by the arbitration panel. Each competent authority that submits a proposed resolution or supporting position paper shall provide a copy to the other competent authority by the date on which the proposed resolution and supporting position paper were due. Each competent authority may also submit to the arbitration panel, by a date set by agreement, a reply submission with respect to the

proposed resolution and supporting position paper submitted by the other competent authority. A copy of any reply submission shall be provided to the other competent authority by the date on which the reply submission was due.

- c) The arbitration panel shall select as its decision one of the proposed resolutions for the case submitted by the competent authorities with respect to each issue and any threshold questions, and shall not include a rationale or any other explanation of the decision. The arbitration decision will be adopted by a simple majority of the panel members. The arbitration panel shall deliver its decision in writing to the competent authorities of the Contracting Jurisdictions. The arbitration decision shall have no precedential value.

2. For the purpose of applying this Article with respect to its Covered Tax Agreements, a Party may reserve the right for paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements. In such a case, except to the extent that the competent authorities of the Contracting Jurisdictions mutually agree on different rules, the following rules shall apply with respect to an arbitration proceeding:

- a) After a case is submitted to arbitration, the competent authority of each Contracting Jurisdiction shall provide any information that may be necessary for the arbitration decision to all panel members without undue delay. Unless the competent authorities of the Contracting Jurisdictions agree otherwise, any information that was not available to both competent authorities before the request for arbitration was received by both of them shall not be taken into account for purposes of the decision.
- b) The arbitration panel shall decide the issues submitted to arbitration in accordance with the applicable provisions of the Covered Tax Agreement and, subject to these provisions, of those of the domestic laws of the Contracting Jurisdictions. The panel members shall also consider any other sources which the competent authorities of the Contracting Jurisdictions may by mutual agreement expressly identify.
- c) The arbitration decision shall be delivered to the competent authorities of the Contracting Jurisdictions in writing and shall indicate the sources of law relied upon and the reasoning which led to its result. The arbitration decision shall be adopted by a simple majority of the panel members. The arbitration decision shall have no precedential value.

3. A Party that has not made the reservation described in paragraph 2 may reserve the right for the preceding paragraphs of this Article not to apply with respect to its Covered Tax Agreements with Parties that have made such a reservation. In such a case, the competent authorities of the Contracting Jurisdictions of each such Covered Tax Agreement shall endeavour to reach agreement on the type of arbitration process that shall apply with respect to that Covered Tax Agreement. Until such an agreement is reached, Article 19 (Mandatory Binding Arbitration) shall not apply with respect to such a Covered Tax Agreement.

4. A Party may also choose to apply paragraph 5 with respect to its Covered Tax Agreements and shall notify the Depositary accordingly. Paragraph 5 shall apply in relation to two Contracting Jurisdictions with respect to a Covered Tax Agreement where either of the Contracting Jurisdictions has made such a notification.

5. Prior to the beginning of arbitration proceedings, the competent authorities of the Contracting Jurisdictions to a Covered Tax Agreement shall ensure that each person that presented the case and their advisors agree in writing not to disclose to any other person any information received during the course of the arbitration proceedings from either competent authority or the arbitration panel. The mutual agreement procedure under the Covered Tax Agreement, as well as the arbitration proceeding under this Part, with respect to the case shall terminate if, at any time after a request for arbitration has been made and before the arbitration panel has delivered its decision to the competent authorities of the Contracting Jurisdictions, a person that presented the case or one of that person's advisors materially breaches that agreement.

6. Notwithstanding paragraph 4, a Party that does not choose to apply paragraph 5 may reserve the right for paragraph 5 not to apply with respect to one or more identified Covered Tax Agreements or with respect to all of its Covered Tax Agreements.

7. A Party that chooses to apply paragraph 5 may reserve the right for this Part not to apply with respect to all Covered Tax Agreements for which the other Contracting Jurisdiction makes a reservation pursuant to paragraph 6.

Article 24 – Agreement on a Different Resolution

1. For purposes of applying this Part with respect to its Covered Tax Agreements, a Party may choose to apply paragraph 2 and shall notify the Depositary accordingly. Paragraph 2 shall apply in relation to two Contracting Jurisdictions with respect to a Covered Tax Agreement only where both Contracting Jurisdictions have made such a notification.

2. Notwithstanding paragraph 4 of Article 19 (Mandatory Binding Arbitration), an arbitration decision pursuant to this Part shall not be binding on the Contracting Jurisdictions to a Covered Tax Agreement and

shall not be implemented if the competent authorities of the Contracting Jurisdictions agree on a different resolution of all unresolved issues within three calendar months after the arbitration decision has been delivered to them.

3. A Party that chooses to apply paragraph 2 may reserve the right for paragraph 2 to apply only with respect to its Covered Tax Agreements for which paragraph 2 of Article 23 (Type of Arbitration Process) applies.

Article 25 – Costs of Arbitration Proceedings

In an arbitration proceeding under this Part, the fees and expenses of the members of the arbitration panel, as well as any costs incurred in connection with the arbitration proceedings by the Contracting Jurisdictions, shall be borne by the Contracting Jurisdictions in a manner to be settled by mutual agreement between the competent authorities of the Contracting Jurisdictions. In the absence of such agreement, each Contracting Jurisdiction shall bear its own expenses and those of its appointed panel member. The cost of the chair of the arbitration panel and other expenses associated with the conduct of the arbitration proceedings shall be borne by the Contracting Jurisdictions in equal shares.

Article 26 – Compatibility

1. Subject to Article 18 (Choice to Apply Part VI), the provisions of this Part shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement that provide for arbitration of unresolved issues arising from a mutual agreement procedure case. Each Party that chooses to apply this Part shall notify the Depositary of whether each of its Covered Tax Agreements, other than those that are within the scope of a reservation under paragraph 4, contains such a provision, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Where two Contracting Jurisdictions have made a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that provision shall be replaced by the provisions of this Part as between those Contracting Jurisdictions.

2. Any unresolved issue arising from a mutual agreement procedure case otherwise within the scope of the arbitration process provided for in this Part shall not be submitted to arbitration if the issue falls within the scope of a case with respect to which an arbitration panel or similar body has previously been set up in accordance with a bilateral or multilateral convention that provides for mandatory binding arbitration of unresolved issues arising from a mutual agreement procedure case.

3. Subject to paragraph 1, nothing in this Part shall affect the fulfilment of wider obligations with respect to the arbitration of unresolved issues arising in the context of a mutual agreement procedure resulting from other conventions to which the Contracting Jurisdictions are or will become parties.

4. A Party may reserve the right for this Part not to apply with respect to one or more identified Covered Tax Agreements (or to all of its Covered Tax Agreements) that already provide for mandatory binding arbitration of unresolved issues arising from a mutual agreement procedure case.

PART VII.

FINAL PROVISIONS

Article 27 – Signature and Ratification, Acceptance or Approval

1. As of 31 December 2016, this Convention shall be open for signature by:

- a) all States;
- b) Guernsey (the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland); Isle of Man (the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland); Jersey (the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland); and
- c) any other jurisdiction authorised to become a Party by means of a decision by consensus of the Parties and Signatories.

2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval.

Article 28 – Reservations

1. Subject to paragraph 2, no reservations may be made to this Convention except those expressly permitted by:

- a) Paragraph 5 of Article 3 (Transparent Entities);
- b) Paragraph 3 of Article 4 (Dual Resident Entities);
- c) Paragraphs 8 and 9 of Article 5 (Application of Methods for Elimination of Double Taxation);
- d) Paragraph 4 of Article 6 (Purpose of a Covered Tax Agreement);
- e) Paragraphs 15 and 16 of Article 7 (Prevention of Treaty Abuse);
- f) Paragraph 3 of Article 8 (Dividend Transfer Transactions);
- g) Paragraph 6 of Article 9 (Capital Gains from Alienation of Shares or Interests of Entities Deriving their Value Principally from Immovable Property);
- h) Paragraph 5 of Article 10 (Anti-abuse Rule for Permanent Establishments Situated in Third Jurisdictions);

- i) Paragraph 3 of Article 11 (Application of Tax Agreements to Restrict a Party's Right to Tax its Own Residents);
 - j) Paragraph 4 of Article 12 (Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through Commissionaire Arrangements and Similar Strategies);
 - k) Paragraph 6 of Article 13 (Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through the Specific Activity Exemptions);
 - l) Paragraph 3 of Article 14 (Splitting-up of Contracts);
 - m) Paragraph 2 of Article 15 (Definition of a Person Closely Related to an Enterprise);
 - n) Paragraph 5 of Article 16 (Mutual Agreement Procedure);
 - o) Paragraph 3 of Article 17 (Corresponding Adjustments);
 - p) Paragraphs 11 and 12 of Article 19 (Mandatory Binding Arbitration);
 - q) Paragraphs 2, 3, 6, and 7 of Article 23 (Type of Arbitration Process);
 - r) Paragraph 3 of Article 24 (Agreement on a Different Resolution);
 - s) Paragraph 4 of Article 26 (Compatibility);
 - t) Paragraphs 6 and 7 of Article 35 (Entry into Effect); and
 - u) Paragraph 2 of Article 36 (Entry into Effect of Part VI).
2. a) Notwithstanding paragraph 1, a Party that chooses under Article 18 (Choice to Apply Part VI) to apply Part VI (Arbitration) may formulate one or more reservations with respect to the scope of cases that shall be eligible for arbitration under the provisions of Part VI (Arbitration). For a Party which chooses under Article 18 (Choice to Apply Part VI) to apply Part VI (Arbitration) after it has become a Party to this Convention, reservations pursuant to this subparagraph shall be made at the same time as that Party's notification to the Depository pursuant to Article 18 (Choice to Apply Part VI).

- b) Reservations made under subparagraph a) are subject to acceptance. A reservation made under subparagraph a) shall be considered to have been accepted by a Party if it has not notified the Depositary that it objects to the reservation by the end of a period of twelve calendar months beginning on the date of notification of the reservation by the Depositary or by the date on which it deposits its instrument of ratification, acceptance, or approval, whichever is later. For a Party which chooses under Article 18 (Choice to Apply Part VI) to apply Part VI (Arbitration) after it has become a Party to this Convention, objections to prior reservations made by other Parties pursuant to subparagraph a) can be made at the time of the first-mentioned Party's notification to the Depositary pursuant to Article 18 (Choice to Apply Part VI). Where a Party raises an objection to a reservation made under subparagraph a), the entirety of Part VI (Arbitration) shall not apply as between the objecting Party and the reserving Party.

3. Unless explicitly provided otherwise in the relevant provisions of this Convention, a reservation made in accordance with paragraph 1 or 2 shall:

- a) modify for the reserving Party in its relations with another Party the provisions of this Convention to which the reservation relates to the extent of the reservation; and
- b) modify those provisions to the same extent for the other Party in its relations with the reserving Party.

4. Reservations applicable to Covered Tax Agreements entered into by or on behalf of a jurisdiction or territory for whose international relations a Party is responsible, where that jurisdiction or territory is not a Party to the Convention pursuant to subparagraph b) or c) of paragraph 1 of Article 27 (Signature and Ratification, Acceptance or Approval), shall be made by the responsible Party and can be different from the reservations made by that Party for its own Covered Tax Agreements.

5. Reservations shall be made at the time of signature or when depositing the instrument of ratification, acceptance or approval, subject to the provisions of paragraphs 2, 6 and 9 of this Article, and paragraph 5 of Article 29 (Notifications). However, for a Party which chooses under Article 18 (Choice to Apply Part VI) to apply Part VI (Arbitration) after it has become a Party to this Convention, reservations described in subparagraphs p), q), r) and s) of paragraph 1 of this Article shall be made at the same time as that Party's notification to the Depositary pursuant to Article 18 (Choice to Apply Part VI).

6. If reservations are made at the time of signature, they shall be confirmed upon deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval, unless the document containing the reservations explicitly specifies that it is to be considered definitive, subject to the provisions of paragraphs 2, 5 and 9 of this Article, and paragraph 5 of Article 29 (Notifications).

7. If reservations are not made at the time of signature, a provisional list of expected reservations shall be provided to the Depository at that time.

8. For reservations made pursuant to each of the following provisions, a list of agreements notified pursuant to clause ii) of subparagraph a) of paragraph 1 of Article 2 (Interpretation of Terms) that are within the scope of the reservation as defined in the relevant provision (and, in the case of a reservation under any of the following provisions other than those listed in subparagraphs c), d) and n), the article and paragraph number of each relevant provision) must be provided when such reservations are made:

- a) Subparagraphs b), c), d), e) and g) of paragraph 5 of Article 3 (Transparent Entities);
- b) Subparagraphs b), c) and d) of paragraph 3 of Article 4 (Dual Resident Entities);
- c) Paragraphs 8 and 9 of Article 5 (Application of Methods for Elimination of Double Taxation);
- d) Paragraph 4 of Article 6 (Purpose of a Covered Tax Agreement);
- e) Subparagraphs b) and c) of paragraph 15 of Article 7 (Prevention of Treaty Abuse);
- f) Clauses i), ii), and iii) of subparagraph b) of paragraph 3 of Article 8 (Dividend Transfer Transactions);
- g) Subparagraphs d), e) and f) of paragraph 6 of Article 9 (Capital Gains from Alienation of Shares or Interests of Entities Deriving their Value Principally from Immovable Property);
- h) Subparagraphs b) and c) of paragraph 5 of Article 10 (Anti-abuse Rule for Permanent Establishments Situated in Third Jurisdictions);
- i) Subparagraph b) of paragraph 3 of Article 11 (Application of Tax Agreements to Restrict a Party's Right to Tax its Own Residents);

- j) Subparagraph b) of paragraph 6 of Article 13 (Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through the Specific Activity Exemptions);
- k) Subparagraph b) of paragraph 3 of Article 14 (Splitting-up of Contracts);
- l) Subparagraph b) of paragraph 5 of Article 16 (Mutual Agreement Procedure);
- m) Subparagraph a) of paragraph 3 of Article 17 (Corresponding Adjustments);
- n) Paragraph 6 of Article 23 (Type of Arbitration Process); and
- o) Paragraph 4 of Article 26 (Compatibility).

The reservations described in subparagraphs a) through o) above shall not apply to any Covered Tax Agreement that is not included on the list described in this paragraph.

9. Any Party which has made a reservation in accordance with paragraph 1 or 2 may at any time withdraw it or replace it with a more limited reservation by means of a notification addressed to the Depositary. Such Party shall make any additional notifications pursuant to paragraph 6 of Article 29 (Notifications) which may be required as a result of the withdrawal or replacement of the reservation. Subject to paragraph 7 of Article 35 (Entry into Effect), the withdrawal or replacement shall take effect:

- a) with respect to a Covered Tax Agreement solely with States or jurisdictions that are Parties to the Convention when the notification of withdrawal or replacement of the reservation is received by the Depositary:
 - i) for reservations in respect of provisions relating to taxes withheld at source, where the event giving rise to such taxes occurs on or after 1 January of the year next following the expiration of a period of six calendar months beginning on the date of the communication by the Depositary of the notification of withdrawal or replacement of the reservation; and
 - ii) for reservations in respect of all other provisions, for taxes levied with respect to taxable periods beginning on or after 1 January of the year next following the expiration of a period of six calendar months beginning on the date of the communication

by the Depositary of the notification of withdrawal or replacement of the reservation; and

- b) with respect to a Covered Tax Agreement for which one or more Contracting Jurisdictions becomes a Party to this Convention after the date of receipt by the Depositary of the notification of withdrawal or replacement: on the latest of the dates on which the Convention enters into force for those Contracting Jurisdictions.

Article 29 – Notifications

1. Subject to paragraphs 5 and 6 of this Article, and paragraph 7 of Article 35 (Entry into Effect), notifications pursuant to the following provisions shall be made at the time of signature or when depositing the instrument of ratification, acceptance or approval:

- a) Clause ii) of subparagraph a) of paragraph 1 of Article 2 (Interpretation of Terms);
- b) Paragraph 6 of Article 3 (Transparent Entities);
- c) Paragraph 4 of Article 4 (Dual Resident Entities);
- d) Paragraph 10 of Article 5 (Application of Methods for Elimination of Double Taxation);
- e) Paragraphs 5 and 6 of Article 6 (Purpose of a Covered Tax Agreement);
- f) Paragraph 17 of Article 7 (Prevention of Treaty Abuse);
- g) Paragraph 4 of Article 8 (Dividend Transfer Transactions);
- h) Paragraphs 7 and 8 of Article 9 (Capital Gains from Alienation of Shares or Interests of Entities Deriving their Value Principally from Immovable Property);
- i) Paragraph 6 of Article 10 (Anti-abuse Rule for Permanent Establishments Situated in Third Jurisdictions);
- j) Paragraph 4 of Article 11 (Application of Tax Agreements to Restrict a Party's Right to Tax its Own Residents);
- k) Paragraphs 5 and 6 of Article 12 (Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through Commissionnaire Arrangements and Similar Strategies);

- l) Paragraphs 7 and 8 of Article 13 (Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through the Specific Activity Exemptions);
- m) Paragraph 4 of Article 14 (Splitting-up of Contracts);
- n) Paragraph 6 of Article 16 (Mutual Agreement Procedure);
- o) Paragraph 4 of Article 17 (Corresponding Adjustments);
- p) Article 18 (Choice to Apply Part VI);
- q) Paragraph 4 of Article 23 (Type of Arbitration Process);
- r) Paragraph 1 of Article 24 (Agreement on a Different Resolution);
- s) Paragraph 1 of Article 26 (Compatibility); and
- t) Paragraphs 1, 2, 3, 5 and 7 of Article 35 (Entry into Effect).

2. Notifications in respect of Covered Tax Agreements entered into by or on behalf of a jurisdiction or territory for whose international relations a Party is responsible, where that jurisdiction or territory is not a Party to the Convention pursuant to subparagraph b) or c) of paragraph 1 of Article 27 (Signature and Ratification, Acceptance or Approval), shall be made by the responsible Party and can be different from the notifications made by that Party for its own Covered Tax Agreements.

3. If notifications are made at the time of signature, they shall be confirmed upon deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval, unless the document containing the notifications explicitly specifies that it is to be considered definitive, subject to the provisions of paragraphs 5 and 6 of this Article, and paragraph 7 of Article 35 (Entry into Effect).

4. If notifications are not made at the time of signature, a provisional list of expected notifications shall be provided at that time.

5. A Party may extend at any time the list of agreements notified under clause ii) of subparagraph a) of paragraph 1 of Article 2 (Interpretation of Terms) by means of a notification addressed to the Depository. The Party shall specify in this notification whether the agreement falls within the scope of any of the reservations made by the Party which are listed in paragraph 8 of Article 28 (Reservations). The Party may also make a new reservation described in paragraph 8 of Article 28 (Reservations) if the additional agreement would be the first to fall within the scope of such a reservation. The Party shall also specify any additional notifications that may be required under subparagraphs b) through s) of paragraph 1 to

reflect the inclusion of the additional agreements. In addition, if the extension results for the first time in the inclusion of a tax agreement entered into by or on behalf of a jurisdiction or territory for whose international relations a Party is responsible, the Party shall specify any reservations (pursuant to paragraph 4 of Article 28 (Reservations)) or notifications (pursuant to paragraph 2 of this Article) applicable to Covered Tax Agreements entered into by or on behalf of that jurisdiction or territory. On the date on which the added agreement(s) notified under clause ii) of subparagraph a) of paragraph 1 of Article 2 (Interpretation of Terms) become Covered Tax Agreements, the provisions of Article 35 (Entry into Effect) shall govern the date on which the modifications to the Covered Tax Agreement shall have effect.

6. A Party may make additional notifications pursuant to subparagraphs b) through s) of paragraph 1 by means of a notification addressed to the Depository. These notifications shall take effect:

- a) with respect to Covered Tax Agreements solely with States or jurisdictions that are Parties to the Convention when the additional notification is received by the Depository:
 - i) for notifications in respect of provisions relating to taxes withheld at source, where the event giving rise to such taxes occurs on or after 1 January of the year next following the expiration of a period of six calendar months beginning on the date of the communication by the Depository of the additional notification; and
 - ii) for notifications in respect of all other provisions, for taxes levied with respect to taxable periods beginning on or after 1 January of the year next following the expiration of a period of six calendar months beginning on the date of the communication by the Depository of the additional notification; and
- b) with respect to a Covered Tax Agreement for which one or more Contracting Jurisdictions becomes a Party to this Convention after the date of receipt by the Depository of the additional notification: on the latest of the dates on which the Convention enters into force for those Contracting Jurisdictions.

Article 30 – Subsequent Modifications of Covered Tax Agreements

The provisions in this Convention are without prejudice to subsequent modifications to a Covered Tax Agreement which may be agreed between the Contracting Jurisdictions of the Covered Tax Agreement.

Article 31 – Conference of the Parties

1. The Parties may convene a Conference of the Parties for the purposes of taking any decisions or exercising any functions as may be required or appropriate under the provisions of this Convention.
2. The Conference of the Parties shall be served by the Depositary.
3. Any Party may request a Conference of the Parties by communicating a request to the Depositary. The Depositary shall inform all Parties of any request. Thereafter, the Depositary shall convene a Conference of the Parties, provided that the request is supported by one-third of the Parties within six calendar months of the communication by the Depositary of the request.

Article 32 – Interpretation and Implementation

1. Any question arising as to the interpretation or implementation of provisions of a Covered Tax Agreement as they are modified by this Convention shall be determined in accordance with the provision(s) of the Covered Tax Agreement relating to the resolution by mutual agreement of questions of interpretation or application of the Covered Tax Agreement (as those provisions may be modified by this Convention).
2. Any question arising as to the interpretation or implementation of this Convention may be addressed by a Conference of the Parties convened in accordance with paragraph 3 of Article 31 (Conference of the Parties).

Article 33 – Amendment

1. Any Party may propose an amendment to this Convention by submitting the proposed amendment to the Depositary.
2. A Conference of the Parties may be convened to consider the proposed amendment in accordance with paragraph 3 of Article 31 (Conference of the Parties).

Article 34 – Entry into Force

1. This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three calendar months beginning on the date of deposit of the fifth instrument of ratification, acceptance or approval.
2. For each Signatory ratifying, accepting, or approving this Convention after the deposit of the fifth instrument of ratification, acceptance or approval, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three calendar months beginning on the date of the deposit by such Signatory of its instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 35 – Entry into Effect

1. The provisions of this Convention shall have effect in each Contracting Jurisdiction with respect to a Covered Tax Agreement:
 - a) with respect to taxes withheld at source on amounts paid or credited to non-residents, where the event giving rise to such taxes occurs on or after the first day of the next calendar year that begins on or after the latest of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement; and
 - b) with respect to all other taxes levied by that Contracting Jurisdiction, for taxes levied with respect to taxable periods beginning on or after the expiration of a period of six calendar months (or a shorter period, if all Contracting Jurisdictions notify the Depository that they intend to apply such shorter period) from the latest of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement.
2. Solely for the purpose of its own application of subparagraph a) of paragraph 1 and subparagraph a) of paragraph 5, a Party may choose to substitute “taxable period” for “calendar year”, and shall notify the Depository accordingly.
3. Solely for the purpose of its own application of subparagraph b) of paragraph 1 and subparagraph b) of paragraph 5, a Party may choose to replace the reference to “taxable periods beginning on or after the expiration of a period” with a reference to “taxable periods beginning on or after 1 January of the next year beginning on or after the expiration of a period”, and shall notify the Depository accordingly.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, Article 16 (Mutual Agreement Procedure) shall have effect with respect to a Covered Tax Agreement for a case presented to the competent authority of a Contracting Jurisdiction on or after the latest of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement, except for cases that were not eligible to be presented as of that date under the Covered Tax Agreement prior to its modification by the Convention, without regard to the taxable period to which the case relates.
5. For a new Covered Tax Agreement resulting from an extension pursuant to paragraph 5 of Article 29 (Notifications) of the list of agreements notified under clause ii) of subparagraph a) of paragraph 1 of Article 2 (Interpretation of Terms), the provisions of this Convention shall have effect in each Contracting Jurisdiction:

- a) with respect to taxes withheld at source on amounts paid or credited to non-residents, where the event giving rise to such taxes occurs on or after the first day of the next calendar year that begins on or after 30 days after the date of the communication by the Depositary of the notification of the extension of the list of agreements; and
 - b) with respect to all other taxes levied by that Contracting Jurisdiction, for taxes levied with respect to taxable periods beginning on or after the expiration of a period of nine calendar months (or a shorter period, if all Contracting Jurisdictions notify the Depositary that they intend to apply such shorter period) from the date of the communication by the Depositary of the notification of the extension of the list of agreements.
6. A Party may reserve the right for paragraph 4 not to apply with respect to its Covered Tax Agreements.
7. a) A Party may reserve the right to replace:
- i) the references in paragraphs 1 and 4 to “the latest of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement”; and
 - ii) the references in paragraph 5 to “the date of the communication by the Depositary of the notification of the extension of the list of agreements”;

with references to “30 days after the date of receipt by the Depositary of the latest notification by each Contracting Jurisdiction making the reservation described in paragraph 7 of Article 35 (Entry into Effect) that it has completed its internal procedures for the entry into effect of the provisions of this Convention with respect to that specific Covered Tax Agreement”;

- iii) the references in subparagraph a) of paragraph 9 of Article 28 (Reservations) to “on the date of the communication by the Depositary of the notification of withdrawal or replacement of the reservation”; and
- iv) the reference in subparagraph b) of paragraph 9 of Article 28 (Reservations) to “on the latest of the dates on which the Convention enters into force for those Contracting Jurisdictions”;

with references to “30 days after the date of receipt by the Depositary of the latest notification by each Contracting Jurisdiction making the reservation described in paragraph 7 of Article 35 (Entry into Effect) that it has completed its internal procedures for the entry into effect of the withdrawal or replacement of the reservation with respect to that specific Covered Tax Agreement”;

- v) the references in subparagraph a) of paragraph 6 of Article 29 (Notifications) to “on the date of the communication by the Depositary of the additional notification”; and
- vi) the reference in subparagraph b) of paragraph 6 of Article 29 (Notifications) to “on the latest of the dates on which the Convention enters into force for those Contracting Jurisdictions”;

with references to “30 days after the date of receipt by the Depositary of the latest notification by each Contracting Jurisdiction making the reservation described in paragraph 7 of Article 35 (Entry into Effect) that it has completed its internal procedures for the entry into effect of the additional notification with respect to that specific Covered Tax Agreement”;

- vii) the references in paragraphs 1 and 2 of Article 36 (Entry into Effect of Part VI) to “the later of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement”;

with references to “30 days after the date of receipt by the Depositary of the latest notification by each Contracting Jurisdiction making the reservation described in paragraph 7 of Article 35 (Entry into Effect) that it has completed its internal procedures for the entry into effect of the provisions of this Convention with respect to that specific Covered Tax Agreement”; and

- viii) the reference in paragraph 3 of Article 36 (Entry into Effect of Part VI) to “the date of the communication by the Depositary of the notification of the extension of the list of agreements”;
- ix) the references in paragraph 4 of Article 36 (Entry into Effect of Part VI) to “the date of the communication by the Depositary of the notification of withdrawal of the reservation”, “the date of the communication by the Depositary of the notification of replacement of the reservation” and “the date of the communication by the Depositary of the

notification of withdrawal of the objection to the reservation”; and

- x) the reference in paragraph 5 of Article 36 (Entry into Effect of Part VI) to “the date of the communication by the Depository of the additional notification”;

with references to “30 days after the date of receipt by the Depository of the latest notification by each Contracting Jurisdiction making the reservation described in paragraph 7 of Article 35 (Entry into Effect) that it has completed its internal procedures for the entry into effect of the provisions of Part VI (Arbitration) with respect to that specific Covered Tax Agreement”.

- b) A Party making a reservation in accordance with subparagraph a) shall notify the confirmation of the completion of its internal procedures simultaneously to the Depository and the other Contracting Jurisdiction(s).
- c) If one or more Contracting Jurisdictions to a Covered Tax Agreement makes a reservation under this paragraph, the date of entry into effect of the provisions of the Convention, of the withdrawal or replacement of a reservation, of an additional notification with respect to that Covered Tax Agreement, or of Part VI (Arbitration) shall be governed by this paragraph for all Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement.

Article 36 – Entry into Effect of Part VI

1. Notwithstanding paragraph 9 of Article 28 (Reservations), paragraph 6 of Article 29 (Notifications), and paragraphs 1 through 6 of Article 35 (Entry into Effect), with respect to two Contracting Jurisdictions to a Covered Tax Agreement, the provisions of Part VI (Arbitration) shall have effect:

- a) with respect to cases presented to the competent authority of a Contracting Jurisdiction (as described in subparagraph a) of paragraph 1 of Article 19 (Mandatory Binding Arbitration)), on or after the later of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement; and
- b) with respect to cases presented to the competent authority of a Contracting Jurisdiction prior to the later of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement, on the date when both Contracting Jurisdictions have notified the Depository that they have reached mutual agreement pursuant to paragraph 10 of Article 19 (Mandatory Binding

Arbitration), along with information regarding the date or dates on which such cases shall be considered to have been presented to the competent authority of a Contracting Jurisdiction (as described in subparagraph a) of paragraph 1 of Article 19 (Mandatory Binding Arbitration)) according to the terms of that mutual agreement.

2. A Party may reserve the right for Part VI (Arbitration) to apply to a case presented to the competent authority of a Contracting Jurisdiction prior to the later of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement only to the extent that the competent authorities of both Contracting Jurisdictions agree that it will apply to that specific case.

3. In the case of a new Covered Tax Agreement resulting from an extension pursuant to paragraph 5 of Article 29 (Notifications) of the list of agreements notified under clause ii) of subparagraph a) of paragraph 1 of Article 2 (Interpretation of Terms), the references in paragraphs 1 and 2 of this Article to “the later of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement” shall be replaced with references to “the date of the communication by the Depositary of the notification of the extension of the list of agreements”.

4. A withdrawal or replacement of a reservation made under paragraph 4 of Article 26 (Compatibility) pursuant to paragraph 9 of Article 28 (Reservations), or the withdrawal of an objection to a reservation made under paragraph 2 of Article 28 (Reservations) which results in the application of Part VI (Arbitration) between two Contracting Jurisdictions to a Covered Tax Agreement, shall have effect according to subparagraphs a) and b) of paragraph 1 of this Article, except that the references to “the later of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement” shall be replaced with references to “the date of the communication by the Depositary of the notification of withdrawal of the reservation”, “the date of the communication by the Depositary of the notification of replacement of the reservation” or “the date of the communication by the Depositary of the notification of withdrawal of the objection to the reservation”, respectively.

5. An additional notification made pursuant to subparagraph p) of paragraph 1 of Article 29 (Notifications) shall have effect according to subparagraphs a) and b) of paragraph 1, except that the references in paragraphs 1 and 2 of this Article to “the later of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement” shall be replaced with references to “the date of the communication by the Depositary of the additional notification”.

Article 37 - Withdrawal

1. Any Party may, at any time, withdraw from this Convention by means of a notification addressed to the Depositary.
2. Withdrawal pursuant to paragraph 1 shall become effective on the date of receipt of the notification by the Depositary. In cases where this Convention has entered into force with respect to all Contracting Jurisdictions to a Covered Tax Agreement before the date on which a Party's withdrawal becomes effective, that Covered Tax Agreement shall remain as modified by this Convention.

Article 38 – Relation with Protocols

1. This Convention may be supplemented by one or more protocols.
2. In order to become a party to a protocol, a State or jurisdiction must also be a Party to this Convention.
3. A Party to this Convention is not bound by a protocol unless it becomes a party to the protocol in accordance with its provisions.

Article 39 – Depositary

1. The Secretary-General of the Organisation for Economic Co-operation and Development shall be the Depositary of this Convention and any protocols pursuant to Article 38 (Relation with Protocols).
2. The Depositary shall notify the Parties and Signatories within one calendar month of:
 - a) any signature pursuant to Article 27 (Signature and Ratification, Acceptance or Approval);
 - b) the deposit of any instrument of ratification, acceptance or approval pursuant to Article 27 (Signature and Ratification, Acceptance or Approval);
 - c) any reservation or withdrawal or replacement of a reservation pursuant to Article 28 (Reservations);
 - d) any notification or additional notification pursuant to Article 29 (Notifications);
 - e) any proposed amendment to this Convention pursuant to Article 33 (Amendment);
 - f) any withdrawal from this Convention pursuant to Article 37 (Withdrawal); and
 - g) any other communication related to this Convention.

3. The Depositary shall maintain publicly available lists of:
 - a) Covered Tax Agreements;
 - b) reservations made by the Parties; and
 - c) notifications made by the Parties.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Paris, the 24th day of November 2016, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Organisation for Economic Co-operation and Development.

MULTILATERAL KONVENTION FÖR ATT GENOMFÖRA SKATTEAVTALSRELATERADE ÅTGÄRDER FÖR ATT MOTVERKA SKATTEBASEROSION OCH FLYTTNING AV VINSTER

Parterna till denna konvention,

som konstaterar att regeringar förlorar väsentliga bolagsskatteintäkter som en följd av aggressiv internationell skatteplanering som syftar till att på konstlad väg flytta vinster till platser med ingen eller låg beskattning,

som är medvetna om att skattebaserosion och flyttning av vinster (härefter ”BEPS”) är en angelägen fråga inte enbart för industriländer utan även för tillväxtekonomier och utvecklingsländer,

som konstaterar vikten av att säkerställa att vinster beskattas där de väsentliga ekonomiska aktiviteter som generar vinsterna utförs och där värde skapas,

som välkomnar det åtgärds paket som har tagits fram inom ramen för OECD/G20:s BEPS-projekt (härefter ”OECD/G20:s BEPS-paket”),

som konstaterar att OECD/G20:s BEPS-paket omfattade skatteavtalsrelaterade åtgärder för att motverka vissa upplägg med hybrida mismatchningar, förhindra avtalsmissbruk och motverka konstlade upplägg för att undvika förekomsten av fast driftställe samt för förbättrad tvistlösning,

som är medvetna om behovet av att säkerställa ett snabbt, koordinerat och enhetligt genomförande av de skatteavtalsrelaterade BEPS-åtgärderna i ett multilateralt sammanhang,

som konstaterar behovet av att säkerställa att befintliga avtal för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst tolkas så att dubbelbeskattning undanröjs beträffande de skatter som omfattas av dessa avtal utan att skapa förutsättningar för icke-beskattning eller minskad skatt genom skatteflykt eller skatteundandragande (däri inbegripet genom s.k. treaty-shopping, som syftar till att personer med hemvist i jurisdiktioner som inte är part till dessa avtal indirekt ska få förmåner enligt avtalen),

som är medvetna om behovet av en effektiv mekanism för att genomföra överenskomna ändringar på ett synkroniserat och effektivt sätt genom hela nätet av befintliga avtal för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst utan att bilateralt behöva omförhandla varje sådant avtal,

har kommit överens om följande:

DEL I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1 – Konventionens tillämpningsområde

Denna konvention ändrar alla skatteavtal som omfattas enligt artikel 2 punkt 1 a).

Artikel 2 – Definitioner

1. I denna konvention har följande uttryck nedan angiven betydelse:
 - a) ”Skatteavtal som omfattas” avser ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst (oavsett om även andra skatter omfattas eller inte)
 - 1) som är i kraft mellan två eller flera
 - A) parter, och/eller
 - B) jurisdiktioner eller territorier som är anslutna till ett sådant avtal som anges ovan och för vars internationella relationer en part är ansvarig, och
 - 2) avseende vilket varje sådan part har lämnat en notifikation till depositarien där parten anger att den önskar att avtalet såväl som eventuella instrument som ändrar eller hör till avtalet (identifierat med titel, parternas namn, datum för undertecknande och, om aktuellt vid tiden för notifikationen, datum för ikraftträdande) ska omfattas av denna konvention.
 - b) ”Part” avser
 - 1) en stat för vilken denna konvention är i kraft enligt artikel 34, eller
 - 2) en jurisdiktion som har undertecknat denna konvention enligt artikel 27 punkt 1 b) eller c) och för vars del denna konvention är i kraft enligt artikel 34.
 - c) ”Avtalsslutande jurisdiktion” avser en part till ett skatteavtal som omfattas.
 - d) ”Undertecknare” avser stat eller jurisdiktion som har undertecknat denna konvention men för vars del konventionen ännu inte är i kraft.

2. Då en part tillämpar denna konvention vid någon tidpunkt anses, om inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck som inte definierats i konventionen ha den betydelse som uttrycket har vid denna tidpunkt enligt det relevanta skatteavtalet som omfattas.

DEL II

HYBRIDA MISSMATCHNINGAR

Artikel 3 – Delägarbeskattade personer

1. Vid tillämpningen av ett skatteavtal som omfattas ska inkomst som förvärvas av eller genom en person eller ett arrangemang, som enligt skattelagstiftningen i någon av de avtalsslutande jurisdiktionerna helt eller delvis är föremål för delägarbeskattning, anses förvärvad av en person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion till den del som inkomsten, enligt skattelagstiftningen i denna avtalsslutande jurisdiktion, behandlas som inkomst hos en person med hemvist i jurisdiktionen i fråga.

2. Bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som ålägger en avtalsslutande jurisdiktion att undanta inkomst, som förvärvas av en person med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion och som får beskattas i den andra avtalsslutande jurisdiktionen enligt bestämmelserna i det skatteavtal som omfattas, från beskattning eller att ge avdrag eller avräkning motsvarande den inkomstskatt som betalats på sådan inkomst, ska inte tillämpas till den del dessa bestämmelser tillåter beskattning i den andra avtalsslutande jurisdiktionen uteslutande därför att inkomsten också är inkomst som förvärvas av en person med hemvist i denna andra avtalsslutande jurisdiktion.

3. Såvitt avser skatteavtal som omfattas för vilka en eller flera parter har gjort ett sådant förbehåll som anges i artikel 11 punkt 3 a), läggs följande mening till i slutet av punkt 1 ovan: ”Bestämmelserna i denna punkt påverkar inte på något sätt en avtalsslutande jurisdiktions rätt att beskatta personer med hemvist i denna jurisdiktion.”.

4. Punkt 1 (såsom den kan komma att ändras av punkt 3) ska tillämpas i stället för eller i avsaknad av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas till den del de behandlar huruvida inkomst som förvärvas av eller genom personer eller arrangemang vars inkomst enligt skattelagstiftningen i någon av de avtalsslutande jurisdiktionerna är föremål för delägarbeskattning (vare sig med en allmän regel eller genom att i detalj ange hur särskilda sakförhållanden och typer av personer eller arrangemang ska behandlas), ska behandlas som inkomst hos en person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion.

5. En part får förbehålla sig rätten att:

- a) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas,
- b) inte tillämpa punkt 1 på dess skatteavtal som omfattas som redan innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 4,
- c) inte tillämpa punkt 1 på dess skatteavtal som omfattas som redan innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 4,

vilken nekar förmåner enligt avtalet i fråga om inkomst som förvärvas av eller genom en person bildad, eller ett arrangemang bildat, i en jurisdiktion som inte är part till avtalet,

- d) inte tillämpa punkt 1 på dess skatteavtal som omfattas som redan innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 4, vilken i detalj anger hur särskilda sakförhållanden eller typer av personer eller arrangemang ska behandlas,
- e) inte tillämpa punkt 1 på dess skatteavtal som omfattas som redan innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 4, vilken i detalj anger hur särskilda sakförhållanden eller typer av personer eller arrangemang ska behandlas och nekar förmåner enligt avtalet i fråga om inkomst som förvärvas av eller genom en person bildad, eller ett arrangemang bildat, i en jurisdiktion som inte är part till avtalet,
- f) inte tillämpa punkt 2 på dess skatteavtal som omfattas,
- g) endast tillämpa punkt 1 på dess skatteavtal som omfattas som redan innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 4, vilken i detalj anger hur särskilda sakförhållanden eller typer av personer eller arrangemang ska behandlas.

6. Varje part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 5 a) eller b), ska notifiera depositarien huruvida något av dess skatteavtal som omfattas innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 4 och som inte omfattas av ett förbehåll enligt punkt 5 c)–e), och om så är fallet, artikel- och punktnumreringen för varje sådan bestämmelse. Vad gäller en part som har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 5 g), ska notifikationen enligt föregående mening begränsas till att gälla de skatteavtal som omfattas som är föremål för detta förbehåll. Om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en notifikation avseende en bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas, ska bestämmelsen ersättas av bestämmelserna i punkt 1 (såsom den kan komma att ändras av punkt 3) till den del som anges i punkt 4. I övriga fall ska punkt 1 (såsom den kan komma att ändras av punkt 3) ha företräde framför bestämmelserna i ett skatteavtal som omfattas endast till den del de är oförenliga med punkt 1 (såsom den kan komma att ändras av punkt 3).

Artikel 4 – Personer med dubbelt hemvist

1. Då på grund av bestämmelserna i ett skatteavtal som omfattas annan person än fysisk person har hemvist i fler än en avtalsslutande jurisdiktion, ska de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra i vilken avtalsslutande jurisdiktion personen ska anses ha hemvist vid tillämpning av avtalet, med hänsyn till dess plats för verklig ledning, platsen enligt vars lagstiftning personen har bildats och andra relevanta omständigheter. I

avsaknad av sådan överenskommelse ska sådan person inte vara berättigad till någon nedsättning av eller befrielse från skatt enligt skatteavtalet som omfattas, utom till den del och på det sätt som de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna kommer överens om.

2. Punkt 1 ska tillämpas i stället för eller i avsaknad av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som fastställer regler för att avgöra om annan person än fysisk person ska behandlas som person med hemvist i en av de avtalsslutande jurisdiktionerna i de fall då denna person annars skulle behandlas som person med hemvist i fler än en avtalsslutande jurisdiktion. Punkt 1 tillämpas emellertid inte på bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som särskilt behandlar hemvist för sådana bolag som deltar i arrangemang för s.k. dual-listed companies.

3. En part får förbehålla sig rätten att:

- a) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas,
- b) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas som redan behandlar situationer där annan person än fysisk person har hemvist i fler än en avtalsslutande jurisdiktion, genom att kräva att de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna ska söka träffa ömsesidig överenskommelse om i vilken avtalsslutande jurisdiktion som personen ska anses ha hemvist,
- c) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas som redan behandlar situationer där annan person än fysisk person har hemvist i fler än en avtalsslutande jurisdiktion, genom att neka avtalsförmåner utan att kräva att de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna ska söka träffa ömsesidig överenskommelse om i vilken avtalsslutande jurisdiktion som personen ska anses ha hemvist,
- d) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas som redan behandlar situationer där annan person än fysisk person har hemvist i fler än en avtalsslutande jurisdiktion, genom att kräva att de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna ska söka träffa ömsesidig överenskommelse om i vilken avtalsslutande jurisdiktion som personen ska anses ha hemvist, och som anger hur personen ska behandlas vid tillämpning av skatteavtalet som omfattas för det fall de behöriga myndigheterna inte kan nå en överenskommelse,
- e) ersätta sista meningen i punkt 1 med följande text vid tillämpningen av dess skatteavtal som omfattas: ”I avsaknad av en sådan överenskommelse ska sådan person inte vara berättigad till någon nedsättning av eller befrielse från skatt enligt skatteavtalet som omfattas.”,

- f) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas med parter som har gjort det förbehåll som anges i e) ovan.

4. Varje part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 3 a), ska notifiera depositarien huruvida något av dess skatteavtal som omfattas innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 2 och som inte omfattas av ett förbehåll enligt punkt 3 b)–d), och om så är fallet, artikel- och punktnumreringen för varje sådan bestämmelse. Om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en notifikation avseende en bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas, ska bestämmelsen ersättas av bestämmelserna i punkt 1. I övriga fall ska punkt 1 ha företräde framför bestämmelserna i ett skatteavtal som omfattas endast till den del de är förenliga med punkt 1.

Artikel 5 – Tillämpning av metoder för undanröjande av dubbelbeskattning

1. En part kan välja att tillämpa antingen punkterna 2 och 3 (Alternativ A), punkterna 4 och 5 (Alternativ B) eller punkterna 6 och 7 (Alternativ C), eller välja att inte tillämpa något av dessa alternativ. Om vardera avtalsslutande jurisdiktion till ett skatteavtal som omfattas väljer olika alternativ (eller om en avtalsslutande jurisdiktion väljer att tillämpa ett alternativ och den andra väljer att inte tillämpa något av alternativen), ska det alternativ som respektive avtalsslutande jurisdiktion har valt tillämpas i förhållande till person med hemvist i den egna jurisdiktionen.

Alternativ A

2. Bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas, som annars skulle undanta inkomst som förvärvas eller förmögenhet som innehas av en person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion från beskattning i denna avtalsslutande jurisdiktion i syfte att undanröja dubbelbeskattning, ska inte tillämpas om den andra avtalsslutande jurisdiktionen tillämpar bestämmelserna i skatteavtalet som omfattas för att undanta sådan inkomst eller förmögenhet från beskattning eller för att begränsa den skattesats med vilken denna inkomst eller förmögenhet får beskattas. I det sistnämnda fallet ska den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen från skatten på denna persons inkomst eller förmögenhet avräkna ett belopp motsvarande den skatt som betalats i den andra avtalsslutande jurisdiktionen. Avräkningsbeloppet ska emellertid inte överstiga den del av skatten, beräknad utan sådan avräkning, som hänför sig till sådan inkomst eller förmögenhet som får beskattas i den andra avtalsslutande jurisdiktionen.

3. Punkt 2 ska tillämpas på ett skatteavtal som omfattas som annars skulle medföra en skyldighet för en avtalsslutande jurisdiktion att undanta sådan inkomst eller förmögenhet som avses i den punkten från beskattning.

Alternativ B

4. Bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som annars skulle undanta inkomst som förvärvas av en person med hemvist i en

avtalsslutande jurisdiktion från beskattning i denna avtalsslutande jurisdiktion i syfte att undanröja dubbelbeskattning, för att sådan inkomst behandlas som utdelning av denna avtalsslutande jurisdiktion, ska inte tillämpas, om sådan inkomst medför ett avdrag vid fastställandet av den beskattningsbara inkomsten för en person med hemvist i den andra avtalsslutande jurisdiktionen enligt lagstiftningen i denna andra avtalsslutande jurisdiktion. I sådant fall ska den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen från skatten på denna persons inkomst avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i den andra avtalsslutande jurisdiktionen. Avräkningsbeloppet ska emellertid inte överstiga den del av inkomstskatten, beräknad utan sådan avräkning, som hänför sig till sådan inkomst som får beskattas i den andra avtalsslutande jurisdiktionen.

5. Punkt 4 ska tillämpas på ett skatteavtal som omfattas som annars skulle medföra en skyldighet för en avtalsslutande jurisdiktion att undanta sådan inkomst som avses i den punkten från beskattning.

Alternativ C

6. a) Om en person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i ett skatteavtal som omfattas får beskattas i den andra avtalsslutande jurisdiktionen (utom till den del dessa bestämmelser tillåter beskattning i den andra avtalsslutande jurisdiktionen endast på grund av att inkomsten också är inkomst som förvärfvas av en person med hemvist där), ska den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen:

- 1) från skatten på denna persons inkomst avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i den andra avtalsslutande jurisdiktionen,
- 2) från skatten på denna persons förmögenhet avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i den andra avtalsslutande jurisdiktionen.

Avräkningsbeloppet ska emellertid inte överstiga den del av inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som hänför sig till den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i den andra avtalsslutande jurisdiktionen.

b) Om en person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i ett skatteavtal som omfattas är undantagen från beskattning i denna avtalsslutande jurisdiktion, får denna avtalsslutande jurisdiktion likväl vid fastställande av skatten på denna persons övriga inkomst eller förmögenhet

beakta den inkomst eller förmögenhet som har undantagits från beskattning.

7. Punkt 6 ska tillämpas i stället för bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som, i syfte att undanröja dubbelbeskattning, medför en skyldighet för en avtalsslutande jurisdiktion att från beskattning i denna avtalsslutande jurisdiktion undanta sådan inkomst som förvärfvas eller förmögenhet som innehas av en person med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion som enligt bestämmelserna i det skatteavtal som omfattas får beskattas i den andra avtalsslutande jurisdiktionen.

8. En part som inte väljer att tillämpa ett alternativ enligt punkt 1 får förbehålla sig rätten att inte tillämpa någon del av denna artikel i förhållande till ett eller flera angivna skatteavtal som omfattas (eller i förhållande till alla dess skatteavtal som omfattas).

9. En part som inte väljer att tillämpa alternativ C får förbehålla sig rätten att inte, såvitt avser ett eller fler angivna skatteavtal som omfattas (eller såvitt avser alla dess skatteavtal som omfattas), tillåta en eller flera av de övriga avtalsslutande jurisdiktionerna att tillämpa alternativ C.

10. Varje part som väljer att tillämpa ett alternativ enligt punkt 1 ska notifiera depositarien om sitt val. Sådan notifikation ska också innehålla:

- a) i fråga om en part som väljer att tillämpa alternativ A, förteckningen över dess skatteavtal som omfattas som innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 3, samt artikel- och punktnumreringen för varje sådan bestämmelse,
- b) i fråga om en part som väljer att tillämpa alternativ B, förteckningen över dess skatteavtal som omfattas som innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 5, samt artikel- och punktnumreringen för varje sådan bestämmelse,
- c) i fråga om en part som väljer att tillämpa alternativ C, förteckningen över dess skatteavtal som omfattas som innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 7, samt artikel- och punktnumreringen för varje sådan bestämmelse.

Ett alternativ ska tillämpas avseende en bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas endast om den part som har valt att tillämpa alternativet har lämnat en notifikation om detta avseende den bestämmelsen.

DEL III

AVTALSMISSBRUK

Artikel 6 – Syftet med ett skatteavtal som omfattas

1. Ett skatteavtal som omfattas ska ändras så att det innehåller följande text i ingressen:

”Som har för avsikt att undanröja dubbelbeskattning beträffande de skatter som omfattas av detta avtal, utan att skapa förutsättningar för icke-beskattning eller minskad skatt genom skatteflykt eller skatteundandragande (däri inbegripet genom s.k. treaty-shopping, som syftar till att personer med hemvist i jurisdiktioner som inte är part till detta avtal indirekt ska få förmåner enligt detta avtal).”.

2. Den text som anges i punkt 1 ska föras in i ett skatteavtal som omfattas i stället för eller i avsaknad av ingress i det skatteavtal som omfattas som hänvisar till en avsikt att undanröja dubbelbeskattning, oavsett om denna text även hänvisar till en avsikt att inte skapa förutsättningar för icke-beskattning eller minskad skatt.

3. En part kan även välja att föra in följande ingresstext i dess skatteavtal som omfattas som inte innehåller någon ingresstext som hänvisar till en önskan att utveckla de ekonomiska förbindelserna eller utvidga samarbetet i skattefrågor:

”Som önskar att ytterligare utveckla sina ekonomiska förbindelser och utvidga sitt samarbete i skattefrågor.”.

4. En part får förbehålla sig rätten att inte tillämpa punkt 1 på dess skatteavtal som omfattas som redan innehåller en ingresstext som anger de avtalsslutande jurisdiktionernas avsikt att undanröja dubbelbeskattning utan att skapa förutsättningar för icke-beskattning eller minskad beskattning, oavsett om denna text begränsas till fall av skatteflykt eller skatteundandragande (däri inbegripet genom s.k. treaty-shopping som syftar till att personer med hemvist i jurisdiktioner som inte är parter till avtalet indirekt ska få förmåner enligt det skatteavtal som omfattas) eller har en mer omfattande tillämpning.

5. Varje part ska notifiera depositarien huruvida något av dess skatteavtal som omfattas, förutom sådana som omfattas av ett förbehåll enligt punkt 4, innehåller en sådan ingresstext som avses i punkt 2 och, om så är fallet, den relevanta ingressens lydelse. Om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en notifikation avseende ingressen, ska sådan ingresstext ersättas med den text som anges i punkt 1. I övriga fall ska den i punkt 1 angivna texten införas som ett tillägg till den befintliga ingresstexten.

6. Varje part som väljer att tillämpa punkt 3 ska notifiera depositarien om sitt val. Sådan notifikation ska även innehålla en förteckning över

partens skatteavtal som omfattas som inte redan innehåller ingresstext som hänvisar till en önskan att utveckla de ekonomiska förbindelserna eller utvidga samarbete i skattefrågor. Texten som anges i punkt 3 ska föras in i ett skatteavtal som omfattas endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har valt att tillämpa nämnda punkt och har lämnat en notifikation avseende nämnda skatteavtal som omfattas.

Artikel 7 – Förhindra avtalsmissbruk

1. Utan hinder av bestämmelserna i ett skatteavtal som omfattas ska en förmån enligt avtalet inte ges i fråga om en inkomst eller en förmögenhetstillgång, om det med hänsyn till alla relevanta fakta och omständigheter rimligen kan antas att ett av de huvudsakliga syftena med det arrangemang eller den transaktion som direkt eller indirekt resulterade i förmånen var att få förmånen, såvida det inte fastställs att det under omständigheterna är förenligt med de relevanta bestämmelsernas ändamål och syfte att förmånen ges.

2. Punkt 1 tillämpas i stället för eller i avsaknad av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som nekar alla eller vissa av de förmåner som annars skulle ges enligt skatteavtalet som omfattas, om det huvudsakliga syftet eller ett av de huvudsakliga syftena med ett arrangemang eller en transaktion, eller person som är delaktig i ett arrangemang eller en transaktion, var att få dessa förmåner.

3. En part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 15 a), får även välja att tillämpa punkt 4 avseende dess skatteavtal som omfattas.

4. Om en person nekas en förmån av ett skatteavtal som omfattas enligt bestämmelser i det skatteavtal som omfattas (såsom det kan ha ändrats genom denna konvention) som nekar alla eller vissa förmåner som annars skulle ges enligt det skatteavtal som omfattas i fall då det huvudsakliga syftet eller ett av de huvudsakliga syftena med ett arrangemang eller en transaktion, eller person som är delaktig i ett arrangemang eller en transaktion, var att få dessa förmåner, ska den behöriga myndigheten i den avtalsslutande jurisdiktion som annars skulle ha gett denna förmån ändå behandla denna person som berättigad till förmånen, eller till andra förmåner i fråga om en viss inkomst eller en förmögenhetstillgång, om den behöriga myndigheten på begäran av denna person och efter att ha övervägt relevanta fakta och omständigheter fastställer att personen skulle ha fått sådana förmåner om transaktionen eller arrangemanget inte hade genomförts. Den behöriga myndigheten i den avtalsslutande jurisdiktion som i enlighet med denna punkt tagit emot en begäran från en person med hemvist i den andra avtalsslutande jurisdiktionen ska överlägga med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen innan begäran avslås.

5. Punkt 4 ska tillämpas på bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas (såsom det kan ha ändrats genom denna konvention) som nekar alla eller vissa förmåner som annars skulle ges enligt det skatteavtal som

omfattas, om det huvudsakliga syftet eller ett av de huvudsakliga syftena med ett arrangemang eller en transaktion, eller för någon person med anknytning till arrangemanget eller transaktionen, var att få dessa förmåner.

6. En part kan även välja att tillämpa bestämmelserna i punkterna 8–13 (härefter ”förenklade bestämmelser om begränsning av förmåner”) på dess skatteavtal som omfattas genom att lämna en sådan notifikation som avses i punkt 17 c). De förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner ska tillämpas med avseende på ett skatteavtal som omfattas endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har valt att tillämpa den.

7. Om några, men inte alla, avtalsslutande jurisdiktioner till ett skatteavtal som omfattas väljer att tillämpa de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner enligt punkt 6, ska nämnda bestämmelser, utan hinder av bestämmelserna i punkt 6, tillämpas såvitt avser att bevilja förmåner enligt det skatteavtal som omfattas:

- a) av alla avtalsslutande jurisdiktioner, om alla de avtalsslutande jurisdiktioner som inte väljer att i enlighet med punkt 6 tillämpa de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner går med på sådan tillämpning genom att välja att tillämpa denna punkt 7 a) och notifierar depositarien om detta, eller
- b) endast av de avtalsslutande jurisdiktioner som väljer att tillämpa den förenklade bestämmelsen om begränsning av förmåner, om alla de avtalsslutande jurisdiktioner som inte väljer att i enlighet med punkt 6 tillämpa de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner går med på sådan tillämpning genom att välja att tillämpa denna punkt 7 b) och notifierar depositarien om detta.

Förenklade bestämmelser om begränsning av förmåner

8. Om inte annat anges i de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner, ska en person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion till ett skatteavtal som omfattas inte vara berättigad till en förmån som annars skulle ges enligt det skatteavtalet, förutom en förmån enligt bestämmelser i det skatteavtal som omfattas:

- a) som fastställer hemvistet för annan person än fysisk person som, på grund av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som definierar en person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion, har hemvist i fler än en avtalsslutande jurisdiktion,
- b) som föreskriver att en avtalsslutande jurisdiktion ska ge ett företag i denna avtalsslutande jurisdiktion en motsvarande justering som en följd av en primär justering som har gjorts av den andra avtalsslutande jurisdiktionen, i enlighet med

det skatteavtal som omfattas, vad avser den skatt som påförts i den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen på inkomsten hos ett företag med intressegemenskap, eller

- c) som tillåter personer med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion att begära att den behöriga myndigheten i denna avtalsslutande jurisdiktion beaktar fall där beskattning har skett i strid mot det skatteavtal som omfattas,

utom då sådan person är en ”kvalificerad person” enligt definitionen i punkt 9 vid den tidpunkt då förmånen skulle ges.

9. En person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion till ett skatteavtal som omfattas är en kvalificerad person vid den tidpunkt då en förmån skulle ges enligt det skatteavtal som omfattas, om personen vid denna tidpunkt är:

- a) en fysisk person,
- b) denna avtalsslutande jurisdiktion eller dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter, eller en institution eller inrättning av sådan avtalsslutande jurisdiktion, politisk underavdelning eller lokal myndighet,
- c) ett bolag eller en annan person, om dess viktigaste aktieslag regelmässigt omsätts på en eller flera erkända aktiebörser,
- d) en person, som inte är en fysisk person, som:
 - 1) är en icke vinstdrivande organisation av sådant slag som de avtalsslutande jurisdiktionerna kommer överens om genom diplomatisk notväxling, eller
 - 2) är en person eller ett arrangemang som har bildats i denna avtalsslutande jurisdiktion och som behandlas som en självständig person enligt skattelagstiftningen i denna avtalsslutande jurisdiktion och:
 - A) som har bildats och är verksam uteslutande eller så gott som uteslutande för att administrera eller tillhandahålla pensionsförmåner samt underordnade eller tillfälliga förmåner till fysiska personer och som regleras som sådana av denna avtalsslutande jurisdiktion eller någon av dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter, eller
 - B) som har bildats och är verksam uteslutande eller så gott som uteslutande för att investera

medel till nytta för sådana personer eller arrangemang som avses i A),

- e) en person som inte är en fysisk person, om, under minst hälften av dagarna under en tolv månadersperiod som innefattar den tidpunkt då förmånen annars skulle ges, personer med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion som är berättigade till förmåner enligt det skatteavtal som omfattas enligt a)–d) i denna punkt innehar, direkt eller indirekt, minst 50 procent av aktierna i denna person.
10. a) En person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion till ett skatteavtal som omfattas är berättigad till avtalsförmåner i enlighet med nämnda skatteavtal beträffande inkomst som förvärfvas från den andra avtalsslutande jurisdiktionen, oavsett om personen är en kvalificerad person, om personen är verksam genom att aktivt bedriva en affärsrörelse i den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen, och den inkomst som förvärfvas från den andra avtalsslutande jurisdiktionen härrör från eller har samband med denna affärsrörelse. Vid tillämpningen av de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner ska uttrycket ”aktivt bedriva en affärsrörelse” inte omfatta följande verksamheter eller någon kombination av dessa:
- 1) verksamhet som holdingbolag,
 - 2) tillhandahållande av övergripande tillsyn eller förvaltning av en koncern,
 - 3) tillhandahållande av koncernfinansiering (inklusive centraliserad kassaförvaltning, s.k. cash pooling), eller
 - 4) göra kapitalplaceringar eller förvalta investeringar om denna verksamhet inte bedrivs av en bank, ett försäkringsföretag eller en registrerad värdepappershandlare i dess sedvanliga affärsverksamhet som sådan.
- b) Om en person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion till ett skatteavtal som omfattas förvärvar inkomst från affärsrörelse som personen bedriver i den andra avtalsslutande jurisdiktionen eller förvärvar inkomst som härrör från den andra avtalsslutande jurisdiktionen och som betalas av en närstående person, ska, i förhållande till sådan inkomst, villkoren i a) anses uppfyllda endast om den affärsrörelse som denna person bedriver i den förstnämnda jurisdiktionen och till vilken inkomsten hänför sig, är omfattande i förhållande till samma rörelse eller en kompletterande affärsrörelse som bedrivs av denna person

eller sådan närstående person i den andra avtalsslutande jurisdiktionen. Bedömningen av huruvida en affärsrörelse ska anses omfattande vid tillämpningen av denna punkt 10 b) ska baseras på alla fakta och omständigheter.

- c) Vid tillämpningen av denna punkt ska rörelse som bedrivs av personer som är närstående till en person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion till ett skatteavtal som omfattas anses bedrivnas av denna person.

11. En person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion till ett skatteavtal som omfattas, som inte är en kvalificerad person, ska också vara berättigad till en förmån som det skatteavtal som omfattas annars skulle ge i fråga om en inkomst om, under minst hälften av dagarna inom en tolv månadersperiod som inkluderar den tidpunkt då förmånen annars skulle ges, personer som är jämförliga förmånstagare innehar, direkt eller indirekt, minst 75 procent av ägarinnehavet i personen.

12. Om en person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion till ett skatteavtal som omfattas varken är en kvalificerad person enligt bestämmelserna i punkt 9 eller berättigad till förmåner enligt punkt 10 eller 11, får den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen ändå ge förmåner i enlighet med ett skatteavtal som omfattas, eller förmåner beträffande en viss inkomst, med beaktande av syftet och ändamålet med det skatteavtal som omfattas, men endast om sådan person på ett för den behöriga myndigheten tillfredsställande sätt kan visa att varken dess bildande, förvärv eller underhåll, eller bedrivandet av dess verksamhet, hade som ett av sina huvudsakliga syften att få förmåner enligt det skatteavtal som omfattas. Innan en begäran som en person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion har lämnat enligt denna punkt beviljas eller avslås, ska den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen, till vilken begäran har lämnats, överlägga med den behöriga myndigheten i den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen.

13. Vid tillämpningen av de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner:

- a) avser ”erkänd aktiebörs”:
 - 1) varje aktiebörs som är etablerad och reglerad som sådan enligt lagstiftningen i endera avtalsslutande jurisdiktionen, och
 - 2) varje annan aktiebörs som de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna kommer överens om,
- b) avser ”viktigaste aktieslag” det eller de aktieslag som representerar majoriteten av det sammanlagda röstetalet i och värdet av bolaget eller det eller de slag av andra

ägarinnehav i en person som tillsammans representerar majoriteten av personens sammanlagda röstetal och värde,

- c) avser "jämförlig förmånstagare" varje person som i en avtalslutande jurisdiktion till ett skatteavtal som omfattas skulle vara berättigad till förmåner i fråga om en inkomst i enlighet med den interna lagstiftningen i denna avtalslutande jurisdiktion, skatteavtalet som omfattas eller annat internationellt instrument vilka är jämförliga med, eller mera gynnsamma än, förmåner som ges för denna inkomst i enlighet med det skatteavtal som omfattas. För att fastställa om en person är en jämförlig förmånstagare såvitt avser utdelning, ska personen anses inneha samma kapitalandel i det bolag som betalar utdelningen som den kapitalandel som innehas av det bolag som begär förmånen såvitt avser utdelningen,
- d) beträffande personer som inte är bolag avser "aktier" andelar som är jämförliga med aktier,
- e) två personer ska anses vara "närstående", om en av personerna, direkt eller indirekt, innehar minst 50 procent av ägarandelarna i den andra personen (eller, i fråga om ett bolag, minst 50 procent av det sammanlagda röstetalet och värdet av bolagets aktier) eller om minst 50 procent av ägarandelarna i båda personerna (eller, i fråga om ett bolag, minst 50 procent av det sammanlagda röstetalet och värdet av bolagets aktier), direkt eller indirekt, innehas av en annan person. En person ska dock alltid anses närstående till en annan person, om den ena personen med hänsyn tagen till alla relevanta fakta och omständigheter kontrollerar den andra eller om båda personerna kontrolleras av samma person eller personer.

14. De förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner ska tillämpas i stället för eller i avsaknad av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas, som skulle begränsa de förmåner som följer av skatteavtalet (eller som skulle begränsa en annan förmån enligt bestämmelserna i skatteavtalet som omfattas än sådan som avser hemvist, företag med intressegemenskap eller förbud mot diskriminering eller en förmån som inte är begränsad uteslutande till personer med hemvist i en avtalslutande jurisdiktion) endast till en person med hemvist som kvalificerar för sådana förmåner genom att uppfylla ett eller flera kategoriska tester.

15. En part får förbehålla sig rätten att:

- a) inte tillämpa punkt 1 på dess skatteavtal som omfattas på grund av att den har för avsikt att införa en kombination av detaljerade bestämmelser om begränsning av förmåner och antingen regler som behandlar strukturer med finansiering från genomgångsbolag eller ett test av det huvudsakliga

syftet, och därmed uppfylla minimistandarden för förhindrande av missbruk av avtal enligt OECD/G20:s BEPS-paket, varvid de avtalsslutande jurisdiktionerna i sådana fall ska söka finna en ömsesidigt tillfredsställande lösning som uppfyller minimistandarden,

- b) inte tillämpa punkt 1 (och punkt 4 i fråga om en part som har valt att tillämpa den punkten) på sådana av dess skatteavtal som omfattas, som redan innehåller bestämmelser som nekar samtliga de förmåner som annars skulle ges enligt det skatteavtal som omfattas, om det huvudsakliga syftet eller ett av de huvudsakliga syftena med ett arrangemang eller en transaktion, eller person som är delaktig i ett arrangemang eller en transaktion, var att få dessa förmåner,
- c) inte tillämpa de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner på dess skatteavtal som omfattas som redan innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 14.

16. Förutom då, i enlighet med punkt 7, de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner tillämpas av en eller flera parter avseende beviljandet av förmåner enligt ett skatteavtal som omfattas, kan en part som, i enlighet med punkt 6, väljer att tillämpa de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner förbehålla sig rätten att inte tillämpa någon del av denna artikel på dess skatteavtal som omfattas ifall en eller flera av de andra avtalsslutande jurisdiktionerna inte har valt att tillämpa de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner. I sådana fall ska de avtalsslutande jurisdiktionerna sträva efter att nå en ömsesidigt tillfredsställande lösning som uppfyller minimikraven för att förhindra avtalsmissbruk enligt OECD/G20:s BEPS-paket.

- 17. a) Varje part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 15 a) ska notifiera depositarien huruvida något av dess skatteavtal som omfattas, som inte är föremål för ett sådant förbehåll som anges i punkt 15 b), innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 2 och, om så är fallet, artikel- och punktnumreringen för alla sådana bestämmelser. Om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en sådan notifikation i fråga om bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas, ska dessa bestämmelser ersättas med bestämmelserna i punkt 1 (och i förekommande fall, punkt 4). I övriga fall ska punkt 1 (och i förekommande fall, punkt 4) ha företräde framför bestämmelserna i ett skatteavtal som omfattas endast till den del de är oförenliga med punkt 1 (och i förekommande fall, punkt 4). En part som lämnar en notifikation enligt denna punkt 17 a) får även inkludera ett uttalande om att parten, samtidigt som den godtar en tillämpning av punkt 1 som en provisorisk åtgärd, avser att, där så är möjligt, genom bilateral förhandling anta

bestämmelser om begränsning av förmåner som tillägg till eller i stället för punkt 1.

- b) Varje part som väljer att tillämpa punkt 4 ska notifiera depositarien om sitt val. Punkt 4 tillämpas med avseende på ett skatteavtal som omfattas endast om alla avtalslutande jurisdiktioner har lämnat en sådan notifikation.
- c) Varje part som väljer att tillämpa de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner enligt punkt 6 ska notifiera depositarien om sitt val. Om inte sådan part har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 15 c), ska notifikationen också innehålla en förteckning över dess skatteavtal som omfattas som innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 14, samt artikel- och punktnummeringen för alla sådana bestämmelser.
- d) Varje part som inte väljer att tillämpa de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner enligt punkt 6 men väljer att tillämpa punkt 7 a) eller b) ska notifiera depositarien om sitt val. Om inte sådan part har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 15 c), ska notifikationen också innehålla en förteckning över dess skatteavtal som omfattas som innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 14, samt artikel- och punktnummeringen för alla sådana bestämmelser.
- e) Om alla avtalslutande jurisdiktioner har lämnat notifikation enligt c) eller d) ovan beträffande bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas, ska dessa bestämmelser ersättas med de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner. I övriga fall ska de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner ha företräde framför bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas endast till den del de bestämmelserna är oförenliga med de förenklade bestämmelserna om begränsning av förmåner.

Artikel 8 – Transaktioner för att överföra utdelning

1. Bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som undantar utdelning som betalas av ett bolag med hemvist i en avtalslutande jurisdiktion från beskattning eller begränsar den skattesats med vilken sådan utdelning får beskattas, förutsatt att den som har rätt till eller är mottagare av utdelningen är ett bolag med hemvist i den andra avtalslutande jurisdiktionen som äger, innehar eller kontrollerar mer än en viss andel av kapitalet, aktierna, röstetalet, rösträtterna eller liknande ägarintressen i det utdelande bolaget, tillämpas endast om de ägarförhållanden som anges i nämnda bestämmelser är uppfyllda under en period om 365 dagar som innefattar den dag då utdelningen betalas ut (vid beräkningen av denna period beaktas inte förändringar i ägande som direkt

följer av en omstrukturering, såsom fusion eller fission av det bolag som innehar aktierna eller betalar utdelningen).

2. Den minsta innehavsperiod som anges i punkt 1 ska tillämpas i stället för eller i avsaknad av en minsta innehavsperiod i sådana bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som avses i punkt 1.

3. En part får förbehålla sig rätten att:

- a) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas;
- b) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas till den del de bestämmelser som avses i punkt 1 redan innehåller:
 - 1) en minsta innehavsperiod,
 - 2) en minsta innehavsperiod som är kortare än 365 dagar, eller
 - 3) en minsta innehavsperiod som är längre än 365 dagar.

4. Varje part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 3 a) ska notifiera depositarien huruvida något av dess skatteavtal som omfattas innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 1 som inte omfattas av ett sådant förbehåll som anges i punkt 3 b) och, om så är fallet, artikel- och punktnummering för alla sådana bestämmelser. Punkt 1 tillämpas med avseende på bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en sådan notifikation avseende dessa bestämmelser.

Artikel 9 – Kapitalvinst på grund av överlåtelse av andelar eller andra rättigheter i personer vars värde huvudsakligen kan hänföras till fast egendom

1. Bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som anger att vinst som person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion förvärvar på grund av överlåtelse av andelar eller andra rättigheter i en person får beskattas i den andra avtalsslutande jurisdiktionen, förutsatt att värdet av dessa andelar eller rättigheter till mer än en viss del kan hänföras till fast egendom som är belägen i denna andra avtalsslutande jurisdiktion (eller förutsatt att mer än en viss del av personens egendom består av sådan fast egendom):

- a) ska tillämpas om det relevanta tröskelvärdet har uppnåtts vid någon tidpunkt under de 365 dagar som föregår överlåtelsen, och

- b) ska, utöver på andelar eller rättigheter som redan omfattas av bestämmelserna, tillämpas på andelar eller liknande rättigheter såsom rättigheter i en sammanslutning eller trust (till den del sådana andelar eller rättigheter inte redan omfattas).
2. Den period som anges i punkt 1 a) ska tillämpas i stället för eller i avsaknad av en tidsperiod för att fastställa om det relevanta tröskelvärdet i sådana bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som avses i punkt 1 var uppfyllt.
3. En part får också välja att tillämpa punkt 4 avseende dess skatteavtal som omfattas.
4. Vid tillämpningen av ett skatteavtal som omfattas får vinst som person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion förvärvar på grund av överlåtelse av andelar eller liknande rättigheter, såsom rättigheter i en sammanslutning eller trust, beskattas i den andra avtalsslutande jurisdiktionen om värdet av dessa andelar eller liknande rättigheter när som helst under de 365 dagar som föregår överlåtelsen till mer än 50 procent, direkt eller indirekt, kan hänföras till fast egendom som är belägen i denna andra avtalsslutande jurisdiktion.
5. Punkt 4 ska tillämpas i stället för eller i avsaknad av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas, som anger att vinst som person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion förvärvar på grund av överlåtelse av andelar eller andra rättigheter i en person får beskattas i den andra avtalsslutande jurisdiktionen förutsatt att värdet av dessa andelar eller rättigheter till mer än en viss del kan hänföras till fast egendom som är belägen i denna andra avtalsslutande jurisdiktion eller förutsatt att mer än en viss del av personens egendom består av sådan fast egendom.
6. En part får förbehålla sig rätten att:
- a) inte tillämpa punkt 1 på dess skatteavtal som omfattas,
 - b) inte tillämpa punkt 1 a) på dess skatteavtal som omfattas,
 - c) inte tillämpa punkt 1 b) på dess skatteavtal som omfattas,
 - d) inte tillämpa punkt 1 a) på sådana av dess skatteavtal som omfattas som redan innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 1, som innehåller en period för att fastställa om det relevanta tröskelvärdet var uppfyllt,
 - e) inte tillämpa punkt 1 b) på sådana av dess skatteavtal som omfattas som redan innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 1, som tillämpas på överlåtelser av andra rättigheter än andelar,

- f) inte tillämpa punkt 4 på sådana av dess skatteavtal som omfattas som redan innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 5.

7. Varje part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 6 a) ska notifiera depositarien huruvida något av dess skatteavtal som omfattas innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 1 och, om så är fallet, artikel- och punktnumreringen för alla sådana bestämmelser. Punkt 1 tillämpas med avseende på bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en sådan notifikation avseende dessa bestämmelser.

8. Varje part som väljer att tillämpa punkt 4 ska notifiera depositarien om sitt val. Punkt 4 tillämpas med avseende på ett skatteavtal som omfattas endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en sådan notifikation. I sådant fall tillämpas inte punkt 1 avseende detta skatteavtal. Beträffande en part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 6 f) och har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 6 a) ska en sådan notifikation även innehålla en förteckning över dess skatteavtal som omfattas som innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 5, samt artikel- och punktnumreringen för alla sådana bestämmelser. Om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en notifikation i enlighet med denna punkt eller punkt 7 avseende bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas, ska nämnda bestämmelser ersättas med bestämmelserna i punkt 4. I övriga fall ska punkt 4 ha företräde framför bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas endast till den del de är oförenliga med punkt 4.

Artikel 10 – Regel mot missbruk beträffande fasta driftställen som är belägna i jurisdiktioner som inte är part till avtalet

1. I fall då:

- a) ett företag i en avtalsslutande jurisdiktion till ett skatteavtal som omfattas förvärvar inkomst från den andra avtalsslutande jurisdiktionen och den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen behandlar sådan inkomst som hänförlig till ett företaget tillhörigt fast driftställe beläget i en jurisdiktion som inte är part till avtalet, och
- b) inkomst hänförlig till det fasta driftstället är undantagen från beskattning i den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen,

ska förmåner enligt det skatteavtal som omfattas inte tillämpas på en inkomst om den skatt som påförs i den jurisdiktion som inte är part till avtalet är lägre än 60 procent av den skatt som skulle ha påförts i den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen avseende denna inkomst, om detta fasta driftställe hade varit beläget i den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen. I sådant fall ska den inkomst på vilken bestämmelserna i denna punkt tillämpas beskattas enligt den interna lagstiftningen i den andra avtalsslutande jurisdiktionen, utan hinder av övriga bestämmelser i det skatteavtal som omfattas.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas om den i punkt 1 angivna inkomsten som härrör från den andra avtalsslutande jurisdiktionen förvärfvas i samband med eller på grund av en aktiv affärsrörelse som bedrivs genom det fasta driftstället (med undantag för rörelse som består av att genomföra, förvalta eller inneha investeringar för företagets egen räkning, om denna rörelse inte utgör bank-, försäkrings- eller värdepappersrörelse som bedrivs av en bank, ett försäkringsföretag eller en registrerad värdepappershandlare).

3. Om förmåner enligt ett skatteavtal som omfattas nekas i enlighet med punkt 1 avseende en inkomst som förvärfvas av en person med hemvist i en avtalsslutande jurisdiktion, får den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen emellertid ge dessa förmåner i fråga om denna inkomst om denna behöriga myndighet, som svar på en begäran från nämnda person, efter beaktande av anledningarna till att denna person inte uppfyllde förutsättningarna i punkterna 1 och 2 bestämmer att det är motiverat att ge dessa förmåner. Den behöriga myndigheten i den avtalsslutande jurisdiktion till vilken personen med hemvist i den andra avtalsslutande jurisdiktionen enligt föregående mening har lämnat begäran, ska överlägga med den behöriga myndigheten i denna andra avtalsslutande jurisdiktion innan begäran beviljas eller avslås.

4. Punkterna 1–3 ska tillämpas i stället för eller i avsaknad av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som nekar eller begränsar förmåner som annars skulle ges ett företag i en avtalsslutande jurisdiktion, som förvärfvar inkomst från den andra avtalsslutande jurisdiktionen som är hänförlig till ett företaget tillhörigt fast driftställe beläget i en jurisdiktion som inte är part till avtalet.

5. En part får förbehålla sig rätten att:

- a) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas,
- b) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas som redan innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 4,
- c) endast tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas som redan innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 4.

6. Varje part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 5 a) eller b) ska notifiera depositarien huruvida något av dess skatteavtal som omfattas innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 4 och, om så är fallet, artikel- och punktnummeringen för alla sådana bestämmelser. Om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en sådan notifikation avseende bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas, ska dessa bestämmelser ersättas med bestämmelserna i punkterna 1–3. I övriga fall ska punkterna 1–3 ha företräde framför bestämmelserna i ett skatteavtal som omfattas endast till den del de är oförenliga med nämnda punkter.

Artikel 11 – Tillämpning av skatteavtal för att begränsa en parts rätt att beskatta personer med hemvist i den egna jurisdiktionen

1. Ett skatteavtal som omfattas ska inte påverka beskattningen i en avtalsslutande jurisdiktion avseende personer med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion, utom i fråga om förmåner som beviljas enligt de bestämmelser i det skatteavtal som omfattas:

- a) som förutsätter att denna avtalsslutande jurisdiktion beviljar ett företag i denna avtalsslutande jurisdiktion en motsvarande justering, som följer en primär justering som har genomförts av den andra avtalsslutande jurisdiktionen i enlighet med det skatteavtal som omfattas, för det skattebelopp som påförts i den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen på inkomsten av företagets fasta driftställe eller inkomsten för ett företag med intressegemenskap,
- b) som kan påverka hur denna avtalsslutande jurisdiktion beskattar en fysisk person med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion, om personen förvärvar inkomst på grund av arbete som utförs i den andra avtalsslutande jurisdiktionen eller dess politiska underavdelnings, lokala myndighets eller andra motsvarande organs tjänst,
- c) som kan påverka hur denna avtalsslutande jurisdiktion beskattar en fysisk person med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion, om denna person även är studerande, affärspraktikant eller lärling, eller lärare, professor, föreläsare, instruktör, forskare eller forskningsstipendiat som uppfyller villkoren i det skatteavtal som omfattas,
- d) som förutsätter att denna avtalsslutande jurisdiktion, för personer med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion, antingen tillämpar avräkning eller undantar inkomst från beskattning i fråga om inkomst som den andra avtalsslutande jurisdiktionen får beskatta enligt det skatteavtal som omfattas (inklusive inkomst som är hänförlig till ett fast driftställe i den andra avtalsslutande jurisdiktionen i enlighet med det skatteavtal som omfattas),
- e) som skyddar personer med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion mot vissa diskriminerande beskattningsmetoder i denna avtalsslutande jurisdiktion,
- f) som tillåter personer med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion att begära att den behöriga myndigheten i denna eller någon av de avtalsslutande jurisdiktionerna prövar fall där beskattningen strider mot det skatteavtal som omfattas,

- g) som kan påverka hur denna avtalsslutande jurisdiktion beskattar en fysisk person med hemvist i denna avtalsslutande jurisdiktion då denna person är utsänd av regeringen eller är medlem av diplomatisk beskickning eller konsulat i den andra avtalsslutande jurisdiktionen,
- h) som föreskriver att pensioner och andra utbetalningar enligt socialförsäkringslagstiftningen i den andra avtalsslutande jurisdiktionen beskattas endast i denna andra avtalsslutande jurisdiktion,
- i) som föreskriver att pensioner och andra liknande utbetalningar, livräntor, underhållsbidrag eller andra underhållsbetalningar som härrör från den andra avtalsslutande jurisdiktionen, beskattas endast i denna andra avtalsslutande jurisdiktion, eller
- j) som annars uttryckligen begränsar en avtalsslutande jurisdiktions rätt att beskatta personer med hemvist i den egna jurisdiktionen eller som uttryckligen föreskriver att endast den avtalsslutande jurisdiktion från vilken inkomst härrör, har rätt att beskatta denna inkomst.

2. Punkt 1 tillämpas i stället för eller i avsaknad av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som anger att det skatteavtal som omfattas inte ska påverka en avtalsslutande jurisdiktions beskattning av personer med hemvist i den egna jurisdiktionen.

3. En part får förbehålla sig rätten att:

- a) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas;
- b) inte tillämpa denna artikel på sådana av dess skatteavtal som omfattas som redan innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 2.

4. Varje part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 3 a) eller b), ska notifiera depositarien huruvida något av dess skatteavtal som omfattas innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 2, och om så är fallet, artikel- och punktnummering för varje sådan bestämmelse. Om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat sådan notifikation i fråga om en bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas, ska denna bestämmelse ersättas med bestämmelserna i punkt 1. I övriga fall ska punkt 1 ha företräde framför bestämmelserna i ett skatteavtal som omfattas endast till den del de är oförenliga med punkt 1.

DEL IV

UNDBIKANDE AV FAST DRIFTSTÄLLE

Artikel 12 – Konstlade upplägg för att undvika fast driftställe genom kommissionärsstrukturer och liknande strategier

1. Om en person för ett företags räkning är verksam i en avtalsslutande jurisdiktion till ett skatteavtal som omfattas, och därvid regelmässigt sluter avtal i företagens namn, eller regelmässigt har den ledande funktion som leder till att avtal sluts som rutinemässigt sluts av företaget utan väsentliga materiella förändringar, och dessa avtal är:

- a) i företagens namn, eller
- b) för överföring av ägande av egendom, eller beviljande av rätten att nyttja egendom som innehas av detta företag eller som detta företag har rätt att nyttja, eller
- c) för tillhandahållande av tjänster från detta företag,

ska, om inte punkt 2 föranleder annat, detta företag – utan hinder av de bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som definierar uttrycket ”fast driftställe” – anses ha fast driftställe i denna avtalsslutande jurisdiktion i fråga om varje verksamhet som denna person bedriver för företaget. Detta gäller dock inte om denna verksamhet, om den bedrevs av företaget från en stadigvarande plats för affärsverksamhet belägen i denna avtalsslutande jurisdiktion, inte skulle anses göra denna stadigvarande plats för affärsverksamhet till fast driftställe enligt den definition av fast driftställe som ingår i det skatteavtal som omfattas (såsom den kan komma att ändras av denna konvention).

2. Punkt 1 ska inte tillämpas om den person som är verksam i en avtalsslutande jurisdiktion till ett skatteavtal som omfattas för ett företag i den andra avtalsslutande jurisdiktionen bedriver affärsverksamhet som oberoende representant och är verksam för företaget inom ramen för sin sedvanliga affärsverksamhet i den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen. Om emellertid en person bedriver verksamhet uteslutande eller nästan uteslutande för ett eller flera företag med vilka denna person är närstående, ska denna person inte anses vara en oberoende representant i den betydelse som avses i denna punkt i förhållande till något sådant företag.

3. a) Punkt 1 ska tillämpas i stället för bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som anger under vilka förhållanden som ett företag ska anses ha fast driftställe i en avtalsslutande jurisdiktion (eller en person ska anses utgöra ett fast driftställe i en avtalsslutande jurisdiktion) i fråga om en verksamhet som en person, annan än en oberoende

representant, bedriver för företaget, men endast till den del sådana bestämmelser behandlar situationer där denna person i denna avtalsslutande jurisdiktion har och där regelmässigt använder fullmakt att sluta avtal i företags namn.

- b) Punkt 2 ska tillämpas i stället för bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som anger att ett företag inte ska anses ha fast driftställe i en avtalsslutande jurisdiktion i fråga om en verksamhet som en oberoende representant bedriver för företaget.

4. En part får förbehålla sig rätten att inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas.

5. Varje part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 4, ska notifiera depositarien, huruvida något av dess skatteavtal som omfattas innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 3 a), samt artikel- och punktnumrering för alla sådana bestämmelser. Punkt 1 ska tillämpas endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en notifikation avseende sådana bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas.

6. Varje part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 4, ska notifiera depositarien huruvida något av dess skatteavtal som omfattas innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 3 b), samt artikel- och punktnumrering för alla sådana bestämmelser. Punkt 2 ska tillämpas endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en notifikation avseende sådana bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas.

Artikel 13 – Konstlade upplägg för att undvika fast driftställe genom undantagen för specifika aktiviteter

1. En part kan välja att tillämpa punkt 2 (alternativ A) eller punkt 3 (alternativ B) eller välja att inte tillämpa något av dessa alternativ.

Alternativ A

2. Utan hinder av de bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som definierar uttrycket ”fast driftställe”, ska uttrycket ”fast driftställe” inte anses omfatta:

- a) de verksamheter som specifikt anges som verksamheter som inte anses utgöra fast driftställe i ett skatteavtal som omfattas (i den lydelse som gäller innan ändring genom denna konvention), oavsett om detta undantag från definitionen av fast driftställe beror på verksamhetens förberedande eller biträdande art eller inte,
- b) innehavet av en stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att för företaget bedriva verksamhet som inte anges i a) ovan,

- c) innehavet av en stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för någon kombination av verksamheter som anges i a) och b) ovan,

under förutsättning att sådan verksamhet eller, avseende c), den verksamhet som bedrivs från den stadigvarande platsen för affärsverksamhet, är av förberedande eller biträdande art.

Alternativ B

3. Utan hinder av de bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som definierar uttrycket ”fast driftställe”, ska uttrycket ”fast driftställe” inte anses omfatta:

- a) de verksamheter som specifikt anges som verksamheter som inte anses utgöra fast driftställe i ett skatteavtal som omfattas (i den lydelse som gäller innan ändring genom denna konvention), oavsett om detta undantag från definitionen av fast driftställe beror på verksamhetens förberedande eller biträdande art eller inte, utom till den del som den relevanta bestämmelsen i ett skatteavtal som omfattas särskilt anger att en specifik verksamhet inte ska anses utgöra fast driftställe förutsatt att verksamheten är av förberedande eller biträdande art,
- b) innehavet av en stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att för företaget bedriva verksamhet som inte anges i a) ovan, under förutsättning att denna verksamhet är av förberedande eller biträdande art,
- c) innehavet av en stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för någon kombination av verksamheter som anges i a) och b) ovan, under förutsättning att hela den verksamhet som bedrivs från den stadigvarande platsen för affärsverksamhet på grund av denna kombination är av förberedande eller biträdande art.

4. En bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas (såsom den kan komma att ändras av punkterna 2 eller 3) som anger specifika verksamheter som inte anses utgöra fast driftställe ska inte tillämpas på en stadigvarande plats för affärsverksamhet som används eller innehas av ett företag, om samma företag eller ett närstående företag bedriver affärsverksamhet på samma plats eller på annan plats i samma avtalslutande jurisdiktion och,

- a) denna plats eller annan plats utgör fast driftställe för företaget eller det närstående företaget enligt de bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som definierar fast driftställe, eller

- b) den samlade verksamhet som bedrivs genom en kombination av verksamheter av dessa två företag på samma plats, eller av samma företag eller närstående företag på de två platserna, inte är av förberedande eller biträdande art,

förutsatt att den affärsverksamhet som bedrivs av de två företagen på samma plats, eller av samma företag eller närstående företag på de två platserna, utgör kompletterande funktioner som är del av en sammanhängande affärsverksamhet.

- 5. a) Punkterna 2 eller 3 ska tillämpas i stället för relevanta delar av bestämmelserna i ett skatteavtal som omfattas som anger specifika verksamheter som inte anses utgöra fast driftställe, även om verksamheten bedrivs från en stadigvarande plats för affärsverksamhet (eller bestämmelser med motsvarande verkan i ett skatteavtal som omfattas).

- b) Punkt 4 ska tillämpas på bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas (såsom de kan komma att ändras av punkterna 2 eller 3) som anger specifika verksamheter som inte anses utgöra fast driftställe, även om verksamheten bedrivs från en stadigvarande plats för affärsverksamhet (eller bestämmelser med motsvarande verkan i ett skatteavtal som omfattas).

- 6. En part får förbehålla sig rätten att:

- a) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas,
- b) inte tillämpa punkt 2 på sådana av dess skatteavtal som omfattas som uttryckligen anger att vissa specifika verksamheter inte ska anses utgöra fast driftställe ifall respektive verksamhet är av förberedande eller biträdande art,
- c) inte tillämpa punkt 4 på dess skatteavtal som omfattas.

7. Varje part som väljer att tillämpa ett alternativ i enlighet med punkt 1, ska notifiera depositarien om sitt val. Sådan notifikation ska också inkludera den förteckning över sådana av dess skatteavtal som omfattas som innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 5 a), samt artikel- och punktnummering för varje sådan bestämmelse. Ett alternativ ska tillämpas med avseende på bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har valt att tillämpa samma alternativ och har lämnat en notifikation avseende nämnda bestämmelser.

8. Varje part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 6 a) eller c), och som inte väljer att tillämpa ett alternativ enligt punkt 1, ska notifiera depositarien huruvida något av dess skatteavtal som omfattas innehåller sådana bestämmelser som avses i punkt 5 b) samt artikel- och

punktnummering för alla sådana bestämmelser. Punkt 4 ska tillämpas med avseende på bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en notifikation avseende nämnda bestämmelse enligt denna punkt eller enligt punkt 7.

Artikel 14 – Uppdelning av kontrakt

1. Uteslutande i syfte att avgöra om den tidsperiod (eller de tidsperioder) som anges i en bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas som föreskriver en tidsperiod (eller tidsperioder), efter vars utgång specifika projekt eller verksamheter ska utgöra fast driftställe har blivit överskriden ska:

- a) om ett företag i en avtalsslutande jurisdiktion bedriver verksamhet i den andra avtalsslutande jurisdiktionen på en plats som utgör en byggarbetsplats, ett anläggnings- eller installationsprojekt eller ett annat särskilt projekt som identifieras i den relevanta bestämmelsen i skatteavtalet som omfattas, eller bedriver övervaknings- eller konsultverksamhet i anslutning till sådan plats, i fråga om en sådan bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas som hänvisar till sådan verksamhet, och denna verksamhet bedrivs under en eller flera tidsperioder som sammanlagt överstiger 30 dagar utan att överstiga den tidsperiod eller de tidsperioder som anges i den relevanta bestämmelsen i det skatteavtal som omfattas, och
- b) om sammanhängande verksamheter bedrivs i denna andra avtalsslutande jurisdiktion på (eller, om den relevanta bestämmelsen i det skatteavtal som omfattas tillämpas på övervaknings- eller konsultverksamhet, i anslutning till) samma byggarbetsplats, plats för anläggnings- eller installationsprojekt eller annan plats som identifieras i den relevanta bestämmelsen i det skatteavtal som omfattas, under olika tidsperioder av vilka var och en överstiger 30 dagar, av ett eller flera företag som är närliggande till det förstnämnda företaget,

dessas olika tidsperioder läggs ihop med den sammanlagda tidsperiod under vilken det förstnämnda företaget har bedrivit verksamheten på denna byggarbetsplats, plats för anläggnings- eller installationsprojekt eller annan plats som identifieras i den relevanta bestämmelsen i det skatteavtal som omfattas.

2. Punkt 1 ska tillämpas i stället för eller i avsaknad av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas till den del de behandlar uppdelning av kontrakt i flera delar i syfte att undvika tillämpningen av en tidsperiod eller tidsperioder som berör förekomsten av fast driftställe med avseende på de i punkt 1 beskrivna särskilda projekten eller verksamheterna.

3. En part får förbehålla sig rätten att:

- a) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas;
- b) inte tillämpa denna artikel avseende de bestämmelser i dess skatteavtal som omfattas som hänför sig till utforskande eller utnyttjande av naturresurser.

4. Varje part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 3 a) ska notifiera depositarien huruvida något av dess skatteavtal som omfattas innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 2 som inte omfattas av ett sådant förbehåll som anges i punkt 3 b) och, om så är fallet, artikel- och punktnumreringen för varje sådan bestämmelse. Om alla avtalslutande jurisdiktioner har lämnat en sådan notifikation avseende en bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas ska denna bestämmelse, till den del som anges i punkt 2, ersättas med bestämmelserna i punkt 1. I övriga fall ska punkt 1 ha företräde framför bestämmelserna i ett skatteavtal som omfattas endast till den del de är oförenliga med punkt 1.

Artikel 15 – Definition av person närstående till ett företag

1. Vid tillämpningen av de bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas vars lydelse ändras av artikel 12 punkt 2, artikel 13 punkt 4 eller artikel 14 punkt 1, ska en person anses närstående till ett företag om, med beaktande av alla relevanta fakta och omständigheter, den ena kontrollerar den andra eller båda kontrolleras av samma personer eller företag. En person anses under alla omständigheter vara närstående till ett företag om den ena direkt eller indirekt innehar mer än 50 procent av ägarandelarna i den andra (eller, i fråga om ett bolag, mer än 50 procent av det sammanlagda rösttalet och värdet av bolagets andelar eller aktiekapital) eller om annan person direkt eller indirekt innehar mer än 50 procent av ägarandelarna (eller i fråga om ett bolag, mer än 50 procent av det sammanlagda rösttalet och värdet av bolagets andelar eller aktiekapital) i personen och företaget.

2. En part som har gjort sådana förbehåll som anges i artikel 12 punkt 4, artikel 13 punkt 6 a) eller c) och artikel 14 punkt 3 a), får förbehålla sig rätten att inte tillämpa denna artikel på de skatteavtal som omfattas för vilka dessa förbehåll tillämpas.

DEL V

FÖRBÄTTRAD TVISTLÖSNING

Artikel 16 – Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om en person anser att en eller båda avtalsslutande jurisdiktionerna vidtagit åtgärder som för denne medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i det skatteavtal som omfattas, kan denna person, utan att det påverkar personens rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa avtalsslutande jurisdiktioners interna rättsordningar, lägga fram sin begäran för den behöriga myndigheten i någon av de avtalsslutande jurisdiktionerna. Begäran skall läggas fram inom tre år från den tidpunkt då personen i fråga först fick vetskap om den åtgärd som gett upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i det skatteavtal som omfattas.

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, ska myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen i syfte att undvika beskattning som strider mot det skatteavtal som omfattas. Överenskommelse som träffats ska genomföras utan hinder av tidsgränser i de avtalsslutande jurisdiktionernas interna lagstiftning.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna ska genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer i fråga om tolkningen eller tillämpningen av det skatteavtal som omfattas. De kan även överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskattning i fall som inte behandlas i det skatteavtal som omfattas.

4. a) 1) Punkt 1 första meningen ska tillämpas i stället för eller i avsaknad av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas (eller delar därav) som anger att om en person anser att en eller båda avtalsslutande jurisdiktionerna vidtagit åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i det skatteavtal som omfattas, kan denna person, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa avtalsslutande jurisdiktioners interna rättsordningar, lägga fram sin begäran för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande jurisdiktion där denna person har hemvist, inklusive bestämmelser enligt vilka begäran kan läggas fram för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande jurisdiktion där personen är medborgare, om begäran avser de bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som berör förbud mot diskriminering på grund av medborgarskap.

- 2) Punkt 1 andra meningen ska tillämpas i stället för bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som anger att en begäran som avses i punkt 1 första meningen ska läggas fram inom en särskild tidsperiod som är kortare än tre år från den tidpunkt då personen i fråga först fick vetskap om den åtgärd som gett upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i det skatteavtal som omfattas, eller i avsaknad av en bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas som beskriver den tidsperiod inom vilken en begäran ska läggas fram.
 - b)
 - 1) Punkt 2 första meningen ska tillämpas i avsaknad av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som anger att om den behöriga myndighet för vilken frågan läggs fram av den person som anges i punkt 1, finner att invändningen är grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, ska myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen i syfte att undvika beskattning som strider mot det skatteavtal som omfattas.
 - 2) Punkt 2 andra meningen ska tillämpas i avsaknad av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som anger att överenskommelse som träffats genomförs utan hinder av tidsgränser i de avtalsslutande jurisdiktionernas interna lagstiftning.
 - c)
 - 1) Punkt 3 första meningen ska tillämpas i avsaknad av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som anger att de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna genom ömsesidig överenskommelse ska söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer i fråga om tolkningen eller tillämpningen av det skatteavtal som omfattas.
 - 2) Punkt 3 andra meningen ska tillämpas i avsaknad av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som anger att de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna även kan överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskattning i fall som inte behandlas i det skatteavtal som omfattas.
5. En part får förbehålla sig rätten att:
- a) inte tillämpa punkt 1 första meningen på dess skatteavtal som omfattas på grund av att den har för avsikt att uppfylla minimistandarden för förbättrad tvistlösning enligt

OECD/G20:s BEPS-paket genom att säkerställa att, enligt vart och ett av dess skatteavtal som omfattas (förutom skatteavtal som omfattas som tillåter en person att lägga fram sin begäran för den behöriga myndigheten i någon av de avtalsslutande jurisdiktionerna), en person som anser att en eller båda avtalsslutande jurisdiktionerna vidtagit åtgärder som för denna person medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i det skatteavtal som omfattas kan, utan att det påverkar dennes rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa avtalsslutande jurisdiktioners interna rättsordningar, lägga fram sin begäran för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande jurisdiktion där personen har hemvist, eller för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande jurisdiktion där personen är medborgare om begäran som lagts fram avser en bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas som gäller förbud mot diskriminering på grund av medborgarskap, samt att den behöriga myndigheten i denna avtalsslutande jurisdiktion genomför en bilateral notifikations- eller konsultationsprocess med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen, för de fall där den behöriga myndigheten som tog emot begäran om ömsesidig överenskommelse, inte finner den skattskyldiges invändning grundad,

- b) inte tillämpa punkt 1 andra meningen på sådana av dess skatteavtal som omfattas som inte föreskriver att en begäran som avses i punkt 1 första meningen ska läggas fram inom en särskild tidsperiod på grund av att den har för avsikt att uppfylla minimistandarden för förbättrad tvistlösning enligt OECD/G20:s BEPS-paket genom att säkerställa att vid tillämpningen av alla sådana skatteavtal som omfattas, den skattskyldige som avses i punkt 1 tillåts lägga fram sin begäran inom en tidsperiod om minst tre år från den tidpunkt då personen i fråga fick vetskap om den åtgärd som gett upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i det skatteavtal som omfattas,
- c) inte tillämpa punkt 2 andra meningen på dess skatteavtal som omfattas på grund av att i alla dess skatteavtal som omfattas:
 - 1) ska en överenskommelse som träffats genom förfarande vid ömsesidig överenskommelse genomföras utan hinder av tidsgränser i de avtalsslutande jurisdiktionernas interna lagstiftning, eller
 - 2) har parten för avsikt att uppfylla minimistandarden för förbättrad tvistlösning enligt OECD/G20:s BEPS-paket genom att i dess bilaterala

avtalsförhandlingar acceptera en avtalsbestämmelse som anger att:

- A) de avtalsslutande jurisdiktionerna inte ska justera inkomst som är hänförlig till ett fast driftställe som företag i en av de avtalsslutande jurisdiktionerna har, efter en period som de avtalsslutande jurisdiktionerna kommit överens om från utgången av det beskattningsår då inkomsten skulle ha varit hänförlig till det fasta driftstället (denna bestämmelse tillämpas inte i fall av bedrägeri, grov vårdslöshet eller uppsåtlig försummelse), och
 - B) de avtalsslutande jurisdiktionerna inte ska inräkna i ett företags inkomst och beskatta i överenskommelse därmed, inkomst som skulle ha tillkommit företaget men som på grund av de förhållanden som avses i en bestämmelse om företag med intressegemenskap i det skatteavtal som omfattas inte har tillkommit företaget, efter en period som de avtalsslutande jurisdiktionerna har kommit överens om från utgången av det beskattningsår då inkomsten skulle ha tillkommit företaget (denna bestämmelse tillämpas inte i fall av bedrägeri, grov vårdslöshet eller uppsåtlig försummelse).
6. a) Varje part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 5 a) ska notifiera depositarien huruvida något av dess skatteavtal som omfattas innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 4 a) 1), och om så är fallet, artikel- och punktnummereringen för varje sådan bestämmelse. Om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en notifikation beträffande en bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas, ska denna bestämmelse ersättas med punkt 1 första meningen. I övriga fall ska punkt 1 första meningen ha företräde framför bestämmelserna i ett skatteavtal som omfattas endast till den del de är oförenliga med den meningen.
- b) Varje part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 5 b) ska notifiera depositarien om:
- 1) den förteckning över dess skatteavtal som omfattas som innehåller en bestämmelse som föreskriver att en begäran som avses i punkt 1 första meningen ska läggas fram inom en specificerad tidsperiod som är

kortare än tre år från den tidpunkt då personen i fråga fick vetskap om den åtgärd som gett upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i det skatteavtal som omfattas, samt artikel- och punktnumreringen för varje sådan bestämmelse; en bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas ska ersättas med punkt 1 andra meningen om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en sådan notifikation beträffande denna bestämmelse; i övriga fall ska, om inte 2) nedan föranleder annat, punkt 1 andra meningen ha företräde framför bestämmelserna i ett skatteavtal som omfattas endast till den del de är oförenliga med punkt 1 andra meningen,

- 2) den förteckning över dess skatteavtal som omfattas som innehåller en bestämmelse som föreskriver att en begäran som avses i punkt 1 första meningen ska läggas fram inom en särskild tidsperiod som är minst tre år från den tidpunkt då personen i fråga fick vetskap om den åtgärd som gett upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i det skatteavtal som omfattas, samt artikel- och punktnumreringen för varje sådan bestämmelse; punkt 1 andra meningen ska inte tillämpas på ett skatteavtal som omfattas om någon avtalsslutande jurisdiktion har lämnat en sådan notifikation beträffande detta skatteavtal som omfattas.
- c) Varje part ska notifiera depositarien om:
- 1) den förteckning över dess skatteavtal som omfattas som inte innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 4 b) 1); punkt 2 första meningen ska tillämpas på ett skatteavtal som omfattas endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en sådan notifikation beträffande detta skatteavtal som omfattas,
 - 2) avseende en part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 5 c), förteckningen över sådana av dess skatteavtal som omfattas som inte innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 4 b) 2); punkt 2 andra meningen ska tillämpas på ett skatteavtal som omfattas endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en sådan notifikation beträffande detta skatteavtal som omfattas.
- d) Varje part ska notifiera depositarien om:

- 1) den förteckning över sådana av dess skatteavtal som omfattas som inte innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 4 c) 1); punkt 3 första meningen ska tillämpas på ett skatteavtal som omfattas endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en sådan notifikation beträffande detta skatteavtal,
- 2) den förteckning över sådana av dess skatteavtal som omfattas som inte innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 4 c) 2); punkt 3 andra meningen ska tillämpas på ett skatteavtal som omfattas endast om alla avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en sådan notifikation beträffande detta skatteavtal.

Artikel 17 – Motsvarande justeringar

1. I fall då en avtalsslutande jurisdiktion i inkomsten för ett företag i denna avtalsslutande jurisdiktion inräknar – och i överensstämmelse därmed beskattar – inkomst, för vilken ett företag i den andra avtalsslutande jurisdiktionen beskattats i denna andra avtalsslutande jurisdiktion, samt den sålunda inräknade inkomsten är sådan som skulle ha tillkommit företaget i den förstnämnda avtalsslutande jurisdiktionen om de villkor som avtalats mellan företagen hade varit sådana som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, ska denna andra avtalsslutande jurisdiktion genomföra motsvarande justering av det skattebelopp som påförts inkomsten där. Vid sådan justering iakttas övriga bestämmelser i det skatteavtal som omfattas och de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna ska vid behov överlägga med varandra.

2. Punkt 1 ska tillämpas i stället för eller i avsaknad av en bestämmelse som föreskriver att en avtalsslutande jurisdiktion ska göra en motsvarande justering av det skattebelopp som påförts inkomsten för ett företag i denna avtalsslutande jurisdiktion, om den andra avtalsslutande jurisdiktionen i inkomsten för ett företag i denna andra avtalsslutande jurisdiktion inräknar – och i överensstämmelse därmed beskattar – denna inkomst, samt den sålunda inräknade inkomsten är inkomst som skulle ha tillkommit företaget i denna andra avtalsslutande jurisdiktion, om de villkor som avtalats mellan företagen hade varit sådana som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag.

3. En part får förbehålla sig rätten att:

- a) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas som redan innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 2,
- b) inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas på grund av att i avsaknad av en sådan bestämmelse som avses i punkt 2 i dess skatteavtal som omfattas så ska:

- 1) den göra sådan motsvarande justering som avses i punkt 1, eller
- 2) dess behöriga myndighet söka avgöra ärendet enligt bestämmelserna om förfarandet vid ömsesidigt överenskommelse i ett skatteavtal som omfattas,
- c) såvitt avser en part som har gjort ett sådant förbehåll som anges i artikel 16 punkt 5 c) 2), inte tillämpa denna artikel på dess skatteavtal som omfattas på grund av att parten i dess bilaterala avtalsförhandlingar ska acceptera en avtalsbestämmelse av det slag som framgår av punkt 1, förutsatt att de avtalslutande jurisdiktionerna har kunnat komma överens om denna bestämmelse och de bestämmelser som avses i artikel 16 punkt 5 c) 2).

4. Varje part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 3 ska meddela depositarien huruvida något av dess skatteavtal som omfattas innehåller en sådan bestämmelse som avses i punkt 2 och, om så är fallet, artikel- och punktnumreringen för varje sådan bestämmelse. Om alla avtalslutande jurisdiktioner har lämnat sådan notifikation avseende en bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas, ska denna bestämmelse ersättas med bestämmelserna i punkt 1. I övriga fall ska punkt 1 ha företräde framför bestämmelserna i ett skatteavtal som omfattas endast till den del de inte är förenliga med punkt 1.

DEL VI

SKILJEFÖRFARANDE

Artikel 18 – Tillämpning av del VI

En part kan välja att tillämpa denna del i fråga om dess skatteavtal som omfattas och ska då notifiera depositarien därom. Denna del ska tillämpas i förhållande till två avtalsslutande jurisdiktioner till ett skatteavtal som omfattas endast om båda avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat en sådan notifikation.

Artikel 19 – Obligatoriskt bindande skiljeförfarande

1. I fall då:
 - a) en person, enligt en bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas (såsom den kan komma att ändras av artikel 16 punkt 1) som anger att en person kan lägga fram en begäran för en behörig myndighet i en avtalsslutande jurisdiktion om personen anser att en eller båda avtalsslutande jurisdiktionerna vidtagit åtgärder som för personen medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i det skatteavtal som omfattas (såsom den kan komma att ändras av denna konvention), har lagt fram en begäran till den behöriga myndigheten i en avtalsslutande jurisdiktion med anledning av att åtgärder i den ena eller båda avtalsslutande jurisdiktionerna för personen medfört eller kommer att medföra beskattning i strid med bestämmelserna i det skatteavtal som omfattas (såsom den kan komma att ändras av denna konvention), och
 - b) de behöriga myndigheterna inte kan nå en överenskommelse för att lösa frågan i enlighet med en bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas (såsom den kan komma att ändras av artikel 16 punkt 2) som föreskriver att den behöriga myndigheten ska söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen inom en period av två år med början på den dag som anges i punkterna 8 eller 9, beroende på vad begäran avser (om inte de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna före utgången av denna tidsfrist har enats om en annan tidsfrist avseende denna begäran och har meddelat personen som har lagt fram begäran om sådan överenskommelse),
- ska, om personen skriftligen begär det, kvarstående olösta frågor i begäran hänskjutas till skiljeförfarande på det sätt som anges i denna del, i enlighet med de regler eller förfarandesätt som de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna har kommit överens om enligt bestämmelserna i punkt 10.

2. Ifall en behörig myndighet har skjutit upp det förfarande vid ömsesidig överenskommelse som avses i punkt 1 på grund av att en eller flera frågor i begäran sammanfaller med frågor som väntar på att avgöras i allmän domstol eller förvaltningsdomstol, kommer den tidsfrist som anges i punkt 1 b) sluta löpa tills antingen ett slutligt beslut har meddelats av den allmänna domstolen eller förvaltningsdomstolen eller målet har skjutits upp eller återkallats. Om den person som har lagt fram sin begäran och en behörig myndighet har kommit överens om att skjuta upp förfarandet vid ömsesidig överenskommelse, så slutar den tidsfrist som anges i punkt 1 b) att löpa till dess att uppskovet har återkallats.

3. Om båda behöriga myndigheterna är eniga om att en person som direkt berörs av begäran inte i tid har lämnat väsentliga kompletterande uppgifter som någon av de behöriga myndigheterna har begärt efter att den tidsfrist som anges i punkt 1 b) har börjat löpa, ska tidsfristen i punkt 1 b) förlängas med lika mycket tid som motsvarar perioden från dagen som uppgifterna begärdes till dagen när uppgifterna lämnades.

4. a) Avseende de frågor som har hänskjutits till skiljeförfarande, ska skiljedomen genomföras genom den ömsesidiga överenskommelse beträffande den begäran som avses i punkt 1. Skiljedomen ska vara slutlig.

b) Skiljedomen ska vara bindande för båda avtalsslutande jurisdiktioner utom i följande fall:

1) Om en person som direkt berörs av begäran inte accepterar den ömsesidiga överenskommelse som genomför skiljedomen. I sådant fall ska de behöriga myndigheterna inte längre behandla begäran. Den ömsesidiga överenskommelse som genomför skiljedomen i ärendet ska anses inte ha accepterats av en person som direkt berörs av begäran om inte någon person som direkt berörs av begäran, inom 60 dagar efter den dag då ett meddelande beträffande den ömsesidiga överenskommelsen skickats till personen, återkallar alla frågor som har lösts i den ömsesidiga överenskommelse som genomför skiljedomen från en domstol eller förvaltningsdomstol eller på annat sätt avslutar ett pågående förfarande vid domstol eller förvaltningsdomstol avseende dessa frågor på ett sätt som överensstämmer med den ömsesidiga överenskommelsen.

2) Om ett slutligt beslut av domstolarna i någon av de avtalsslutande jurisdiktionerna fastslår att skiljedomen är ogiltig. I sådant fall ska begäran om skiljeförfarande enligt punkt 1 inte anses ha blivit lämnad och skiljeförfarandet ska anses inte ha skett

(utom vid tillämpningen av artiklarna 21 och 25). I sådant fall kan en ny begäran om skiljeförfarande göras om inte de behöriga myndigheterna är överens om att inte tillåta en ny begäran.

- 3) Om en person som direkt berörs av begäran fortsätter rättstvisten i någon domstol eller förvaltningsdomstol beträffande de frågor som har lösts i den ömsesidiga överenskommelsen som genomför skiljedomen.

5. Den behöriga myndighet som tog emot den ursprungliga begäran om ömsesidig överenskommelse såsom anges i punkt 1 a), ska inom två kalendermånader från dess mottagande:

- a) skicka ett meddelande till den person som har lagt fram begäran att ärendet har tagits emot, och
- b) skicka ett meddelande om begäran, tillsammans med en kopia av begäran, till den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen.

6. Inom tre månader från det att den behöriga myndigheten har tagit emot begäran om ömsesidig överenskommelse (eller en kopia därav från den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen) ska den antingen:

- a) meddela den person som har kommit in med begäran samt den andra behöriga myndigheten att den har tagit emot de uppgifter som är nödvändiga för att utreda frågan grundligt, eller
- b) begära kompletterande uppgifter från nämnda person i detta syfte.

7. Om en eller båda de behöriga myndigheterna, enligt punkt 6 b), har begärt att den person som har kommit in med begäran ska lämna kompletterande uppgifter som är nödvändiga för att kunna utreda frågan grundligt, ska den behöriga myndighet som begärde de kompletterande uppgifterna, inom tre kalendermånader efter att ha mottagit de kompletterande uppgifterna, meddela denna person samt den andra behöriga myndigheten antingen:

- a) att den har mottagit de begärda uppgifterna, eller
- b) att några av de begärda uppgifterna ännu saknas.

8. Om ingen av de behöriga myndigheterna har begärt kompletterande uppgifter enligt punkt 6 b), ska begynnelsedagen som avses i punkt 1 vara den tidigare av:

- a) den dag då båda behöriga myndigheter har meddelat den person som har kommit in med begäran i enlighet med punkt 6 a), och
- b) den dag som infaller tre kalendermånader efter det att den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande jurisdiktionen har meddelats i enlighet med punkt 5 b).

9. Om kompletterande uppgifter har begärts i enlighet med punkt 6 b), ska begynnelse dagen som avses i punkt 1 vara den tidigare av:

- a) den senaste dag då de behöriga myndigheter som har begärt kompletterande uppgifter har meddelat den person som har kommit in med begäran och den andra behöriga myndigheten i enlighet med punkt 7 a), och
- b) den dag som infaller tre kalendermånader efter det att båda behöriga myndigheterna har mottagit alla uppgifter som någon av de behöriga myndigheterna har begärt av den person som har kommit in med begäran.

Om emellertid en eller båda behöriga myndigheter skickar ett sådant meddelande som avses i punkt 7 b), ska ett sådant meddelande behandlas som en begäran om kompletterande uppgifter enligt punkt 6 b).

10. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna ska träffa överenskommelse (enligt den artikel i det relevanta skatteavtalet som omfattas som avser förfarandet vid ömsesidig överenskommelse) om sättet att tillämpa bestämmelserna i denna del, inklusive vilka uppgifter som är nödvändiga för att varje behörig myndighet ska kunna utreda frågan grundligt. Sådan överenskommelse ska träffas före den dag då de olösta frågorna i en begäran tidigast kan hänskjutas till skiljeförfarande och kan ändras därefter.

11. En part får förbehålla sig rätten att ersätta den period om två år som anges i punkt 1 b) med en period om tre år vid tillämpningen av denna artikel på dess skatteavtal som omfattas.

12. Utan hinder av övriga bestämmelser i denna artikel får en part förbehålla sig rätten att tillämpa följande bestämmelser i fråga om dess skatteavtal som omfattas:

- a) en olöst fråga som härrör från en begäran om ömsesidig överenskommelse som annars är inom tillämpningsområdet för den process för skiljeförfarande som föreskrivs i denna konvention ska inte hänskjutas till skiljeförfarande om ett beslut i denna fråga redan har meddelats av domstol i någon av de avtalsslutande jurisdiktionerna,
- b) skiljeförfarandet ska avslutas om ett beslut beträffande frågan meddelas av domstol eller förvaltningsdomstol i en

av de avtalsslutande jurisdiktionerna, vid någon tidpunkt efter det att begäran om skiljeförfarande har lämnats in och innan skiljenämnden har meddelat sin skiljedom till de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna.

Artikel 20 – Utnämning av skiljemän

1. Punkterna 2–4 ska tillämpas i fråga om denna del om inte de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna kommer överens om andra bestämmelser.

2. Följande regler ska styra utnämningen av ledamöter till en skiljenämnd:

- a) Skiljenämnden ska bestå av tre ledamöter som är fysiska personer vilka har sakkunskap eller erfarenhet av internationella skattefrågor.
- b) Varje behörig myndighet ska utse en ledamot till skiljenämnden inom 60 dagar från dagen för begäran om skiljeförfarande enligt artikel 19 punkt 1. De två utsedda ledamöterna ska inom 60 dagar från det att den sista ledamoten utsågs utse en tredje ledamot som ska vara skiljenämndens ordförande. Ordföranden ska inte vara medborgare eller ha hemvist i någon av de avtalsslutande jurisdiktionerna.
- c) Varje ledamot som utsetts till skiljenämnden ska vara opartisk och oberoende av de avtalsslutande jurisdiktionernas behöriga myndigheter, skatteförvaltningar och finansministerier samt av alla de personer som direkt berörs av fallet (såväl som deras rådgivare) vid tidpunkten för godkännande av utnämningen, upprätthålla sin opartiskhet och sitt oberoende under hela processen och, för en skälig tidsperiod därefter, undvika alla handlingar som kan skada uppfattningen om skiljemännens opartiskhet och oberoende i fråga om processen.

3. För det fall den behöriga myndigheten i en avtalsslutande jurisdiktion inte utser en ledamot till skiljenämnden på det sätt och inom de tidsperioder som anges i punkt 2 eller såsom överenskommit mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna, ska en ledamot utses på denna behöriga myndighets vägnar av den högst rankade tjänstemannen vid Centrum för skattepolitik och skatteförvaltning i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (Centre for Tax Policy and Administration of the Organisation for Economic Co-operation and Development, CTPA/OECD) som inte är medborgare i någon av de avtalsslutande jurisdiktionerna.

4. Om skiljenämndens två ursprungliga ledamöter inte utser en ordförande på det sätt och inom de tidsperioder som anges i punkt 2 eller såsom överenskommit mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna, ska ordföranden utses av den högst rankade tjänstemannen vid Centrum för skattepolitik och skatteförvaltning i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (Centre for Tax Policy and Administration of the Organisation for Economic Co-operation and Development, CTPA/OECD) som inte är medborgare i någon av de avtalsslutande jurisdiktionerna.

Artikel 21 – Sekretess vid skiljeförfarande

1. Uteslutande för tillämpningen av bestämmelserna i denna del och bestämmelserna i det relevanta skatteavtalet som omfattas samt de avtalsslutande jurisdiktionernas interna lagstiftningar som berör utbyte av upplysningar, sekretess och administrativ handräckning, ska ledamöter i skiljenämnden och maximalt tre anställda per ledamot (och blivande skiljemän endast till den del som är nödvändig för att verifiera deras förmåga att uppfylla de krav som ställs på skiljemän) anses vara personer eller myndigheter för vilka upplysningar kan yppas. Upplysningar som skiljenämnden eller blivande skiljemän har mottagit och upplysningar som de behöriga myndigheterna har mottagit av skiljenämnden ska anses vara upplysningar som utbyts i enlighet med de bestämmelser i det skatteavtal som omfattas som berör utbyte av upplysningar och administrativ handräckning.

2. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna ska säkerställa att skiljenämndens ledamöter och deras anställda skriftligen, innan deras uppdrag påbörjas, går med på att behandla alla upplysningar som berör skiljeförfarandet i enlighet med de skyldigheter rörande sekretess och tystnadsplikt som föreskrivs i de bestämmelser i det skatteavtal som omfattas som avser utbyte av upplysningar och handräckning samt i enlighet med tillämpliga lagar i de avtalsslutande jurisdiktionerna.

Artikel 22 – Lösning av en fråga före skiljeförfarandets slut

Vid tillämpningen av denna del och de bestämmelser i det relevanta skatteavtalet som omfattas som föreskriver att frågor ska lösas genom ömsesidig överenskommelse, ska förfarandet vid ömsesidig överenskommelse såväl som skiljeförfarandet avseende ett ärende avslutas om vid någon tidpunkt efter det att en begäran om skiljeförfarande har lämnats in och innan skiljenämnden har meddelat sin skiljedom till de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna:

- a) de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna träffar en ömsesidig överenskommelse för att lösa frågan, eller
- b) den person som har lagt fram frågan återkallar begäran om skiljeförfarande eller begäran om ömsesidig överenskommelse.

Artikel 23 – Typ av skiljeförfarande

1. Om inte de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna ömsesidigt kommer överens om andra bestämmelser ska följande bestämmelser tillämpas i fråga om skiljeförfarande enligt denna del:

- a) När en fråga har hänskjutits till skiljeförfarande ska den behöriga myndigheten i varje avtalsslutande jurisdiktion, senast den dag som har överenskommit, till skiljenämnden lämna över ett förslag till beslut som behandlar alla olösta frågor i ärendet (med beaktande av alla överenskommelser som tidigare träffats i ärendet mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna). Förslaget till beslut ska, för varje justering eller liknande fråga i ärendet, begränsas till en fördelning av specifika penningbelopp (till exempel inkomst eller utgift) eller, om det specificeras, den högsta skattesats som har använts enligt det skatteavtal som omfattas. Om de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna inte har nått en överenskommelse i en fråga som avser förutsättningarna för tillämpningen av en bestämmelse i det relevanta skatteavtalet som omfattas (härefter en ”tröskelfråga”), såsom huruvida en fysisk person har hemvist eller förekomsten av fast driftställe, kan de behöriga myndigheterna lägga fram alternativa förslag till beslut beträffande frågor vars avgörande är beroende av utfallet i sådana tröskelfrågor.
- b) Den behöriga myndigheten i varje avtalsslutande jurisdiktion kan även lämna in stöddokument med dess ståndpunkter för övervägande av skiljenämnden. Varje behörig myndighet som lägger fram ett förslag till beslut eller ett stöddokument med dess ståndpunkter, ska lämna en kopia till den andra behöriga myndigheten senast den dag som förslaget till beslut eller stöddokumentet med dess ståndpunkter ska ha lämnats. Varje behörig myndighet får även, senast den dag som har överenskommit, lämna in ett svar till skiljenämnden avseende det förslag till beslut eller stöddokument med ståndpunkter som har lämnats av den andra behöriga myndigheten. En kopia av alla svar ska lämnas till den andra behöriga myndigheten senast den dag som svaret ska ha lämnats.
- c) Skiljenämnden ska såsom sitt beslut välja ett av de förslag till beslut som har lagts fram av de behöriga myndigheterna avseende varje fråga och alla tröskelfrågor och ska inte lämna någon grund eller annan förklaring till beslutet. Skiljedomen antas med enkel majoritet av ledamöterna i skiljenämnden. Skiljenämnden ska skriftligen meddela sin skiljedom till de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande

jurisdiktionerna. Skiljedomen ska inte ha något prejudicerande värde.

2. Vid tillämpningen av denna artikel på en parts skatteavtal som omfattas, får parten förbehålla sig rätten att inte tillämpa punkt 1 på dess skatteavtal som omfattas. I sådant fall ska följande bestämmelser tillämpas på ett skiljeförfarande, om inte de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna har kommit överens om andra bestämmelser:

- a) När en fråga har hänskjutits till skiljeförfarande ska den behöriga myndigheten i varje avtalsslutande jurisdiktion utan oskäligt dröjsmål lämna all information som kan vara nödvändig för skiljedomen till alla ledamöter i skiljenämnden. Om inte de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna kommer överens om något annat, ska information som inte var tillgänglig för båda behöriga myndigheterna innan begäran om skiljeförfarande togs emot av dem båda, inte beaktas vid skiljedomen.
- b) Skiljenämnden ska besluta om de frågor som har hänskjutits till skiljeförfarande i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna i det skatteavtal som omfattas och, om dessa bestämmelser inte föranleder annat, bestämmelserna i de avtalsslutande jurisdiktionernas interna lagstiftning. Ledamöterna i skiljenämnden ska även ta hänsyn till andra rättskällor som de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna genom ömsesidig överenskommelse kan hänvisa till.
- c) Skiljedomen ska lämnas skriftligen till de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna och ska ange de rättskällor som åberopats och de grunder som ledde fram till dess resultat. Skiljedomen antas med enkel majoritet av ledamöterna i skiljenämnden. Skiljedomen ska inte ha något prejudicerande värde.

3. En part som inte har gjort ett sådant förbehåll som anges i punkt 2, får förbehålla sig rätten att inte tillämpa de föregående bestämmelserna i denna artikel avseende dess skatteavtal som omfattas med de parter som har gjort ett sådant förbehåll. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna till varje sådant skatteavtal som omfattas ska i sådana fall söka träffa överenskommelse om den typ av skiljeförfarande som tillämpas på detta skatteavtal. Innan en sådan överenskommelse har träffats ska artikel 19 inte tillämpas med avseende på ett sådant skatteavtal som omfattas.

4. En part får även välja att tillämpa punkt 5 i fråga om dess skatteavtal som omfattas och ska då notifiera depositarien om sitt val. Punkt 5 ska tillämpas i förhållande till två avtalsslutande jurisdiktioner

avseende ett skatteavtal som omfattas om någon av de avtalsslutande jurisdiktionerna har lämnat en sådan notifikation.

5. Innan skiljeförfarandet påbörjas ska de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna till ett skatteavtal som omfattas säkerställa att varje person, och deras rådgivare, som har kommit in med begäran skriftligen samtycker till att inte yppa till andra personer några uppgifter som tagits emot under processen för skiljeförfarande, antingen från någon behörig myndighet eller från skiljenämnden. Om den person som har kommit in med begäran om skiljeförfarande, eller någon av dennes rådgivare, vid någon tidpunkt efter att begäran kommit in och innan skiljedomen har meddelats till de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna väsentligt bryter överenskommelsen om tystnadsplikt ska såväl förfarandet vid ömsesidig överenskommelse som skiljeförfarande avbrytas.

6. Utan hinder av punkt 4, får en part som inte väljer att tillämpa punkt 5 förbehålla sig rätten att inte tillämpa punkt 5 i fråga om ett eller flera angivna skatteavtal som omfattas eller i fråga om alla dess skatteavtal som omfattas.

7. En part som väljer att tillämpa punkt 5, får förbehålla sig rätten att inte tillämpa denna del i fråga om alla skatteavtal som omfattas för vilka den andra avtalsslutande jurisdiktionen gör ett sådant förbehåll som anges i punkt 6.

Artikel 24 – Överenskommelse om en annan lösning

1. En part får, vid tillämpningen av denna del, välja att tillämpa punkt 2 med avseende på dess skatteavtal som omfattas och ska då notifiera depositarien om sitt val. Punkt 2 ska endast tillämpas i förhållande till de två avtalsslutande jurisdiktioner avseende det skatteavtal som omfattas om båda avtalsslutande jurisdiktionerna har lämnat en sådan notifikation.

2. Utan hinder av artikel 19 punkt 4, ska en skiljedom enligt denna del inte vara bindande för de avtalsslutande jurisdiktioner till ett skatteavtal som omfattas och ska inte genomföras, om de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna kommer överens om ett annat beslut gällande alla olösta frågor inom tre kalendermånader från det att skiljedomen har meddelats till dem.

3. En part som väljer att tillämpa punkt 2 får förbehålla sig rätten att tillämpa punkt 2 endast i fråga om sådana av dess skatteavtal som omfattas på vilka artikel 23 punkt 2 tillämpas.

Artikel 25 – Skiljeförfarandets kostnader

I ett skiljeförfarande enligt denna del ska avgifter och utgifter för ledamöterna i skiljenämnden samt alla kostnader som de avtalsslutande jurisdiktionerna har ådragit sig i samband med skiljedomsförfarandet, bäras av de avtalsslutande jurisdiktionerna på ett sätt som bestäms genom

ömsesidig överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande jurisdiktionerna. I avsaknad av en sådan överenskommelse ska varje avtalsslutande jurisdiktion bära sina egna utgifter och kostnaderna för den ledamot i skiljenämnden som den har utsett. Kostnaden för skiljenämndens ordförande och andra utgifter för skiljeförfarandet ska bäras av de avtalsslutande jurisdiktionerna i lika delar.

Artikel 26 – Förenlighet

1. Om inte artikel 18 föranleder annat ska bestämmelserna i denna del tillämpas i stället för eller i avsaknad av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas som föreskriver skiljeförfarande avseende olösta frågor som härrör från en begäran om ömsesidig överenskommelse. Varje part som väljer att tillämpa denna del ska notifiera depositarien huruvida något av dess skatteavtal som omfattas, förutom sådana som omfattas av ett sådant förbehåll som anges i punkt 4, innehåller sådana bestämmelser och, om så är fallet, artikel- och punktnumreringen för alla sådana bestämmelser. Om två avtalsslutande jurisdiktioner har lämnat sådan notifikation avseende en bestämmelse i ett skatteavtal som omfattas, ska den bestämmelsen ersättas med bestämmelserna i denna del mellan dessa avtalsslutande jurisdiktioner.

2. En olöst fråga som härrör från en begäran om ömsesidig överenskommelse som annars är inom tillämpningsområdet för det skiljeförfarande som anges i denna del, ska inte hänskjutas till skiljeförfarande om frågan faller inom en sakfråga i ett ärende för vilken en skiljenämnd eller ett liknande organ tidigare har bildats i enlighet med en bilateral eller multilateral konvention som föreskriver obligatoriskt bindande skiljeförfarande av olösta frågor som härrör från en begäran om ömsesidig överenskommelse.

3. Om inte bestämmelserna i punkt 1 föranleder annat, ska inget i denna del påverka fullgörandet av mer omfattande förpliktelser i fråga om skiljeförfarande av olösta frågor som uppkommer i samband med en ömsesidig överenskommelse som följer av andra konventioner till vilka de avtalsslutande jurisdiktionerna är eller kommer att bli parter.

4. En part får förbehålla sig rätten att inte tillämpa denna del i fråga om ett eller flera identifierade skatteavtal som omfattas (eller alla dess skatteavtal som omfattas) som redan föreskriver obligatoriskt bindande skiljeförfarande av olösta frågor som härrör från en begäran om ömsesidig överenskommelse.

DEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 27 – Undertecknande och ratifikation, godtagande eller godkännande

1. Från och med den 31 december 2016 ska denna konvention vara öppen för undertecknande av:

- a) alla stater,
- b) Guernsey (Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland), Isle of Man (Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland), Jersey (Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland), och
- c) andra jurisdiktioner som tillåts att bli parter genom ett enhälligt beslut av parterna och undertecknarna.

2. Denna konvention är föremål för ratifikation, godtagande eller godkännande.

Artikel 28 – Förbehåll

1. Om inte punkt 2 föranleder annat, får inga förbehåll göras till denna konvention utom de som uttryckligen tillåts i:

- a) artikel 3 punkt 5 (Delägarbeskattade personer),
- b) artikel 4 punkt 3 (Personer med dubbelt hemvist),
- c) artikel 5 punkterna 8 och 9 (Tillämpning av metoder för undanröjande av dubbelbeskattning),
- d) artikel 6 punkt 4 (Syftet med ett skatteavtal som omfattas),
- e) artikel 7 punkterna 15 och 16 (Förhindra avtalsmissbruk),
- f) artikel 8 punkt 3 (Transaktioner för att överföra utdelning),
- g) artikel 9 punkt 6 (Kapitalvinst på grund av överlåtelse av andelar eller andra rättigheter i personer vars värde huvudsakligen kan hänföras till fast egendom),
- h) artikel 10 punkt 5 (Regel mot missbruk beträffande fasta driftställen som är belägna i jurisdiktioner som inte är part till avtalet),

- i) artikel 11 punkt 3 (Tillämpning av skatteavtal för att begränsa en parts rätt att beskatta personer med hemvist i den egna jurisdiktionen),
 - j) artikel 12 punkt 4 (Konstlade upplägg för att undvika förekomsten av fast driftställe genom kommissionärsstrukturer och liknande strategier),
 - k) artikel 13 punkt 6 (Konstlade upplägg för att undvika förekomsten av fast driftställe genom undantagen för specifika aktiviteter),
 - l) artikel 14 punkt 3 (Uppdelning av kontrakt),
 - m) artikel 15 punkt 2 (Definition av person närstående till ett företag),
 - n) artikel 16 punkt 5 (Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse),
 - o) artikel 17 punkt 3 (Motsvarande justeringar),
 - p) artikel 19 punkterna 11 och 12 (Obligatoriskt bindande skiljeförfarande),
 - q) artikel 23 punkterna 2, 3, 6 och 7 (Typ av skiljeförfarande),
 - r) artikel 24 punkt 3 (Överenskommelse om en annan lösning),
 - s) artikel 26 punkt 4 (Förenlighet),
 - t) artikel 35 punkterna 6 och 7 (Tillämpning), och
 - u) artikel 36 punkt 2 (Tillämpning av del VI).
2. a) Utan hinder av punkt 1, får en part som i enlighet med artikel 18 väljer att tillämpa del VI formulera ett eller flera förbehåll med avseende på de ärenden för vilka skiljeförfarande enligt bestämmelserna i del VI ska kunna komma i fråga. Vad gäller en part som, i enlighet med artikel 18, väljer att tillämpa del VI efter att den har blivit part till denna konvention, ska förbehåll enligt denna punkt 2 a) göras vid samma tidpunkt som denna part notifierar depositarien i enlighet med artikel 18.
- b) Förbehåll enligt a) ovan förutsätter godtagande. Ett förbehåll enligt a) ovan ska anses vara godtaget av en part om parten inte har notifierat depositarien att den har invändningar mot förbehållet före utgången av en period om tolv kalendermånader efter det att depositarien har notifierat om förbehållet eller den dag då den deponerar dess ratifikations-

, antagande- eller godkännandeinstrument, om denna tidpunkt är senare. Vad gäller en part som, i enlighet med artikel 18, väljer att tillämpa del VI efter att blivit part till denna konvention, kan invändningar mot tidigare förbehåll gjorda av andra parter enligt a) ovan göras vid den tidpunkt då den förstnämnda parten notifierar depositarien enligt artikel 18. Om en part gör en invändning mot ett förbehåll som har gjorts enligt a) ovan, ska del VI inte tillämpas mellan den invändande parten och den part som lämnat förbehållet.

3. Om inte de relevanta bestämmelserna i denna konvention särskilt anger annat, ska ett förbehåll som görs enligt punkt 1 eller 2:

- a) ändra, för den part som lämnat förbehållet i dess relationer med en annan part, de bestämmelser i denna konvention som förbehållet berör enligt förbehållets omfattning, och
- b) ändra nämnda bestämmelser i samma omfattning för den andra parten i dess relationer med den part som lämnat förbehållet.

4. Förbehåll som tillämpas på skatteavtal som omfattas som har ingåtts av en jurisdiktion eller ett territorium för vilkas internationella relationer en part är ansvarig, eller på dess vägnar, ska, om denna jurisdiktion eller detta territorium inte är part till konventionen enligt artikel 27 punkt 1 b) eller c), lämnas av den ansvariga parten och kan skilja sig från de förbehåll som denna part har gjort för dess egna skatteavtal som omfattas.

5. Om inte bestämmelserna i punkterna 2, 6 och 9 i denna artikel och artikel 29 punkt 5 föranleder annat ska förbehåll göras vid tiden för undertecknandet eller när ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumentet deponeras. Vad gäller en part som, i enlighet med artikel 18, väljer att tillämpa del VI efter att ha blivit en part till denna konvention, ska sådana förbehåll som anges i punkt 1 p), q), r) och s) i denna artikel emellertid göras vid samma tidpunkt som denna part notifierar depositarien enligt artikel 18.

6. Om inte bestämmelserna i punkterna 2, 5 och 9 i denna artikel och artikel 29 punkt 5 föranleder annat ska förbehåll som görs vid tiden för undertecknandet bekräftas i samband med deposition av ratifikations-, antagande- eller godkännandeinstrumentet, om inte det dokument som innehåller förbehållen särskilt anger att det ska anses vara slutligt.

7. Om förbehåll inte görs vid tiden för undertecknandet, ska en preliminär förteckning över förväntade förbehåll lämnas till depositarien vid denna tidpunkt.

8. I fråga om förbehåll som har gjorts enligt var och en av följande bestämmelser, ska en förteckning över de avtal som har notifierats enligt

artikel 2 punkt 1 a) 2) och som är inom förbehållets tillämpningsområde, såsom det definieras i den relevanta bestämmelsen (och i fråga om ett förbehåll enligt någon annan av de följande bestämmelserna än c), d) och n), artikel- och punktnummeringen för varje relevant bestämmelse) lämnas när dessa förbehåll görs:

- a) artikel 3 punkt 5 b), c), d), e) och g) (Delägarbeskattade personer)
- b) artikel 4 punkt 3 b), c) och d), (Personer med dubbelt hemvist)
- c) artikel 5 punkterna 8 och 9 (Tillämpning av metoder för undanröjande av dubbelbeskattning),
- d) artikel 6 punkt 4 (Syftet med ett skatteavtal som omfattas),
- e) artikel 7 punkt 15 b) och c) (Förhindra avtalsmissbruk),
- f) artikel 8 punkt 3 b) 1), 2) och 3) (Transaktioner för att överföra utdelning),
- g) artikel 9 punkt 6 d), e) och f) (Kapitalvinst på grund av överlåtelse av andelar eller andra rättigheter i personer vars värde huvudsakligen kan hänföras till fast egendom),
- h) artikel 10 punkt 5 b) och c) (Regel mot missbruk beträffande fasta driftställen som är belägna i jurisdiktioner som inte är part till avtalet),
- i) artikel 11 punkt 3 b) (Tillämpning av skatteavtal för att begränsa en parts rätt att beskatta personer med hemvist i den egna jurisdiktionen),
- j) artikel 13 punkt 6 b) (Konstlade upplägg för att undvika fast driftställe genom undantagen för specifika aktiviteter),
- k) artikel 14 punkt 3 b) (Uppdelning av kontrakt),
- l) artikel 16 punkt 5 b) (Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse),
- m) artikel 17 punkt 3 a) (Motsvarande justeringar),
- n) artikel 23 punkt 6 (Typ av skiljeförfarande), och
- o) artikel 26 punkt 4 (Förenlighet).

De förbehåll som anges i a)–o) ovan ska inte tillämpas på sådant skatteavtal som omfattas som inte ingår i den förteckning som anges i denna punkt.

9. En part som har gjort ett förbehåll enligt punkt 1 eller 2 får när som helst återkalla det eller ersätta det med ett mer begränsat förbehåll genom en notifikation till depositarien. Sådan part ska även lämna eventuella tilläggsnotifikationer i enlighet med artikel 29 punkt 6 som kan vara nödvändiga till följd av återkallelse eller ersättning av förbehållet. Om inte artikel 35 punkt 7 föranleder annat, ska återkallelse eller ersättning bli tillämplig:

- a) i fråga om skatteavtal som omfattas vilka uteslutande innefattar stater eller jurisdiktioner som är parter till konventionen när notifikationen om återkallelse eller ersättning tas emot av depositarien:
 - 1) för förbehåll som avser bestämmelser om källskatt, för händelse som ligger till grund för beskattning som inträffar den 1 januari det år som följer närmast efter utgången av en period om sex kalendermånader med början på den dag då depositarien delger notifikation om återkallelse eller ersättning av förbehållet eller senare, och
 - 2) för förbehåll som avser alla andra bestämmelser, i fråga om skatter som tas ut för beskattningsperioder som börjar den 1 januari det år som följer närmast efter utgången av en period om sex kalendermånader med början på den dag då depositarien delger notifikation om återkallelse eller ersättning av förbehållet eller senare, och
- b) i fråga om ett skatteavtal som omfattas för vilket en eller flera avtalsslutande jurisdiktioner blir parter till konventionen efter den dag då notifikation om återkallelse eller ersättning tas emot av depositarien, den senaste av de dagar då konventionen träder i kraft avseende dessa avtalsslutande jurisdiktioner.

Artikel 29 – Notifikationer

1. Om inte bestämmelserna i punkterna 5 och 6 i denna artikel samt artikel 35 punkt 7 föranleder annat, ska notifikationer enligt följande bestämmelser göras vid tiden för undertecknandet eller när ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumentet deponeras:

- a) artikel 2 punkt 1 a) 2) (Definitioner),
- b) artikel 3 punkt 6 (Delägarbeskattade personer),
- c) artikel 4 punkt 4 (Personer med dubbelt hemvist),

- d) artikel 5 punkt 10 (Tillämpning av metoder för undanröjande av dubbelbeskattning),
- e) artikel 6 punkterna 5 och 6 (Syftet med ett skatteavtal som omfattas),
- f) artikel 7 punkt 17 (Förhindra avtalsmissbruk),
- g) artikel 8 punkt 4 (Transaktioner för överföring av utdelning),
- h) artikel 9 punkterna 7 och 8 (Kapitalvinst på grund av överlåtelse av andelar eller andra rättigheter i personer vars värde huvudsakligen kan hänföras till fast egendom),
- i) artikel 10 punkt 6 (Regel mot missbruk beträffande fasta driftställen som är belägna i jurisdiktioner som inte är part till avtalet),
- j) artikel 11 punkt 4 (Tillämpning av skatteavtal för att begränsa en parts rätt att beskatta personer med hemvist i den egna jurisdiktionen),
- k) artikel 12 punkterna 5 och 6 (Konstlade upplägg för att undvika fast driftställe genom kommissionärsstrukturer och liknande strategier),
- l) artikel 13 punkterna 7 och 8 (Konstlade upplägg för att undvika fast driftställe genom undantagen för specifika aktiviteter),
- m) artikel 14 punkt 4 (Uppdelning av kontrakt),
- n) artikel 16 punkt 6 (Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse),
- o) artikel 17 punkt 4 (Motsvarande justeringar),
- p) artikel 18 (Val att tillämpa del VI),
- q) artikel 23 punkt 4 (Typ av skiljeförfarande),
- r) artikel 24 punkt 1 (Överenskommelse om en annan lösning),
- s) artikel 26 punkt 1 (Förenlighet), och
- t) artikel 35 punkterna 1, 2, 3, 5 och 7 (Tillämpning).

2. Notifikationer i fråga om skatteavtal som omfattas som har ingåtts av en jurisdiktion eller ett territorium för vilkas internationella relationer en part är ansvarig, eller på dess vägnar, ska, om denna jurisdiktion eller

detta territorium inte är part till konventionen enligt artikel 27 punkt 1 b) eller c), lämnas av den ansvariga parten och kan skilja sig från de notifikationer som denna part har gjort för dess egna skatteavtal som omfattas.

3. Om inte bestämmelserna i punkterna 5 och 6 i denna artikel samt artikel 35 punkt 7 föranleder annat ska notifikationer som görs vid tiden för undertecknandet bekräftas i samband med deposition av ratifikations-, antagande- eller godkännandeinstrumentet, om inte det dokument som innehåller notifikationerna särskilt anger att det ska anses vara slutligt.

4. Om notifikationerna inte lämnas vid tiden för undertecknandet ska en preliminär förteckning över förväntade notifikationer lämnas vid denna tidpunkt.

5. En part kan när som helst utöka den förteckning över avtal som notifierats enligt artikel 2 punkt 1 a) 2) genom en notifikation till depositarien. Parten ska i denna notifikation ange om avtalet faller inom tillämpningsområdet för något av de förbehåll som anges i artikel 28 punkt 8 som parten har gjort. Parten får också göra ett nytt förbehåll som anges i artikel 28 punkt 8, om det tillkommande avtalet skulle vara det första som faller inom tillämpningsområdet för ett sådant förbehåll. För att återspegla inkluderande av de tillkommande avtalen ska parten även ange alla de tilläggsnotifikationer som kan krävas enligt punkterna 1 b)–s). För de fall utökningen för första gången resulterar i inkludering av ett skatteavtal som har ingåtts av en jurisdiktion eller ett territorium för vilkas relationer en part är ansvarig, eller på dess vägnar, ska parten ange förbehåll (enligt artikel 28 punkt 4) eller notifikationer (enligt punkt 2 i denna artikel) tillämpliga på de skatteavtal som omfattas som har ingåtts av denna jurisdiktion eller territorium eller på dess vägnar. Den dag som det eller de ytterligare avtal som har notifierats enligt artikel 2 punkt 1 a) 2) blir skatteavtal som omfattas, ska bestämmelserna i artikel 35 reglera vilken dag ändringarna i skatteavtalet som omfattas blir tillämpliga.

6. En part får lämna tilläggsnotifikationer enligt punkt 1 b)–s) genom en notifikation till depositarien. Dessa notifikationer ska tillämpas:

- a) i fråga om skatteavtal som omfattas vilka uteslutande innefattar stater eller jurisdiktioner som är parter till konventionen när depositarien mottar tilläggsnotifikationen:
 - 1) för notifikationer som avser bestämmelser om källskatt, för händelse som ligger till grund för beskattning som inträffar den 1 januari det år som följer närmast efter utgången av en period om sex kalendermånader med början på den dag då depositarien delger tilläggsnotifikationen eller senare, och
 - 2) för notifikationer som avser alla andra bestämmelser, i fråga om skatter som tas ut för beskattningsperioder

som börjar den 1 januari det år som följer närmast efter utgången av en period av sex kalendermånader med början på den dag då depositarien delger tilläggsnotifikationen eller senare, och

- b) i fråga om ett skatteavtal som omfattas för vilket en eller flera avtalsslutande jurisdiktioner blir parter till konventionen efter den dag då tilläggsnotifikationen tas emot av depositarien, den senaste av de dagar konventionen träder i kraft avseende dessa avtalsslutande jurisdiktioner.

Artikel 30 – Efterföljande ändringar av skatteavtal som omfattas

Bestämmelserna i denna konvention påverkar inte efterföljande ändringar i ett skatteavtal som omfattas som de avtalsslutande jurisdiktionerna till ett skatteavtal som omfattas kan komma överens om.

Artikel 31 – Partskonferens

1. Parterna kan sammankalla till en konferens med syftet att fatta beslut eller utföra funktioner som kan vara nödvändiga eller lämpliga enligt bestämmelserna i denna konvention.
2. Partskonferens ska biträdas av depositarien.
3. En part kan begära en konferens genom att delge en begäran till depositarien. Depositarien ska informera alla parter om varje begäran. Under förutsättning att en tredjedel av parterna stödjer begäran inom sex kalendermånader från det att depositarien har delgett begäran, ska depositarien sammankalla parterna till en konferens.

Artikel 32 – Tolkning och genomförande

1. Alla frågor beträffande tolkningen eller genomförandet av bestämmelser i ett skatteavtal som omfattas, i den lydelse de har fått genom att ändras av denna konvention, ska avgöras enligt de bestämmelser i det skatteavtal som omfattas som föreskriver att frågor om tolkningen eller tillämpningen av det skatteavtal som omfattas ska lösas genom ömsesidig överenskommelse (såsom dessa bestämmelser kan komma att ändras av denna konvention).
2. Alla frågor beträffande tolkningen eller genomförandet av denna konvention kan behandlas vid en konferens mellan parterna som har sammankallats i enlighet med artikel 31 punkt 3.

Artikel 33 – Ändring

1. En part får föreslå en ändring av denna konvention genom att lägga fram ett ändringsförslag till depositarien.
2. Partskonferens kan sammankallas i enlighet med artikel 31 punkt 3 för att överlägga om ändringsförslaget.

Artikel 34 – Ikraftträdande

1. Denna konvention träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om tre kalendermånader som börjar den dag då det femte ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumentet deponeras.

2. I fråga om varje undertecknare som ratificerar, godtar eller godkänner denna konvention efter deposition av det femte ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumentet, träder konventionen i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om tre kalendermånader som börjar den dag då denna undertecknare deponerar sitt ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument.

Artikel 35 – Tillämpning

1. Bestämmelserna i denna konvention tillämpas i var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna i förhållande till ett skatteavtal som omfattas:

- a) i fråga om källskatter på belopp som betalas till eller tillgodoförs person som inte har hemvist, för händelse som ligger till grund för beskattning som inträffar den första dagen under nästkommande kalenderår som börjar på den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna till det skatteavtal som omfattas eller senare, och
- b) i fråga om alla andra skatter som tas ut av denna avtalsslutande jurisdiktion, för skatter som tas ut avseende beskattningsperioder som börjar vid utgången av en period om sex kalendermånader (eller en kortare period om alla avtalsslutande jurisdiktioner notifierar depositarien om att de avser tillämpa en kortare period) efter den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna till det skatteavtalet som omfattas eller senare.

2. En part kan, uteslutande för dess egen tillämpning av punkt 1 a) och punkt 5 a), välja att ersätta ”beskattningsperiod” med ”kalenderår” och ska då notifiera depositarien därom.

3. En part kan, uteslutande för dess egen tillämpning av punkt 1 b) och punkt 5 b), välja att ersätta hänvisningen till ”beskattningsperioder som börjar vid utgången av en period eller senare” med en hänvisning till ”beskattningsperioder som börjar den 1 januari det år som följer närmast efter en tidsperiod eller senare” och ska då notifiera depositarien därom.

4. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel ska artikel 16 tillämpas på en begäran som har lagts fram för den behöriga myndigheten i en avtalsslutande jurisdiktion, avseende ett skatteavtal som omfattas, på den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i

var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna till det skatteavtal som omfattas eller senare, med undantag för begäran som, enligt lydelsen i skatteavtalet före dess ändring genom konventionen, inte var berättigad att läggas fram på den dagen, utan hänsyn till beskattningsperioden som ärendet gäller.

5. I fråga om ett tillkommande skatteavtal som omfattas till följd av en utökning enligt artikel 29 punkt 5 av företeckningen över avtal som har notifierats enligt artikel 2 punkt 1 a) 2), ska bestämmelserna i denna konvention tillämpas i varje avtalsslutande jurisdiktion:

- a) i fråga om källskatter på belopp som betalas till eller tillgodoförs personer som inte har hemvist, för händelse som ligger till grund för beskattning som inträffar den första dagen under nästkommande kalenderår som börjar 30 dagar eller senare efter den dag då depositarien delger notifikationen om den utökade förteckningen över avtal eller senare, och
- b) i fråga om alla andra skatter som tas ut av denna avtalsslutande jurisdiktion, för skatter som tas ut avseende beskattningsperioder som börjar vid utgången av en period om nio kalendermånader (eller en kortare period om alla avtalsslutande jurisdiktioner meddelar depositarien att de avser tillämpa en kortare period) från den dag då depositarien delger notifikationen om den utökade förteckningen över avtal eller senare.

6. En part får förbehålla sig rätten att inte tillämpa punkt 4 på dess skatteavtal som omfattas.

7. a) En part får förbehålla sig rätten att ersätta:

- 1) hänvisningarna i punkt 1 och 4 till ”den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna till det skatteavtal som omfattas”, och
- 2) hänvisningarna i punkt 5 till ”den dag då depositarien delger notifikationen om den utökade förteckningen över avtal”,

med hänvisningar till ”30 dagar efter dagen då depositarien tagit emot den senaste notifikationen från varje avtalsslutande jurisdiktion som gör det i artikel 35 punkt 7 beskrivna förbehållet, att den har slutfört dess interna procedurer för att kunna tillämpa bestämmelserna i denna konvention avseende det specifika skatteavtal som omfattas”,

- 3) hänvisningarna i artikel 28 punkt 9 a) till ”den dag då depositarien delger notifikationen om återkallelse eller ersättning av förbehållet”, och
- 4) hänvisningen i artikel 28 punkt 9 b) till ”den senaste av de dagar då konventionen träder i kraft avseende dessa avtalsslutande jurisdiktioner”,

med hänvisningar till ”30 dagar efter dagen då depositarien tagit emot den senaste notifikationen från varje avtalsslutande jurisdiktion som gör det i artikel 35 punkt 7 beskrivna förbehållet, att den har slutfört dess interna procedurer för att kunna tillämpa återkallelse eller ersättning av förbehållet avseende det specifika skatteavtal som omfattas”,

- 5) hänvisningarna i artikel 29 punkt 6 a) till ”den dag då depositarien delger tilläggsnotifikationen”, och
- 6) hänvisningen i artikel 29 punkt 6 b) till ”den senaste av de dagar då konventionen träder i kraft avseende dessa avtalsslutande jurisdiktioner”,

med hänvisningar till ”30 dagar efter dagen då depositarien tagit emot den senaste notifikationen från varje avtalsslutande jurisdiktion som gör det i artikel 35 punkt 7 beskrivna förbehållet, att den har slutfört dess interna procedurer för att kunna tillämpa tilläggsnotifikationen avseende det specifika skatteavtal som omfattas”,

- 7) hänvisningarna i artikel 36 punkterna 1 och 2 till ”den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna till det skatteavtal som omfattas”,

med hänvisningar till ”30 dagar efter dagen då depositarien tagit emot den senaste notifikationen från varje avtalsslutande jurisdiktion som gör det i artikel 35 punkt 7 beskrivna förbehållet, att den har slutfört dess interna procedurer för att kunna tillämpa bestämmelserna i denna konvention avseende det specifika skatteavtal som omfattas”, och

- 8) hänvisningen i artikel 36 punkt 3 till ”dagen då depositarien delger notifikationen om den utökade förteckningen över avtal”,
- 9) hänvisningarna i artikel 36 punkt 4 till ”dagen då depositarien delger notifikationen om återkallelse av förbehållet”, ”dagen då depositarien delger notifikationen om ersättning av förbehållet” och

”dagen då depositarien delger notifikationen om återkallelse av invändningen mot förbehållet”, och

- 10) hänvisningen i artikel 36 punkt 5 till ”dagen då depositarien delger tilläggsnotifikationen”,

med hänvisningar till ”30 dagar efter dagen då depositarien tagit emot den senaste notifikationen från varje avtalsslutande jurisdiktion som gör det i artikel 35 punkt 7 beskrivna förbehållet, att den har slutfört dess interna procedurer för att kunna tillämpa bestämmelserna i del VI avseende det specifika skatteavtal som omfattas”.

- b) En part som gör ett förbehåll enligt a) ovan ska samtidigt notifiera depositarien och de andra avtalsslutande jurisdiktionerna när den har slutfört sina interna procedurer.
- c) Om en eller flera avtalsslutande jurisdiktioner till ett skatteavtal som omfattas gör ett förbehåll enligt denna punkt, ska datumet för tillämpning av konventionens bestämmelser, av frånträde eller ersättning av ett förbehåll, av en tilläggsnotifikation avseende det skatteavtal som omfattas eller av del VI, regleras av denna punkt i fråga om alla avtalsslutande jurisdiktionerna till det skatteavtal som omfattas.

Artikel 36 – Tillämpning av del VI

1. Utan hinder av artikel 28 punkt 9, artikel 29 punkt 6 och artikel 35 punkterna 1–6 ska bestämmelserna i del VI tillämpas i fråga om två avtalsslutande jurisdiktioner till ett skatteavtal som omfattas:

- a) avseende begäran som läggs fram för behörig myndighet i en avtalsslutande jurisdiktion (såsom anges i artikel 19 punkt 1 a)), från och med den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna till det skatteavtal som omfattas; och
- b) avseende begäran som läggs fram för behörig myndighet i en avtalsslutande jurisdiktion före den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna till det skatteavtal som omfattas, på den dag då båda de avtalsslutande jurisdiktionerna har notifierat depositarien om ingåendet av en ömsesidig överenskommelse enligt artikel 19 punkt 10, tillsammans med information om när begäran ska anses ha lagts fram för behörig myndighet i en avtalsslutande jurisdiktion (såsom anges i artikel 19 punkt 1 a)) i enlighet med villkoren i denna ömsesidiga överenskommelse.

2. En part får förbehålla sig rätten att del VI ska tillämpas på en begäran som har lagts fram för den behöriga myndigheten i en avtalsslutande jurisdiktion före den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna till det skatteavtal som omfattas endast i den mån som de behöriga myndigheterna i båda de avtalsslutande jurisdiktionerna är överens om att del VI ska tillämpas i ett visst ärende.

3. I fråga om ett skatteavtal som tillkommit som ett skatteavtal som omfattas till följd av en utökning enligt artikel 29 punkt 5 av den förteckning över avtal som har notifierats enligt artikel 2 punkt 1 a) 2), ska hänvisningarna i punkterna 1 och 2 i denna artikel till ”den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna till det skatteavtal som omfattas” ersättas med hänvisningar till ”dagen då depositarien delger notifikationen om den utökade förteckningen över avtal”.

4. Återkallelse eller ersättning enligt artikel 28 punkt 9 av ett förbehåll som har gjorts enligt artikel 26 punkt 4 eller återkallelse av en invändning mot ett förbehåll som har gjorts enligt artikel 28 punkt 2, vilket resulterar i tillämpning av del VI mellan två avtalsslutande jurisdiktioner till ett skatteavtal som omfattas, tillämpas enligt punkt 1 a) och b) i denna artikel, med undantag för att hänvisningarna till ”den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i förhållande till var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna till det skatteavtal som omfattas” ska ersättas med antingen en hänvisning till ”dagen då depositarien delger notifikationen om återkallelse av förbehållet”, ”dagen då depositarien delger notifikationen om ersättning av förbehållet” eller ”dagen då depositarien delger notifikationen om återkallelse av invändningen mot förbehållet”.

5. En tilläggsnotifikation som lämnats enligt artikel 29 punkt 1 p) tillämpas enligt punkt 1 a) och b), med undantag för att hänvisningarna i punkterna 1 och 2 i denna artikel till ”den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna till det skatteavtal som omfattas” ska ersättas med hänvisningar till ”dagen då depositarien delger tilläggsnotifikationen”.

Artikel 37 – Frånträde

1. En part får när som helst frånträda denna konvention genom en notifikation till depositarien.

2. Frånträde enligt punkt 1 ska träda i kraft den dag då depositarien tar emot notifikationen. I de fall denna konvention har trätt i kraft i förhållande till alla avtalsslutande jurisdiktioner till ett skatteavtal som omfattas före den dag då en parts frånträde träder i kraft, ska det skatteavtal som omfattas förbli ändrat genom denna konvention.

Artikel 38 – Förhållandet till protokoll

1. Denna konvention kan kompletteras av ett eller flera protokoll.

2. För att bli en part till ett protokoll, ska en stat eller jurisdiktion också vara part till denna konvention.

3. En part till denna konvention är inte bunden av ett protokoll om denne inte blir part till protokollet i enlighet med dess bestämmelser.

Artikel 39 – Depositarie

1. Generalsekretären för Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) ska vara depositarie för denna konvention och alla protokoll enligt artikel 38.

2. Depositarien ska notifiera parterna och undertecknarna inom en kalendermånad om:

- a) alla undertecknanden enligt artikel 27,
- b) deposition av ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument enligt artikel 27,
- c) förbehåll eller återkallelse eller ersättning av förbehåll enligt artikel 28,
- d) notifikationer eller tilläggsnotifikationer enligt artikel 29,
- e) föreslagna ändringar avseende denna konvention enligt artikel 33,
- f) frånträde från denna konvention enligt artikel 37, och
- g) all annan kommunikation som berör denna konvention.

3. Depositarien ska upprätthålla offentligt tillgängliga förteckningar över:

- a) skatteavtal som omfattas,
- b) förbehåll som parterna har gjort, och
- c) notifikationer som parterna har gjort.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat denna konvention.

Som skedde i Paris den 24 november 2016, på engelska och franska, vilka äger lika vitsord, i ett exemplar, som skall deponeras i arkivet hos Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD).

Sammanställning över Sveriges val och förbehåll till den multilaterala konventionen

Artikel 2 – Definitioner

Notifikation – Avtal som omfattas av konventionen

I enlighet med artikel 2.1 a) 2) i konventionen önskar Konungariket Sverige att följande avtal ska omfattas av konventionen

[Avtalen är listade i bokstavsordning efter deras engelska namn för att inte ändra numreringen från det engelska originalet]:

Nr	Avtalspart	Original / Ändring	Undertecknat	I kraft
1	Albanien	Original	1998-03-26	1999-02-09
2	Argentina	Original	1995-05-31	1997-06-05 ¹
3	Armenien	Original	2016-02-09	2017-01-29
4	Azerbajdzjan	Original	2016-02-10	2016-12-22
5	Bangladesh	Original	1982-05-03	1983-08-19
6	Barbados	Original	1991-07-01	1991-12-29 ²
		Ändring	2011-11-03	2012-12-12
7	Vitryssland	Original	1994-03-10	1994-12-28
8	Belgien	Original	1991-02-05	1993-02-24
9	Bolivia	Original	1994-01-14	1995-10-04
10	Botswana	Original	1992-10-19	1992-12-23
		Ändring	2013-02-20	2015-05-14
11	Bulgarien	Original	1988-06-21	1988-12-28
12	Kanada	Original	1996-08-27	1997-12-23
13	Chile	Original	2004-06-04	2005-12-30
14	Kina	Original	1986-05-16	1987-01-03
		Ändring	1999-11-18	2000-06-10 ³
15	Cypern	Original	1988-10-25	1989-11-13
16	Tjeckien	Original	1979-02-16	1980-10-08
17	Egypten	Original	1994-12-26 ⁴	1996-03-16 ⁵
18	Estland	Original	1993-04-05	1993-12-30 ⁶
19	Gambia	Original	1993-12-08	1994-11-30
20	Georgien	Original	2013-11-06	2014-07-26

¹ Sverige noterar att Argentina har angivit att avtalet trädde i kraft 1997-05-10.

² Sverige noterar att Barbados har angivit att avtalet trädde i kraft 1991-12-01.

³ Sverige noterar att Kina har angivit att avtalet trädde i kraft 2000-06-11.

⁴ Sverige noterar att Egypten har angivit att avtalet undertecknades 1994-12-25.

⁵ Sverige noterar att Egypten har angivit att avtalet trädde i kraft 1996-02-15.

⁶ Sverige noterar att Estland har angivit att avtalet trädde i kraft 1993-12-31.

21	Grekland	Original	1961-10-06	1963-08-20
22	Ungern	Original	1981-10-12	1982-08-15
23	Indien	Original	1997-06-24	1997-12-25
		Ändring	2013-02-07	2013-08-16
24	Indonesien	Original	1989-02-28	1989-09-27
25	Irland	Original	1986-10-08	1988-04-05
		Ändring	1993-07-01	1994-01-20
26	Israel	Original	1959-12-22	1960-06-03
27	Italien	Original	1980-03-06	1983-07-05
28	Jamaica	Original	1985-03-13	1986-04-07
		Ändring	2012-12-04	2013-10-18
29	Japan	Original	1983-01-21	1983-09-18
		Ändring	1999-02-19	1999-12-25
		Ändring	2013-12-05	2014-10-12
30	Kazakstan	Original	1997-03-19	1998-10-02
31	Kenya	Original	1973-06-28	1973-12-28
32	Korea	Original	1981-05-27	1982-09-09
33	Lettland	Original	1993-04-05	1993-12-30
34	Litauen	Original	1993-09-27	1993-12-30
35	Luxemburg	Original	1996-10-14	1998-03-15
		Ändring	2010-09-07	2011-09-11
36	Makedonien	Original	1998-02-17	1998-05-18
37	Malaysia	Original	2002-03-12	2005-01-29 ⁷
38	Malta	Original	1995-10-09	1996-02-09 ⁸
39	Mauritius	Original	2011-12-01	2012-12-07
40	Mexiko	Original	1992-09-21	1992-12-18
41	Namibia	Original	1993-07-16	1995-06-26
42	Nederländerna	Original	1991-06-18	1992-08-12
43	Nya Zeeland	Original	1979-02-21	1980-11-14
44	Nigeria	Original	2004-11-18	2014-12-07 ⁹
45	Pakistan	Original	1985-12-22	1986-06-30
46	Filippinerna	Original	1998-06-24	2003-11-01
47	Polen	Original	2004-11-19	2005-10-15
48	Rumänien	Original	1976-12-22	1978-12-08
49	Saudiarabien	Original	2015-10-19	2016-08-31 ¹⁰
50	Slovakien	Original	1979-02-16	1980-10-08
		Ändring	2010-07-07	2012-03-18
51	Sydafrika	Original	1995-05-24	1995-12-25
		Ändring	2010-07-07	2012-03-18
52	Sri Lanka	Original	1983-02-23	1984-07-30
53	Tanzania	Original	1976-05-02	1976-12-31
54	Thailand	Original	1988-10-19	1989-09-26
55	Trinidad och Tobago	Original	1984-02-17	1984-12-12
56	Tunisien	Original	1981-05-07	1983-04-19

⁷ Sverige noterar att Malaysia har angivit att avtalet trädde i kraft 2005-01-28.

⁸ Sverige noterar att Malta har angivit att avtalet trädde i kraft 1996-02-03.

⁹ Sverige noterar att Nigeria har angivit att avtalet ännu inte har trätt i kraft.

¹⁰ Sverige noterar att Saudiarabien har angivit att avtalet trädde i kraft 2015-08-31.

57	Turkiet	Original	1988-01-21	1990-11-18
58	Ukraina	Original	1995-08-15	1996-06-04
59	Storbritannien	Original	2015-03-26	2015-12-20
60	Förenta staterna	Original	1994-09-01	1995-10-26
		Ändring	2005-09-30	2006-08-31
61	Venezuela	Original	1993-09-08	1998-12-03
62	Vietnam	Original	1994-03-24	1994-08-09
63	Zambia	Original	1974-03-18	1975-11-07
64	Zimbabwe	Original	1989-03-10	1990-12-05

Artikel 3 – Delägarbeskattade personer

Förbehåll

I enlighet med artikel 3.5 a) i konventionen förbehåller Konungariket Sverige sig rätten att inte tillämpa artikel 3 på dess skatteavtal som omfattas.

Artikel 4 – Personer med dubbelt hemvist

Förbehåll

I enlighet med artikel 4.3 a) i konventionen förbehåller Konungariket Sverige sig rätten att inte tillämpa artikel 4 på dess skatteavtal som omfattas.

Artikel 5 – Tillämpning av metoder för undanröjande av dubbelbeskattning

Förbehåll

I enlighet med artikel 5.8 i konventionen förbehåller Konungariket Sverige sig rätten att inte tillämpa artikel 5 på dess skatteavtal som omfattas.

Artikel 6 – Syftet med ett skatteavtal som omfattas

Notifikation om befintlig ingress i listade avtal

I enlighet med artikel 6.5 i konventionen anser Konungariket Sverige att följande avtal inte är inom tillämpningsområdet för förbehållet som beskrivs i artikel 6.4 och innehåller en sådan ingress som beskrivs i artikel 6.2. Texten i den relevanta ingressen återges nedan.

Listat avtal nummer	Avtalspart	Ingress
11	Bulgarien	<Folkrepubliken Bulgarien och Konungariket Sverige har, föranledda av önskan att till ömsesidigt gagn utvidga och fördjupa de ekonomiska förbindelserna och samarbetet mellan de två staterna och> för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet, <kommit överens om följande bestämmelser: >
22	Ungern	föranledda av önskan att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet

Artikel 7 – Förhindra avtalsmissbruk

Notifikation om befintliga bestämmelser i listade avtal

I enlighet med artikel 7.17 a) i konventionen anser Konungariket Sverige att följande avtal inte är föremål för förbehållet som beskrivs i artikel 7.15 b) och innehåller en sådan bestämmelse som beskrivs i artikel 7.2. Numret på dessa artiklar och punkter återges nedan.

Listat avtal nummer	Avtalspart	Artikel
2	Argentina	Artiklarna 11.8 och 12.7
13	Chile	Artiklarna 10.6, 11.7, 12.7 samt protokollet (artiklarna 10, 11 och 12)
25	Irland	Artiklarna 11.7, 12.6 och 13.6
29	Japan	Artikel 21C
30	Kazakstan	Artikel 27 punkterna 2 och 3
40	Mexiko	Artiklarna 11.9 och 12.7 samt protokollet (Till artiklarna 11 och 12, andra punkten)
44	Nigeria	Artiklarna 10.6, 11.8 och 12.7 samt protokollet (artiklarna 10, 11 och 12, första punkten)
58	Ukraina	Artikel 12.7
59	Storbritannien	Artiklarna 10.6, 11.5, 12.5 och 20.5

Artikel 8 – Transaktioner för att överföra utdelning

Förbehåll

I enlighet med artikel 8.3 a) i konventionen förbehåller Konungariket Sverige sig rätten att inte tillämpa artikel 8 på dess skatteavtal som omfattas.

Artikel 9 – Kapitalvinst på grund av överlåtelse av andelar eller andra rättigheter i personer vars värde huvudsakligen kan hänföras till fast egendom

Förbehåll

I enlighet med artikel 9.6 a) i konventionen förbehåller Konungariket Sverige sig rätten att inte tillämpa artikel 9.1 på dess skatteavtal som omfattas.

Artikel 10 – Regel mot missbruk beträffande fasta driftställen som är belägna i jurisdiktioner som inte är part till avtalet

Förbehåll

I enlighet med artikel 10.5 a) i konventionen förbehåller Konungariket Sverige sig rätten att inte tillämpa artikel 10 på dess skatteavtal som omfattas.

Artikel 11 – Tillämpning av skatteavtal för att begränsa en parts rätt att beskatta personer med hemvist i den egna jurisdiktionen

Förbehåll

I enlighet med artikel 11.3 a) i konventionen förbehåller Konungariket Sverige sig rätten att inte tillämpa artikel 11 på dess skatteavtal som omfattas.

Artikel 12 – Konstlade upplägg för att undvika fast driftställe genom kommissionärsstrukturer och liknande strategier

Förbehåll

I enlighet med artikel 12.4 i konventionen förbehåller Konungariket Sverige sig rätten att inte tillämpa artikel 12 på dess skatteavtal som omfattas.

Artikel 13 – Konstlade upplägg för att undvika fast driftställe genom undantagen för specifika aktiviteter

Förbehåll

I enlighet med artikel 13.6 a) i konventionen förbehåller Konungariket Sverige sig rätten att inte tillämpa artikel 13 på dess skatteavtal som omfattas.

Artikel 14 – Uppdelning av kontrakt

Förbehåll

I enlighet med artikel 14.3 a) i konventionen förbehåller Konungariket Sverige sig rätten att inte tillämpa artikel 14 på dess skatteavtal som omfattas.

Artikel 15 – Definition av person närstående till ett företag

Förbehåll

I enlighet med artikel 15.2 i konventionen förbehåller Konungariket Sverige sig rätten att inte tillämpa artikel 15 på dess skatteavtal som omfattas ifall förbehållen som beskrivs i artikel 12.4, artikel 13.6 a) eller c) och artikel 14.3 a) är tillämpliga.

Artikel 16 – Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

Notifikation om befintliga bestämmelser i listade avtal

I enlighet med artikel 16.6 a) i konventionen anser Konungariket Sverige att följande avtal innehåller en sådan bestämmelse som beskrivs i artikel 16.4 a) i). Numret på dessa artiklar och punkter återges nedan.

Listat avtal nummer	Avtalspart	Bestämmelse
1	Albanien	Artikel 25.1, första meningen
2	Argentina	Artikel 24.1, första meningen
3	Armenien	Artikel 24.1, första meningen
4	Azerbajdzjan	Artikel 24.1, första meningen
5	Bangladesh	Artikel 25.1, första meningen
6	Barbados	Artikel 26.1, första meningen
7	Vitryssland	Artikel 24.1, första meningen
8	Belgien	Artikel 25.1, första meningen
9	Bolivia	Artikel 24.1, första meningen
10	Botswana	Artikel 25.1, första meningen
11	Bulgarien	Artikel 23.1, första meningen
12	Kanada	Artikel 24.1
13	Chile	Artikel 25.1
14	Kina	Artikel 25.1, första meningen
15	Cypern	Artikel 23.1, första meningen
16	Tjeckien	Artikel 25.1
17	Egypten	Artikel 25.1, första meningen
18	Estland	Artikel 25.1, första meningen
19	Gambia	Artikel 25.1, första meningen
20	Georgien	Artikel 24.1, första meningen
22	Ungern	Artikel 25.1, första meningen
23	Indien	Artikel 26.1, första meningen
24	Indonesien	Artikel 25.1, första meningen
25	Irland	Artikel 27.1, första meningen
27	Italien	Artikel 26.1, första meningen
28	Jamaica	Artikel 25.1, första meningen
29	Japan	Artikel 24.1, första meningen
30	Kazakstan	Artikel 24.1, första meningen
32	Korea	Artikel 24.1, första meningen
33	Lettland	Artikel 25.1, första meningen
34	Litauen	Artikel 26.1, första meningen
35	Luxemburg	Artikel 25.1, första meningen
36	Makedonien	Artikel 25.1, första meningen
37	Malaysia	Artikel 25.1, första meningen

38	Malta	Artikel 24.1, första meningen
39	Mauritius	Artikel 24.1, första meningen
40	Mexiko	Artikel 24.1, första meningen
41	Namibia	Artikel 25.1, första meningen
42	Nederländerna	Artikel 27.1, första meningen
43	Nya Zeeland	Artikel 25.1, första meningen
44	Nigeria	Artikel 24.1, första meningen
45	Pakistan	Artikel 25.1, första meningen
46	Filippinerna	Artikel 24.1, första meningen
47	Polen	Artikel 24.1, första meningen
48	Rumänien	Artikel 27.1, första meningen
49	Saudiarabien	Artikel 25.1, första meningen
50	Slovakien	Artikel 25.1
51	Sydafrika	Artikel 24.1, första meningen
52	Sri Lanka	Artikel 25.1, första meningen
53	Tanzania	Artikel 26.1, första meningen
54	Thailand	Artikel 25.1, första meningen
55	Trinidad och Tobago	Artikel 25.1, första meningen
56	Tunisien	Artikel 23.1
57	Turkiet	Artikel 25.1
58	Ukraina	Artikel 24.1, första meningen
59	Storbritannien	Artikel 23.1, första meningen
60	Förenta staterna	Artikel 25.1
61	Venezuela	Artikel 25.1, första meningen
62	Vietnam	Artikel 25.1, första meningen
63	Zambia	Artikel XXIV punkt 1
64	Zimbabwe	Artikel 25.1, första meningen

I enlighet med artikel 16.6 b) i) i konventionen anser Konungariket Sverige att följande avtal innehåller en bestämmelse som anger att en begäran som beskrivs i den första meningen i artikel 16.1 ska läggas fram inom en viss tidsperiod som är kortare än tre år från den tidpunkt då personen i fråga först fick vetskap om den åtgärd som gett upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i det skatteavtal som omfattas. Numret på dessa artiklar och punkter återges nedan.

Listat avtal nummer	Avtalspart	Bestämmelse
61	Venezuela	Artikel 25.1, andra meningen

I enlighet med artikel 16.6 b) ii) i konventionen anser Konungariket Sverige att följande avtal innehåller en bestämmelse som anger att en begäran som beskrivs i den första meningen i artikel 16.1 ska läggas fram

inom viss tidsperiod som är åtminstone tre år från den tidpunkt då personen i fråga först fick vetskap om den åtgärd som gett upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i det skatteavtal som omfattas. Numret på dessa artiklar och punkter återges nedan.

Listat avtal nummer	Avtalspart	Bestämmelse
1	Albanien	Artikel 25.1, andra meningen
2	Argentina	Artikel 24.1, andra meningen
3	Armenien	Artikel 24.1, andra meningen
4	Azerbajdzjan	Artikel 24.1, andra meningen
5	Bangladesh	Artikel 25.1, andra meningen
6	Barbados	Artikel 26.1, andra meningen
7	Vitryssland	Artikel 24.1, andra meningen
8	Belgien	Artikel 25.1, andra meningen
9	Bolivia	Artikel 24.1, andra meningen
10	Botswana	Artikel 25.1, andra meningen
11	Bulgarien	Artikel 23.1, andra meningen
14	Kina	Artikel 25.1, andra meningen
15	Cypern	Artikel 23.1, andra meningen
17	Egypten	Artikel 25.1, andra meningen
18	Estland	Artikel 25.1, andra meningen
19	Gambia	Artikel 25.1, andra meningen
20	Georgien	Artikel 24.1, andra meningen
22	Ungern	Artikel 25.1, andra meningen
23	Indien	Artikel 26.1, andra meningen
24	Indonesien	Artikel 25.1, andra meningen
25	Irland	Artikel 27.1, andra meningen
27	Italien	Artikel 26.1, andra meningen
28	Jamaica	Artikel 25.1, andra meningen
29	Japan	Artikel 24.1, andra meningen
30	Kazakstan	Artikel 24.1, andra meningen
32	Korea	Artikel 24.1, andra meningen
33	Lettland	Artikel 25.1, andra meningen
34	Litauen	Artikel 26.1, andra meningen
35	Luxemburg	Artikel 25.1, andra meningen
36	Makedonien	Artikel 25.1, andra meningen
37	Malaysia	Artikel 25.1, andra meningen
38	Malta	Artikel 24.1, andra meningen
39	Mauritius	Artikel 24.1, andra meningen
41	Namibia	Artikel 25.1, andra meningen
42	Nederländerna	Artikel 27.1, andra meningen
44	Nigeria	Artikel 24.1, andra meningen
45	Pakistan	Artikel 25.1, andra meningen
46	Filippinerna	Artikel 24.1, andra meningen
47	Polen	Artikel 24.1, andra meningen

48	Rumänien	Artikel 27.1, andra meningen
49	Saudiarabien	Artikel 25.1, andra meningen
51	Sydafrika	Artikel 24.1, andra meningen
52	Sri Lanka	Artikel 25.1, andra meningen
53	Tanzania	Artikel 26.1, andra meningen
54	Thailand	Artikel 25.1, andra meningen
55	Trinidad och Tobago	Artikel 25.1, andra meningen
58	Ukraina	Artikel 24.1, andra meningen
59	Storbritannien	Artikel 23.1, andra meningen
62	Vietnam	Artikel 25.1, andra meningen
64	Zimbabwe	Artikel 25.1, andra meningen

Notifikation om listade avtal som inte innehåller befintliga bestämmelser

I enlighet med artikel 16.6 c) i) i konventionen anser Konungariket Sverige att följande avtal inte innehåller en bestämmelse som beskrivs i artikel 16.4 b) i).

Listat avtal nummer	Avtalspart
21	Grekland
26	Israel
31	Kenya
43	Nya Zeeland

I enlighet med artikel 16.6 c) ii) i konventionen anser Konungariket Sverige att följande avtal inte innehåller en bestämmelse som beskrivs i artikel 16.4 b) ii).

Listat avtal nummer	Avtalspart
8	Belgien
12	Kanada
13	Chile
16	Tjeckien
21	Grekland
25	Irland
26	Israel
28	Jamaica
31	Kenya
40	Mexiko
43	Nya Zeeland
50	Slovakien

54	Thailand
56	Tunisien
57	Turkiet
61	Venezuela
63	Zambia

I enlighet med artikel 16.6 d) i) i konventionen anser Konungariket Sverige att följande avtal inte innehåller en bestämmelse som beskrivs i artikel 16.4 c) i).

Listat avtal nummer	Avtalspart
26	Israel
31	Kenya
43	Nya Zeeland
62	Vietnam

I enlighet med artikel 16.6 d) ii) i konventionen anser Konungariket Sverige att följande avtal inte innehåller en bestämmelse som beskrivs i artikel 16.4 c) ii).

Listat avtal nummer	Avtalspart
8	Belgien
13	Chile
21	Grekland
26	Israel
40	Mexiko
43	Nya Zeeland
61	Venezuela

Artikel 17 – Motsvarande justeringar

Förbehåll

I enlighet med artikel 17.3 a) i konventionen förbehåller Konungariket Sverige sig rätten att inte tillämpa artikel 17 på dess skatteavtal som omfattas som redan innehåller en sådan bestämmelse som beskrivs i artikel 17.2. Följande avtal innehåller bestämmelser som är inom tillämpningsområdet för detta förbehåll.

Listat avtal nummer	Avtalspart	Bestämmelse
1	Albanien	Artikel 9.2
3	Armenien	Artikel 9.2
4	Azerbajdzjan	Artikel 9.2
5	Bangladesh	Artikel 10.2
6	Barbados	Artikel 9.2
7	Vitryssland	Artikel 9.2
9	Bolivia	Artikel 9.2
10	Botswana	Artikel 9.2
13	Chile	Artikel 9.2
14	Kina	Artikel 9.2
15	Cypern	Artikel 9.2
17	Egypten	Artikel 9.2
18	Estland	Artikel 9.2
19	Gambia	Artikel 9.2
20	Georgien	Artikel 9.2
22	Ungern	Artikel 9.2
24	Indonesien	Artikel 9.2
25	Irland	Artikel 10.2
29	Japan	Artikel 9.2
30	Kazakstan	Artikel 9.2
33	Lettland	Artikel 9.2
34	Litauen	Artikel 9.2
35	Luxemburg	Artikel 9.2
36	Makedonien	Artikel 9.2
37	Malaysia	Artikel 9.2
38	Malta	Artikel 9.2
39	Mauritius	Artikel 9.2
41	Namibia	Artikel 9.2
42	Nederländerna	Artikel 9.2
44	Nigeria	Artikel 9.2
45	Pakistan	Artikel 9.2
46	Filippinerna	Artikel 9.2
47	Polen	Artikel 9.2

49	Saudiarabien	Artikel 9.2
51	Sydafrika	Artikel 9.2
52	Sri Lanka	Artikel 9.2
55	Trinidad och Tobago	Artikel 9.2
56	Tunisien	Artikel 9.2
57	Turkiet	Artikel 9.2
58	Ukraina	Artikel 9.2
59	Storbritannien	Artikel 9.2
60	Förenta staterna	Artikel 9.2
61	Venezuela	Artikel 9.2
64	Zimbabwe	Artikel 9.2

Artikel 18 – Tillämpning av del VI

Notifikation om val av frivilliga bestämmelser

I enlighet med artikel 18 i konventionen väljer Konungariket Sverige härmed att tillämpa del VI.

Artikel 19 – Obligatoriskt bindande skiljeförfarande

Förbehåll

I enlighet med artikel 19.11 i konventionen, avseende tillämpningen av artikel 19 på dess skatteavtal som omfattas av konventionen, förbehåller Konungariket Sveriges sig rätten att ersätta den i artikel 19.1 b) föreskrivna tvåårsperioden med en treårsperiod.

Artikel 23 – Typ av skiljeförfarande

Förbehåll

I enlighet med artikel 23.2 i konventionen, avseende tillämpningen av artikel 23 på dess skatteavtal som omfattas av konventionen, förbehåller Konungariket Sverige sig rätten att inte tillämpa artikel 23.1 på dess skatteavtal som omfattas.

Artikel 24 – Överenskommelse om en annan lösning

Notifikation om val av frivilliga bestämmelser

I enlighet med artikel 24.1 i konventionen väljer Konungariket Sverige härmed att tillämpa artikel 24.2.

Artikel 26 – Förenlighet

Förbehåll

I enlighet med artikel 26.4 i konventionen förbehåller Konungariket Sverige sig rätten att inte tillämpa del VI avseende följande avtal som redan föreskriver obligatoriskt bindande skiljeförfarande avseende olösta frågor som härrör från en begäran om ömsesidig överenskommelse. Numret på dessa artiklar och punkter återges nedan.

Listat avtal nummer	Avtalspart	Bestämmelse
3	Armenien	Artikel 24 punkterna 5 och 6
29	Japan	Artikel 24 punkterna 5, 6 och 7

Notifikation om befintliga bestämmelser i listade avtal

I enlighet med artikel 26.1 i konventionen anser Konungariket Sverige att följande avtal inte är inom tillämpningsområdet för förbehållet som beskrivs i artikel 26.4 och innehåller en bestämmelse som föreskriver skiljeförfarande avseende olösta frågor som härrör från en begäran om ömsesidig överenskommelse. Numret på dessa artiklar och punkter återges nedan.

Listat avtal nummer	Avtalspart	Bestämmelse
59	Storbritannien	Artikel 23 punkterna 5 och 6

Artikel 28 – Förbehåll

Förbehåll avseende skiljeförfarande

I enlighet med artikel 28.2 a) i konventionen formulerar Konungariket Sverige följande förbehåll med avseende på de ärenden för vilka skiljeförfarande enligt bestämmelserna i del VI ska kunna komma i fråga.

1. Sveriges förbehåller sig rätten att inte tillämpa del VI på en begäran som de behöriga myndigheterna i båda avtalsslutande jurisdiktionerna är överens om inte lämpar sig för skiljeförfarande. Sådan överenskommelse ska träffas före den dag då skiljeförfarandet annars skulle ha påbörjats och personen som la fram begäran ska meddelas om överenskommelsen.
2. Sverige förbehåller sig rätten att inte tillämpa del VI på frågor som avser personer med dubbelt hemvist i andra fall än fysiska personer.
3. Sverige förbehåller sig rätten att inte tillämpa del VI på ärenden som rör svärvärderade immateriella tillgångar ifall den primära justeringen görs (1) för ett öppet beskattningsår men avser inkomst som hör till ett stängt beskattningsår, eller (2) genom tillämpning av intern rätt som föreskriver en längre period för justering specifikt för svärvärderade immateriella tillgångar som skiljer sig från de ordinarie tidsgränserna för omprövning av beskattningsbeslut.

Artikel 35 – Tillämpning

Notifikation om val av frivilliga bestämmelser

I enlighet med artikel 35.3 i konventionen, uteslutande för dess egen tillämpning av artikel 35.1 b) och 35.5 b), väljer Konungariket Sverige härmed att ersätta hänvisningen till ”beskattningsperioder som börjar vid utgången av en period eller senare” med en hänvisning till ”beskattningsperioder som börjar den 1 januari det år som följer närmast efter en tidsperiod eller senare”.

Förbehåll

I enlighet med artikel 35.7 a) i konventionen förbehåller Konungariket Sverige sig rätten att ersätta:

- 1) hänvisningarna i artikel 35.1 och 35.4 till ”den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna till det skatteavtal som omfattas”, och

- 2) hänvisningarna i artikel 35.5 till ”den dag då depositarien delger notifikationen om den utökade förteckningen över avtal”,

med hänvisningar till ”30 dagar efter dagen då depositarien tagit emot den senaste notifikationen från varje avtalsslutande jurisdiktion som gör det i artikel 35.7 beskrivna förbehållet, att den har slutfört dess interna procedurer för att kunna tillämpa bestämmelserna i denna konvention avseende det specifika skatteavtal som omfattas”,

- 3) hänvisningarna i artikel 28.9 a) till ”den dag då depositarien delger notifikationen om återkallelse eller ersättning av förbehållet”, och
- 4) hänvisningen i artikel 28.9 b) till ”den senaste av de dagar då konventionen träder i kraft avseende dessa avtalsslutande jurisdiktioner”,

med hänvisningar till ”30 dagar efter dagen då depositarien tagit emot den senaste notifikationen från varje avtalsslutande jurisdiktion som gör det i artikel 35.7 beskrivna förbehållet, att den har slutfört dess interna procedurer för att kunna tillämpa återkallelse eller ersättning av förbehållet avseende det specifika skatteavtal som omfattas”,

- 5) hänvisningarna i artikel 29.6 a) till ”den dag då depositarien delger tilläggsnotifikationen”, och
- 6) hänvisningen i artikel 29.6 b) till ”den senaste av de dagar då konventionen träder i kraft avseende dessa avtalsslutande jurisdiktioner”,

med hänvisningar till ”30 dagar efter dagen då depositarien tagit emot den senaste notifikationen från varje avtalsslutande jurisdiktion som gör det i artikel 35.7 beskrivna förbehållet, att den har slutfört dess interna procedurer för att kunna tillämpa tilläggsnotifikationen avseende det specifika skatteavtal som omfattas”,

- 7) hänvisningarna i artikel 36.1 och 36.2 till ”den senaste av de dagar då denna konvention träder i kraft i var och en av de avtalsslutande jurisdiktionerna till det skatteavtal som omfattas”,

med hänvisningar till ”30 dagar efter dagen då depositarien tagit emot den senaste notifikationen från varje avtalsslutande jurisdiktion som gör det i artikel 35.7 beskrivna förbehållet, att den har slutfört dess interna procedurer för att kunna tillämpa bestämmelserna i denna konvention avseende det specifika skatteavtal som omfattas”, och

- 8) hänvisningen i artikel 36.3 till ”dagen då depositarien delger notifikationen om den utökade förteckningen över avtal”,

- 9) hänvisningarna i artikel 36.4 till ”dagen då depositarien delger notifikationen om återkallelse av förbehållet”, ”dagen då depositarien delger notifikationen om ersättning av förbehållet” och ”dagen då depositarien delger notifikationen om återkallelse av invändningen mot förbehållet”, och
- 10) hänvisningen i artikel 36.5 till ”dagen då depositarien delger tilläggsnotifikationen”,

med hänvisningar till ”30 dagar efter dagen då depositarien tagit emot den senaste notifikationen från varje avtalsslutande jurisdiktion som gör det i artikel 35.7 beskrivna förbehållet, att den har slutfört dess interna procedurer för att kunna tillämpa bestämmelserna i del VI avseende det specifika skatteavtal som omfattas”.

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 15 mars 2018

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden Lövin, M Johansson, Baylan, Hallengren, Bucht, Hultqvist, Hellmark Knutsson, Bolund, Bah Kuhnke, Shekarabi, Fridolin, Eriksson, Skog, Ekström, Fritzon, Eneroth

Föredragande: statsrådet Bolund

Regeringen beslutar proposition Multilateral konvention för att genomföra skatteavtalsrelaterade åtgärder